

Izdaja Delavska univerza Domžale, Kolodvorska c. 6, telefon 72 082. — Ureja uredniški odbor. Odgovorni urednik Karel Kušar — Teh. urednik Franjo Ravnikar. — Izhaja vsakega 20. v mesecu. — Ziro račun št. 50120-603-55029. — Cena 2 dinarja. Letna naročnina 24,00 din. — Tisk: Tiskarna LJUBLJANA v Ljubljani

Občinski poročevalec

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE DOMŽALE

Mesec mladosti 74

Dragi tovariš Tito

Mesec mladosti je čas, ko mladi praznujemo rojstni dan tovariša Tita, s tem pa je to praznik vseh mladih. To je mesec, ko se v počastitev rojstnega dne tovariša Tita povečuje aktivnost vseh mladih, obenem pa pregledujemo, kaj smo v preteklem obdobju naredili, kaj mladi delamo in kako se vključujemo v oblikovanje naše samoupravne socialistične družbe.

Prav v mesecu mladosti se mladi približujemo končni reorganizirani obliki delovanja. Mladina si je namreč zastavila nalogo, da se mora dejavnost mladinske organizacije približati interesom vseh mladih, pa naj bo to v TOZD, KS ali pa v šoli. V ta namen smo sprejeli tudi novo shemo organiziranosti, ki združuje mlade po interesnih področjih. Tako smo že v decembru ustanovili konferenco mladih delavcev, v mesecu mladosti pa bosta ustanovljeni tudi konferenca mladih v KS in konferenca mladih v izobraževanju. Prepričani smo, da bodo mladi v taki organiziranosti resnično začutili pripadnost organizaciji, s tem pa se bo tudi povečala njihova aktivna vloga na vseh področjih našega življenja in dela.

Poleg ustanavljanja konferenc pa mladi na vseh področjih želimo biti organizirani tudi v osnovnih oblikah. Ustanavljamo aktivne v TOZD, KS, šole pa imajo že vse ustanovljene mladinske aktivne. Poživljena oblika delovanja se še posebno kaže na idejnopolitičnem področju. Prav v letošnjem letu je veliko število mladih vstopilo v ZK in s tem izpričalo svojo zrelost pa tudi pripadnost enotni ideji ZK ter tovarišu Titu.

Mladi pa se še posebno v mesecu mladosti aktivno udeležujemo tudi na drugih področjih, pa naj bo to vključevanje v splošni ljudski odpor, šport ali pa organiziramo različne oblike idejnopolitičnega usposabljanja.

Vse te akcije pa ne bodo tekale samo v mesecu mladosti, ampak bo to stalna naloga vseh mladih, kajti le tako bomo lahko pripomogli k realizaciji nove ustave. Ob volitvah je bilo namreč izbranih zelo veliko mladih v vse delegacije in tudi družbenopolitični zbor občine. Še nikoli doslej se mladi niso mogli tako neposredno vključiti v samoupravljanje in s tem v graditev naše stvarnosti. Mladi se ob tem dejstvu tudi zavedamo velike moralne in politične odgovornosti. Svojo nalogo bomo skušali čimbolje realizirati.

Glede na to, da bo slovenska mladina v mesecu oktobru imela svoj kongres, se aktivno vključujemo v predkongresne priprave. To bo kongres, na katerem bomo mladi pregledali uspešnost novega načina delovanja Zveze mladine in začrtali smernice za nadaljnje delo mladih. Prav mesec mladosti je idealen čas, v katerem naj mladi pokažemo, kako smo pripravljeni na nove delovne naloge in kako bomo oblikovali tudi predkongresno dejavnost mladih.

Mladi bomo s tem, ko poskušamo postati na vseh področjih resnično soustvarjalci naše sedanjosti in prihodnosti, najbolj počastili rojstni dan tovariša Tita. Ob tem se moramo spomniti tudi vseh borcev, ki so prvi začeli graditi našo stvarnost, ki so prvi spoznali, da bodo pod vodstvom tovariša Tita dosegli tisto, kar jim je nalagala Zveza komunistov in lastno prepričanje. Zavedamo se, da je bil tovariš Tito prvi med prvimi, ki je uspešno gradil naš samoupravni socialistični sistem, zgradil bratstvo in enotnost naših narodov ter postavil Jugoslavijo v svetu na mesto, ki ji pripada. To pa je dosegel le s svojo miroljubno politiko, katero mladi z vsem srcem podpiramo in si želimo, da bi nas tovariš Tito vodil še dolga leta.

Predsednik OK ZMS Domžale
Franc Tekavec

Štafeto palico s pozdravi tovarišu Titu je v Domžalah sprejelo veliko mladine in občanov

Mladi iz naše občine se oglašamo z voščili ob tvojem rojstnem dnevu. Pozdrav ni le naš, ampak je združitev misli in hotenj vse mlade generacije naše širše domovine.

Vsi mladi se borimo za vrednote, ki izhajajo iz NOB, hočemo ustvariti resnično samoupravno družbo, želimo dobro delati, se učiti, biti pravični, pošteni, tovariški. V tem smo in tudi bomo izraz časa, v katerem živimo. Naš čas pa je v naših očeh lahko le čas miroljubnega reševanja odnosov med vsemi ljudmi na svetu.

Kot v najhujših časih naših narodov, se tudi danes borimo za svobodo. Svobode se kljub mladosti globoko zavedamo, saj jo občutimo na vsakem koraku. Zato tudi protestno vzklíkamo ob zahtevah sosednje države po našem ozemlju, ne moremo tudi ostajati neprizadeti ob krvavem nasilju v deželah, kjer se ljudje borijo za osnovne demokratične svoboščine, kajti če so v svetu sile, ki hočejo podjarmiti cele narode, potem tudi mi ne moremo ostati brezskrbni.

Tovariš Tito! Mladi se zavedamo globoke vsebine, ki jo prinaša samoupravljanje. Teorija o samoupravni družbi črpa svoje sile iz široko zasnovanega znanstvenega socializma. A naj še tako težko razumemo družbena dogajanja pri nas, smo le v času, ki ga doživljamo vsak dan. Imamo čedalje več šol, vse več nas obiskuje srednje in visoke šole, čedalje več je tistih, ki se lahko izkažejo pri delu v organizacijah združenega dela. Z novimi ustavnimi spremembami pa smo mladi dobili priložnost, da so odločamo v družbenih dogajanjih še v dosti večji meri kot doslej.

Teh nekaj besed, ki ti jih, tovariš Tito, pošiljamo s štafeto palico naj bodo pozdrav ob tvojem in našem prazniku. Tvoj vzgled nam je vedno nova in nova vzpodbuda. Mladi se zavedamo, da je rojstvo in življenje naše socialistične družbe izredno tesno povezano s tvojim življenjem in delom. In kaj drugega nam lahko ostane, kot da se ob tvojem 82. rojstnem dnevu z vsemi silami borimo za vrednote, ki si jih priboril ti in tebi podobni.

Mladina občine Domžale

NA 15. IN 16. STRANI:

**Razpisa posojil
stanovanjskega
sklada**

OB 27. APRILU IN 1. MAJU

Predsednik Občinske konference ZMS Franc Tekavec bere pozdravno pismo domžalske mladine predsedniku Titu za njegov rojstni dan

»Tudi letos smo si odmerili delček časa zato, da se spominimo zgodovinskih dni naše revolucije in našega narodnoosvobodilnega boja za osvoboditev izpod okupatorjevega nasilja.

Teh dni se ne spominjamo samo zaradi zgodovine, samo zaradi spomina, spominjamo se jih, vsaj nekaterih zato, ker posamezni dogodki iz polpretekle zgodovine pomenijo stebre, temeljne kamne slovenske vsenarodne osvobodilne borbe in ljudske revolucije, katere idejni boj nadaljujemo še danes, po več kot treh desetletjih od njenih začetkov. In prav v tem, da je 27. aprila 1941. leta zastavljeni program še danes razgrnjen pred nami, da nam sklepi, sprejeti na ustanovnem sestanku OF 27. aprila 1941, še danes posredno ali neposredno pomenijo vsakodnevnne naloge v našem družbeno političnem življenju in razvoju — je veličina in pomembnost tega praznika.

Ob ustanovitvi je bila slovenska OF enotna revolucionarna organizacija, ki je imela takoj na začetku značaj širine in izredne množičnosti. OF je bila velikanska, vseljidska politična sila, ki je povezovala veliko večino slovenskega ljudstva v narodnoosvobodilnem boju. Sestank in dogovor slovenskih komunistov, kulturnih delavcev, naprednih sokolov in krščanskih socialistov o ustanovitvi skupne proti imperialistične fronte je bila zgodovinska nuja in odraz dolgoletnih prizadevanj komunistične partije, ki je bila vedno bolj središče vseh naprednih in revolucionarnih hotenj slovenskega ljudstva.

27. april ne pomeni le ustanovitve OF, ampak pomeni tudi idejno silo in veliko moralno moč tedaj maloštevilnih slovenskih komunistov, sposobno organizirati v upor delavce, kmete in delovno inteligenco in to v času velikanske fašistične premoči, v času veleizdaje in pobege starojugoslovanske vlade. 27. april 1941 pomeni neizmerno zaupanje slovenskega naroda v prekaljeno borbo za delavske pravice, ki so vse gibanje zilili v enotno OF, ki je bila sposobna postaviti se po robu tedaj neukrotljivi fašistični zveri, ki je širom Evrope divjala z vso silo in neslutnim besom, ki je bil uperjen v uničenje in iztre-

bitev Slovenstva, Jugoslovanstva in Slovanstva. Ker je bil NOB tako pripravljen, ker je bila ideja revolucije jasna, ker je bil sovražnik razkrit do zadnjih uničevalnih naklepov, se je kakor požar dvignila vseljidska sila oboroženega upora s svojo partizansko vojsko, ki ji je stalo ob strani vse slovensko ljudstvo. Ideja enotnega, množičnega in vztrajnega boja je po 4 letih prinesla težko pričakovano, drago, z neprecenljivo krvjo plačano svobodo, z njo pa tudi revolucionarne pridobitve delavskega razreda, zmago nad hlapčevanjem, zaničevanjem in ponižanjem.

Ideje svobode, enotnosti, revolucionarnih sprememb v družbeno političnem življenju, pa tudi ljubezen do domovine, pripravljenost braniti revolucionarne pridobitve, zoperstaviti se vsakemu, ki bi nas poskušal ogroziti, so ostale tudi po vojni v mogočnem ljudskem veletoku, nepremagljivi sili SZDL, ki jo tako, kot nekdanj vodi politično in idejno ZKJ.

Danes postaja SZDL vedno bolj naša skupna politična organizacija, ki vključuje vse, ki žele prispevati svoj delež k prizadevanjem za boljše življenje. SZDL postaja vedno bolj naše vsakdanje življenje, kjer si vsak po svojih močeh prizadeva dati del sebe za hitrejšo reševanje težav, s katerimi se neprenehoma srečujemo. Vedno manj rabimo danes takih članov SZDL, ki bi stali ob strani skupnih prizadevanj in si jemljejo pravico ocenjevati naša skupna prizadevanja in si kakorkoli jemljejo pravico odločiti o sadovih dela in ustvarjenem dohodku, ne da bi z lastnim delom pripomogli k večjemu in boljšemu kosu kruha. Vsakdo mora v sredino življenja, mora v boj za odstranjevanje težav, napak in nepravilnosti, ki jih obsoja tudi Titovo pismo. Kot nekdanj, moramo biti tudi danes enotni in masovni pri našem delu in skrbi za jutrišnji dan. V teh načelih se ni nič spremenilo od tistih izpred 30 let.

Letos se lahko s ponosom spomnimo praznika ustanovitve OF.

Za nami je ogromno delo — sprejeta je nova ustava, o kateri je tudi v naši občini razpravljalo veliko občanov. SZDL je bila

organizacija, ki je pritegnila k sodelovanju celotno področje naše občine. Sprejeta nova ustava pa je le prva faza v spreminjanju našega družbenopolitičnega sistema in življenja. V naših rokah je sila, da ideje nove ustave zažive, da bodo postale naše vsakdanje življenje. V naših rokah je, da bomo čim preje uresničili to temeljno listino našega dela in življenja, ta najširši dogovor delavskega razreda, vseh delovnih ljudi in občanov slovenske in jugoslovanske skupnosti. Če je bilo sprejetje nove ustave prvi korak v veliki, edinstveni in zgodovinski zmagi delavskega razreda, so druga velika zmaga in pomemben korak v razvoju samoupravne socialistične družbe, minule volitve delegacij in delgato v naš skupščinski sistem. Izvolitev delegacij in uvajanje delegatskega sistema zahteva, da se vsi občani vključujemo v samoupravne skupnosti, kjer se srečujejo in stekajo življenjski interesi in potrebe vseh nas in jih moramo tudi sami brez posrednikov reševati.

V samoupravnem socializmu bomo vedno manj potrebovali zakone, uredbe in predpise, ki nam jih vsiljuje državna oblast, naši zakoni postajajo vedno bolj samoupravni sporazumi in družbeni dogovori. Dogovarjali se bomo o vsem našem življenju v krajevnih skupnostih in tovarnah, o ustvarjanju in delitvi dohodka.

Vsa oblast resnično prihaja v roke delovnih ljudi — uresničujemo se ideje OF. Vse to kaže na veličino praznika 27. aprila, ki nam danes ponuja globoke dolžnosti in pravice — vprašanje, ki danes vedno bolj stopa v ospredje je, če smo na te družbenopolitične spremembe pripravljeni in smo jih sposobni prevzeti. To je veliko in odgovorno delo ZK in SZDL.

Občani domžalske občine smo se z ogromno večino, 91% volilno udeležbo, odločili za ta novi način dela in življenja. Izvolili smo 410 članov delegacij za zbor združenega dela, 224 članov delegacij za zbor krajevnih skupnosti in 25 delgato v družbeno politični zbor. To je množična osnova za uresničitev ustavnih načel, posebno še, ko jim bomo stali ob strani vsi delovni ljud-

je. Minule volitve v nove skupščine so mogočna zmaga delovnih ljudi, članov SZDL, so odraz močne idejne sile ZK. Ob tem pa prejema SZDL novo, nad vse odgovorno skrb za kadre.

Enotnost v akciji, dovolj jasne potrebe in pošten obračun so prinesle še eno pomembno zmago — 77% občanov se je na zadnjih volitvah, 31. marca izreklo za samoprisepek za izgradnjo šolske mreže. To kaže na zrelost in visoko zavest občanov domžalske občine za reševanje problemov šolskega prostora.

Ti uspehi, poleg ostalih, niso pomembni le za življenje in bodočnost domžalske občine. Enotni, zbrani okoli ZK v najštevilnejši organizaciji SZDL smo skupaj z ostalimi jugoslovanskimi narodi ponovno izpričali naš nedvoumen odgovor iredentističnim in fašističnim pristašem, ki segajo po našem, slovenskem ozemlju, po nekdanji coni B. Če je kdo težko pristal na zaključek svetovne vojne in na mirovne pogoje, ki jih vsebuje mirovna pogodba in londonski memorandum — smo bili to mi Jugoslovani. Ureditev miru v tem delu Evrope je od nas zahtevala, da smo pustili Koroško, Trst in Benečijo, pustili smo del slovenske zemlje, ki je bila osvobodena z velikimi žrtvami. Zato smo občutljivi za vsako namigovanje po prilastitvi samo koščka našega. V prid miru in dobrih sosedskih odnosov smo dali dovolj, če ne preveč.

Vedno smo bili in smo za mir, vedno pa smo tudi pripravljene z vsemi silami braniti suverenost, ozemeljsko nedotakljivost in našo svobodo. To smo dolžni do naše zgodovine, to smo dolžni do žrtev našega osvobodilnega boja, to smo dolžni do načel samoupravnega socializma, do idej ZKJ in SZDL, ki mora poskrbeti, da bo SLO postal del našega vsakdanjega življenja.

To so nekatere misli, ki se nam porode okoli praznika 27. aprila, ki pa se prepletajo tudi s praznikom 1. maja. Praznik dela prav tako pomeni boj za delavske pravice, pomeni revolucijo in upanje, pomeni obračun za nazaj in snovanje nove poti delovnega človeka v bodočnost.»

Jernej Lenič

Na svečani proslavi za praznik OF in 1. maja je v kulturnem programu sodeloval tudi Simfonični orkester Domžale-Kamnik

Priznanja OF v letu 1974

Na osnovi 3., 4. in 7. člena Pravilnika o podeljevanju priznanj OF v občini Domžale, je žirija za podeljevanje Priznanj OF pri Občinski konferenci SZDL Domžale na svoji seji, dne 15. 4. 1974, obravnavala vse po razpisu prispele predloge za podelitev Priznanj OF v letu 1974 in na osnovi obširne razprave in osvojitve vseh elementov v zvezi s sprejetimi kriteriji o podelitvi Priznanj OF sprejela naslednji

SKLEP

Na proslavi obletnice OF, 23. aprila 1974 se svečano podeli Priznanje OF naslednjim posameznikom in organizacijam:

1. POGAČNIK Jožetu — se podeli Priznanje OF za aktivno udeležbo v NOV in družbenopolitično delo v povojnem obdobju.
2. MODEC Stanetu — Kostji — se podeli Priznanje OF za aktivno udeležbo v NOV in kulturno delo v povojnem obdobju.
3. KLEMENC Albinu — se podeli Priznanje OF za aktivno udeležbo v NOV in družbenopolitično delo v povojnem obdobju.
4. LENČEK Janezu — se podeli Priznanje OF za aktivno udeležbo v NOV in društveno dejavnost v povojnem obdobju.
5. Glasilu SZDL Domžale OBCINSKEMU POROČEVALCU — se podeli Priznanje OF za uspešno informiranje delovnih ljudi občine Domžale.

Predsednik žirije:
Anton KOS

Žirija podeljuje Albinu KLEMENCU Priznanje OF 1974 za njegovo aktivno udeležbo v NOV in družbenopolitično delo v povojnem obdobju.

V NOB se je vključil januarja 1942. leta. Delal je kot komisar zaščite za Polhograjsko dolino. Od septembra 1942 je bil v ljubljanskih zaporih, nato pa do začetka 1944. leta interniran. Po vrnitvi se je takoj vključil v NOB in deloval v rajonu Dobrova — Vrhnika, v narodni zaščiti. Konec 1944. leta je šel v VIII. brigado, kjer je bil pomočnik vodje obeševalnega centra brigade. 1945. leta je bil postavljen za komandanta 4. diviziona artilerijske brigade. Pred demobilizacijo je delal tudi v KNOJ. Demobiliziran je bil septembra 1946, kot kapetan JLA.

Postal je aktiven družbenopolitični delavec in je delal na okraju Ljubljana — okolica, kjer je med drugim opravljal funkcijo poverjenika za finance, tajnika, podpredsednika in predsednika okraja.

V Domžalah je, mimo redne službe direktorja Ljubljanske banke, opravljal še važne funkcije v občinski skupščini in v družbenopolitičnih organizacijah. Dvakrat je bil izvoljen za podpredsednika, leta 1969 pa je bil izvoljen za predsednika skupščine občine Domžale in to funkcijo opravljal vse do zadnjih volitev. Sedaj je član izvršnega sveta občine Domžale.

Predsednik Občinske konference SZDL izroča Priznanje OF tov. Albinu Klemencu

Žirija podeljuje tovarišu Jožetu POGAČNIKU Priznanje OF 1974 za njegovo aktivno udeležbo v NOV in družbenopolitično delo v povojnem obdobju.

Jože Pogačnik izhaja iz kmečke družine. Jeseni leta 1942 se je vrnil iz vojnega ujetništva in se takoj po vrnitvi vključil v NOB ter spomladi leta 1943 odšel v Jelovski bataljon.

V Šercerjevi brigadi je opravljal funkcijo četnega političnega komisarja. Potem, ko je bil ranjen, je postal politični delavec v tedanjem Jelovškem okraju. Tu je bil sekretar okrajnega odbora OF, nato pa politični komisar bataljona pokrajinske zaledne vojne oblasti.

Po osvoboditvi je bil do leta 1950 v štabu IV. armije JLA. Po demobilizaciji je postal tehnični direktor delavne organizacije TO-SAMA, od leta 1954 pa je prevzel direktorsko mesto v podjetju.

V vsem povojnem obdobju je opravljal tudi zelo pomembne družbenopolitične funkcije. Leta 1963 je bil izvoljen za predsednika skupščine občine Domžale in je to funkcijo opravljal šest let. Poleg tega je bil član občinskih družbenopolitičnih organizacij. Sedaj je predsednik odbora za SLO pri Občinski konferenci SZDL Domžale.

Jože Pogačnik ob prejemu Priznanja OF

Žirija podeljuje tov. Modcu Stanetu — Kostji Priznanje OF 1974 za aktivno udeležbo v NOV in kulturno delo v povojnem obdobju.

Tov. Kostja izhaja iz delavske družine. Ukaželjnemu fantu je bilo pred vojno onemogočeno šolanje, zato je delal kot železničar, da se je lahko preživljal.

Decembra 1941. leta je odšel v partizane. S svojimi partizanskimi enotami je prehodil Slovenijo in del Hrvatske. Bil je tudi ranjen, a se je po okrevanju spet vrnil v partizane — v Šercerjevo brigado. Bil je tudi v kulturni grupi 14. divizije. Konec vojne je dočakal kot komisar oddelka v partizanski bolnici. Ima čin kapitana I. razreda.

Tov. Kostja se je že med vojno uveljavil v kulturni grupi 14. divizije. Po vojni ni nikoli nehal vzgajati mladi rod v glasbeni kulturi. Ves svoj prosti čas je posvetil glasbi, kot predavatelj harmonikarskega pouka, dirigent pevskega zbora in aktivni upravljalec glasbenega izobraževanja v Domžalah.

Znani glasbeni delavec Stane Modec ob priliki odlikovanja

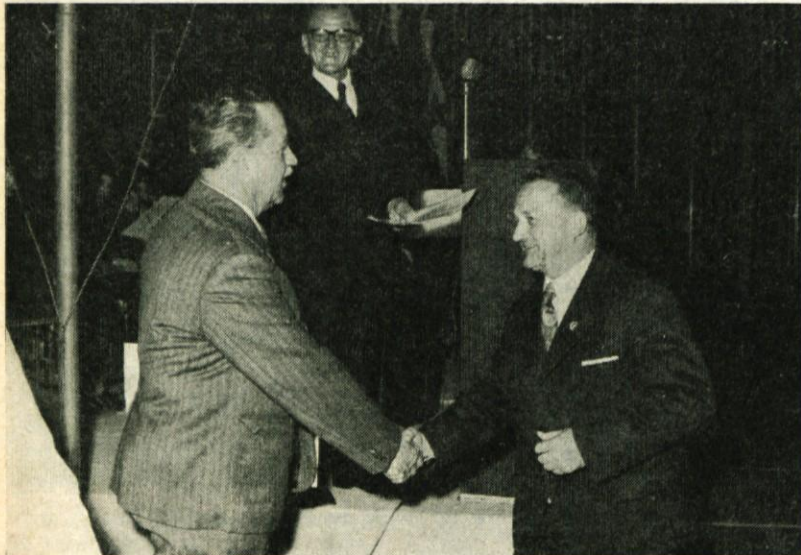
Žirija podeljuje Janezu LENČKU Priznanje OF 1974 za njegovo aktivno udeležbo v NOV in društveno dejavnost v povojnem obdobju.

Janez Lenček izhaja iz delavske družine. Več kot 50 let aktivno sodeluje v gasilskem društvu in v povojnem obdobju v planinskem društvu. V NOB se je vključil kmalu po okupaciji. Leta 1942 je postal član prvega mestnega odbora OF v Domžalah. Leta 1944 pa je kot ilegalce postal član okrajnega odbora OF Domžale.

(Nadaljevanje na 4. strani)

Priznanja OF v letu 1974

Po osvoboditvi je bil izredno prizadeven društveni delavec, bil je med ustanovitelji Planinskega društva Domžale, v katerem je opravljal mnoge odgovorne funkcije. Aktivno sodeluje v gasilskem društvu in s svojim delom mnogo prispeva tudi k dejavnosti Smučarskega kluba Domžale. Poleg tega pa je bil dve mandatni dobi odbornik občinske skupščine Domžale, v kateri se je prizadeval za uveljavljanje takih načel v gospodarski politiki, ki bi služile nadaljnjemu razvoju samih Domžal in občine kot celote.

Janez Lenček ob prevzemu zasluženega priznanja OF

Kakšne so trenutno razmere v domžalski občini, v kateri vodite delo skupščine temeljne samoupravne interesne skupnosti za otroško varstvo?

»Po svoje smo čudna in izjemna občina. Izmed desetih žensk jih je šest zaposlenih. Imamo ogromno mladih družin in sorazmerno veliko takih starih staršev, ki so delovno aktivni in zato ne morejo nastopati tudi v vlogi varuhov svojih vnukov. To so glavni vzroki, ki stopnjujejo potrebe po družbenem varstvu otrok. Če povem, da potrebe naraščajo dvakrat hitreje od možnosti, sem menda povedala vse. Vendar pa se mi zdi pomembno predvsem to, da so naši občani na različne načine pripravljeni sodelovati pri gradnji vzgojnovarstvenih ustanov tudi v tako imenovanih vaških naseljih in ne samo v večjih središčih naše občine.«

Priznanje glasilu SZDL Domžale OBČINSKEMU POROČEVALCU

Žirija podeljuje Priznanje OF 1974 Občinskemu poročevalcu za uspešno informiranje delovnih ljudi občine Domžale.

Občinski poročevalec že vrsto let vsestransko informira delovne ljudi občine Domžale. Žirijski meni, da je glasilo predvsem v zadnjem letu doseglo viden napredek pri posredovanju družbenih, političnih, ekonomskih, kulturnih in društvenih stališč našemu delovnemu človeku.

Priznanje OF glasilu SZDL Domžale je hkrati priznanje vsem oblikovalcem tega glasila, predvsem pa marljivim dopisnikom. Priznanje pa naj hkrati obvezuje, da bo glasilo še bolj postalo informator delovnih ljudi občine Domžale.

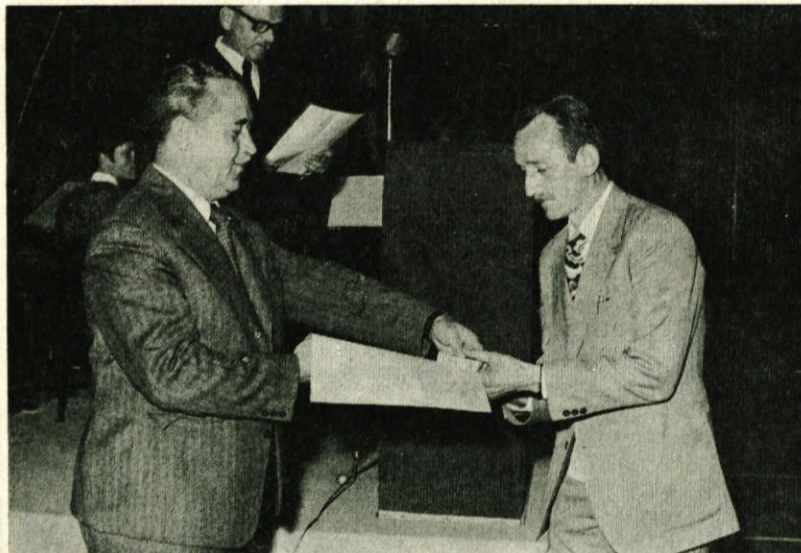
Marija Ivkovič je dobila republiško Priznanje OF za plodno delo na vzgojno-varstvenem področju

Tovarišica Marija Ivkovič je dobila »Priznanje OF z zlatim znakom« za plodno delovanje na področju otroškega varstva. Ob tej priliki smo ji zastavili nekaj vprašanj, na katere nam je tudi odgovorila. Vprašali smo jo, kaj vse je vplivalo na njeno odločitev, da se je tako posvetila prizadevanjem na področju družbenega varstva otrok; nikoli izpolnjeni nalogi, ki nikakor ni lahka.

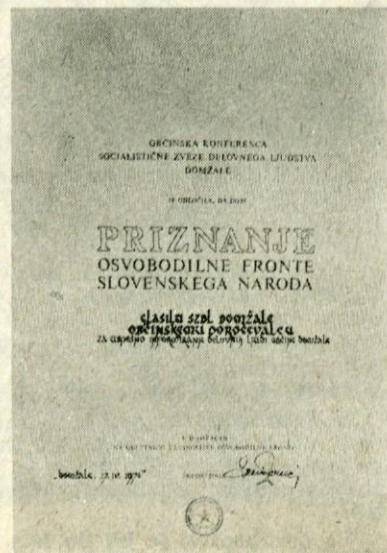
»Preveč jev zrokov, da bi jih naštevala. Tudi premisliti bi morala po kakšnem zaporedju bi spregovorila o njih. Mislim pa, da je bil najvažnejši med njimi pač ta, da smo ljudje, matere pa sploh, po srcu taki, da otrokom in vnukom želimo boljše življenje, kot smo ga imeli sami. Če se pri vsem tem soočiš s spoznanjem, da se bodo stvari še poslabšale, namesto da bi se izboljšale, če nekdo ne bo nekaj storil, se je pač treba odločiti.«

Z ustanovitvijo republiške skupnosti otroškega varstva pred sedmimi leti je bil prav gotovo storjen prvi resnejši korak v prizadevanjih, da bi načrtno začeli razreševati probleme s tega področja. Koliko smo jih že »premaknili« in kje se najbolj zatika?

»Če bi imeli take izkušnje, kot jih imamo danes, bi že tedaj dosegli veliko več! Kar pa je bilo uspehov, jih velja pripisati predvsem temu, da smo v republiki in po občinah, boljše povedano v krajevnih skupnostih in delovnih organizacijah, uspeli pritegniti k sodelovanju izredno velik krog ljudi. Rezultat tega je, da v osnovi vemo, kaj naj bi delali in kako. Poudarila pa bi, da finančna sredstva niso največji problem, kakor ponavadi mislimo in govorimo. Čas sporazumevanja, v katerem živimo in ki smo ga v domžalski občini zaorali precej let poprej, preden je postal splošna družbena potreba in praksa, namreč kaže na to, da ni dovolj, če se sporazumevamo o sredstvih in o tem, da jih bomo resnično smotrno naložili, za družbeno otroško varstvo. Vsaj toliko, če že ne bolj pomembno je, da otroške varstvene ustanove odpiramo vse bolj navzven, v krajevno skupnost, da akcijsko povežemo vse starše, ki se potegujejo za družbeno avrstvo otrok ali pa so zanj kako drugače zainteresirani. S tem hočemo povedati, da še zdaleč ni dovolj, če ljudje oziroma starši kot občani in proizvajalci pri oblikovanju politike na področju družbenega varstva otrok sodelujejo takrat, ko planiramo gradnjo potrebnih objektov in se odločamo o sredstvih, ki naj bi jih prispevali, temveč, da bi morali biti živo zainteresirani za vsa dogajanja v vrtec in okrog njih tudi takrat, ko že služijo svojemu namenu.«

Priznanje OF, ki ga je dobil Občinski poročevalec, je prevzel odgovorni urednik Karel Kušar

Fotokopija značke in PRIZNANJA

Mladi in splošni ljudski odpor

V začetku leta 1974 sta mladinska aktiva Vir in Dob na pobudo krajevnega odbora SLO sklicala masovni zbor mladine iz Krtine, Doba in Vira. V dvorani na Viru se je zbralo bolj malo mladih, še največ jih je bilo iz Vira. Na zboru je govoril tov. Vreček. Poudaril je vlogo in pomen splošnega ljudskega odpora ter vlogo mladih v njem. Po končanem predavanju smo si ogledali tri filme na temo SLO, nato pa je sledil razgovor, v katerem smo zvedeli marsikaj zanimivega in koristnega s področja splošnega ljudskega odpora. V razgovoru so sodelovali tudi drugi člani odbora za SLO. Na koncu pa smo se dogovorili, da bomo sklicali še poseben zbor, katerega pa se mora nujno udeležiti več mladih.

V mesecu aprilu smo se zopet sestali. Obravnavali smo konkretne naloge mladih v okviru SLO in sprejeli naslednje sklepe:

1. v posebni odbor za SLO

vsak mladinski aktiv delegira svojega predstavnika in njegovega namestnika;

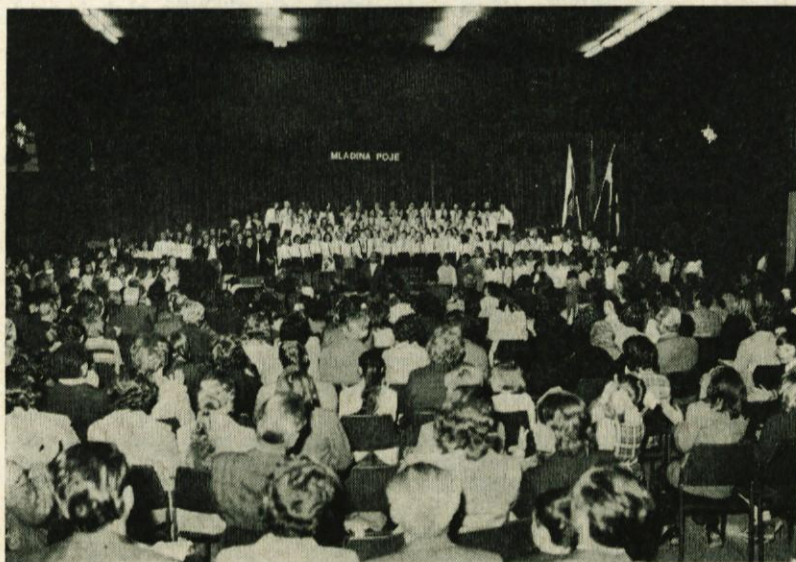
2. vsak aktiv naj določi poverjenike za svoje območje, ki bodo skrbeli za pravočasno obveščenost članov aktiva;

3. predsedstvo vsakega aktiva je zadolženo, da v najkrajšem času naredi seznam vseh svojih članov (ne samo tistih, ki delajo v aktivu), ga odda krajevnemu odboru, ki bo na podlagi tega seznama razporedil mladince v posebne enote;

4. predsedstvo vsakega mladinskega aktiva je dolžno poskrbeti, da so vsi mladinci seznanjeni s temi sklepi.

Na tem zboru je tov. Zanoškar spregovoril o sestavi ekip, ki delujejo v okviru SLO in o nalogah mladih. Ob koncu zbora smo poslali protestno pismo Republiški konferenci ZMS glede dogodkov v Italiji.

PRESEDSTVO MA DOB

Mladinski pevski zbori vseh osnovnih šol domžalske občine na reviji, ki je bila v počastitev OF in 1. maja, pod naslovom »Mladina poje«

Razpis nagrad Šlandrove brigade

Odbor Šlandrove brigade si prizadeva med mladino širiti in krepiti revolucionarne tradicije narodnoosvobodilnega boja. Za izpolnjevanje te naloge je sklenil razpisati nagrade Šlandrove brigade za učence osnovnih šol kamniške in domžalske občine.

Za leto 1974 razpisuje nagrade iz zgodovinskega in likovnega področja. Naloge s področja zgodovine morajo opisovati resnične dogodke iz NOB in sicer na osnovi razgovora z nekim borcem ali aktivistom ali na osnovi dokumentov, prav tako pa učenci lahko opišejo delovanje pionirske ali mladinske organizacije med NOB na svojem območju. Kandidati za nagrade z likovnega področja pa morajo v svojih delih prav tako predstaviti tematiko iz NOB.

Rok za oddajo del je, 15. november 1974. Šole naj skupaj izročijo vsa dela svojih učencev, ki jih predlagajo za nagrade, odboru Šlandrove brigade na naslov: Domžale, Vodovodna 5 (tajnici Boženi Habjan). Na ta naslov se lahko tudi obrnete glede podrobnejših pojasnil. Odbor Šlandrove brigade bo imenoval žirijo iz vrst svojih članov in prosvetnih delavcev. Žirija bo podelila najboljšim delom učencev knjižne nagrade in diplome, prav tako pa bodo dobile posebno priznanja in nagrade tudi šole, ki bodo poslale največ kakovostnih del na natečaj.

Diplome in nagrade bodo podeljene na slavnostni prireditvi ob dnevu JLA, 22. decembra 1974.

Predsednik odbora Šlandrove brigade
Mirko Jerman

Prijetno srečanje

Del borcev — komunistov med pozdravnim govorom Jožeta Sušnika na tovariškem srečanju v Domžalah

Ob praznovanju ustanovitve Osvobodilne fronte slovenskega naroda, 27. aprilu, je komite Občinske knference ZKS Domžale pripravil tovariško srečanje nekdanjih članov Zveze komunistov in vseh tistih, ki so bili sprejeti v Komunistično partijo pred letom 1948. Namen srečanja je bil, da bi se starejši člani - komunisti in borci srečali in si izmenjali bogate izkušnje, ki so si jih nabrali v dolgoletnem političnem delu v raznih organizacijah in samoupravnih organih. Poleg tega je bilo na srečanju zastavljeno tudi vprašanje, kje so vzroki, da nekateri izmed njih niso več v partijskih vrstah in kaj jih je pripeljalo do tega, da so izstopili iz organizacije.

Uvodne misli k temu prijateljskemu srečanju je podal sekretar Mestne konference ZK Mengeš tov. Sušnik, ki je orisal zgodovinski razvoj Komunistične partije in se predvsem zadržal na obdobju vojnih let, ko so prisotni mnogo doprinašali k sami revoluciji kot aktivni borci ali pa aktivisti na terenu. Spomnil jih je na vse tegobe zadnje vojne, na to, da so mnogi izmed njih izgubili svoje najbližje, ki se niso bali upreti okupatorjevemu nasilju in ki so kljub grožnjam nenehno skrbeli, da bi partizanska vojska imela vsaj del tistega, kar je vsakodnevno potrebovala v boju s sovražnikom. Spomnil jih je na čas težkih let po osvoboditvi, ko je bi-

lo potrebno na novo zgraditi porušeno domovino, izpeljati nešteto težkih in odgovornih nalog in se boriti za komaj uveljavljene principe, ki jih je prinesla nova socialna revolucija.

Tudi današnji čas še vedno zahteva to, da bi ti tovariši s svojimi bogatimi revolucionarnimi izkušnjami lahko mnogo doprinašali k uresničevanju nalog pri razvoju našega družbenega in samoupravnega sistema in tako pomagali, da bi lažje uveljavili vse tisto, kar je zapisano v dokumentih Zveze komunistov, kar je bilo sprejetega na posameznih kongresih in kar sta uzakonili zvezna in republiška ustava. Ravno tako bi vsi ti tovariši lahko pomagali uresničevati razvoj samoupravnega prizadevanja v temeljnih organizacijah združenega dela, predvsem pa v krajevnih skupnostih.

Ena od prvenstvenih nalog vseh teh tovarišev pa je brez dvoma obujanje tradicij NOB in revolucionarne preteklosti ter prenašanje bogatih izkušenj na mladino, ki mora postati nadaljnji nosilec hotenj in prizadevanj celotne naše družbe.

Organizatorji tega srečanja so izrazili željo, da bodo vsi ponovno našli svoje mesto v sredinah, v katerih bodo lahko še naprej plodno delovali in s tem doprinesli svoj delež k naporom vseh pozitivnih smernic v našem socialističnem samoupravnem sistemu.

R. L.

Tudi v šoli je spoznavanje učencev s sodobnim orožjem zelo pomembno, zlasti pri uveljavljanju nalog s področja splošnega ljudskega odpora

Dogovor je podpisan

V petek, 26. aprila 1974 je bil podpisan družbeni dogovor o osnovah programiranja nalog in oblikovanju sredstev za skupno in splošno porabo v občini Domžale in samoupravni sporazumi interesnih skupnosti o programih in združevanju sredstev za njihovo uresničevanje v letu 1974.

Pooblaščenec predstavnik je v imenu občinske skupščine pozdravil predsednik Albin Klemenc in v svojem izjavljanju poudaril osnovni smoter, ki ga zasleduje družbeni dogovor o novih načinih financiranja skupne in splošne porabe v letu 1974 in bistvo, ki ga

Aleksander Rihtar je po izvolitvi s strani pooblaščenih delegatov — podpisnikov, podpisal družbeni dogovor v imenu gospodarstva

prinašajo novi samoupravni sporazumi za pokrivanje programske dejavnosti posameznih interesnih skupnosti.

»Delo, ki se sicer s popisovanjem zaključuje,« je rekel predsednik, »nikakor ni bilo lahko in enostavno, ker gre za povsem nove oblike financiranja. Komisija za koordinacijo pri občinski skupščini je opravila ogromno delo, ne samo s pripravo gradiva, ampak tudi pri samih usklajevalnih postopkih, ki niso bili lahki zaradi velikih potreb in zaradi povsem novih prijemkov. Mnoge razprave v temeljnih organizacijah združenega dela so pokazale, da je bila pot pravilna, da pa bo v bodoče potrebno še več razgovorov z neposrednimi proizvajalci in najti takšne rešitve, ki bodo sprejemljive tako za tiste, ki ustvarjajo sredstva, kot za tiste, ki jih potrebujejo za financiranje posameznih programov.

Pri dogovarjanju in sporazumevanju bo potrebno imeti pred očmi to, da ne smemo in ne moremo preveč obremenjevati samega gospodarstva, da ne smemo posegati v tolikšni meri v njegova sredstva, da bi onemogočili razširjeno reprodukcijo, ampak, da moramo tudi pri načrtovanju in zahtevah po sredstvih imeti pred seboj realne in resnično izvedljive programe. Predvsem pa moramo zagotoviti stalno kontrolo nad potrošnjo sredstev, ker bomo le-tako lahko usmerjali pravilno delitev na vseh področjih, ki jih bomo pokrivali z dogovori in sporazumno zbranimi sredstvi.

Nato sta podala izjavi predsednik Občinskega sindikalnega sveta Marjan Bolhar in predsednik Občinske konference SZDL Jernej Lenič. Izjavi sta naslednji:

Občinski svet zveze sindikatov Domžale je na svoji seji dne, 14. 4. 1974 sprejel stališča in ugotovitve do predloga družbenega dogovora o osnovah programiranja nalog in oblikovanju sredstev za splošno in skupno porabo. Pri tem je zavzel stališče:

— družbeni dogovor o osnovah programiranja nalog in oblikovanju sredstev za splošno in skupno porabo v letu 1974 je izhodiščni samoupravni akt, ki naj pomaga podpisnikom samoupravnih sporazumov v orientaciji glede na gospodarske zmogljivosti in glede na potrebe delovnih ljudi po uslugah družbenih služb in drugih uslug, ki močno vplivajo na osebni in še posebej na družbeni standard delovnih ljudi;

— upoštevanje republiškega globala pri združevanju sredstev za potrebe izvajanja programov samoupravnih interesnih skupnosti je neobhodno. Specifika občinskih razmer se razlikuje od razmer v drugih občinah, zato je ustrezna rešitev, ki je bila dana v javno razpravo glede dodatnega združevanja sredstev za tiste prednostne naloge, ki lahko bistveno vplivajo na boljše življenjske pogoje delavcev, na njihovo storilnost, na njihovo socialno varnost njihovih otrok. Ta rešitev se odraža v posebnem samoupravnem sporazumu za pokritje tistih nalog, ki nimajo svojega pokritja v rednih samoupravnih sporazumih, ki bodo danes sklenjeni;

— sindikati si štejemo v zadovoljstvo, da je ustrezno rešeno vprašanje prispevne stopnje za otroški dodatek, ki pomaga otrokom tistih delavcev, ki imajo nižje osebne dohodke. S tem bomo pomagali k taki rešitvi, da bodo otroški dodatki zadržali svojo realno vrednost in da ne bo upadlo število otrok, ki ga prejemaajo;

— tako družbeni dogovor, kot samoupravni sporazum o programih in njihovem financiranju ter samoupravni sporazum o zdru-

ževanju sredstev za tiste naloge, ki nimajo polno zagotovljenih sredstev v sporazumih — pa so prednostne, lahko ocenimo kot izvajanje sklepov III. konference ZKS, VII. kongresa ter političnih odločitev v občini, verificiranih od večine delavcev.

Občinska konferenca in njen izvršni odbor sta v začetnih pripravah za sklenitev družbenega dogovora o programiranju in združevanju sredstev za splošno in skupno porabo v občini Domžale za leto 1974 oblikovala sledeče stališče:

— sklepanje družbenega dogovora in samoupravnih sporazumov za leto 1974 predstavlja pomemben korak pri uresničevanju ustavnih določil. Delovni ljudje so postali odločujoč faktor pri nadaljnjem programiranju nalog in združevanju sredstev. Masovne javne razprave v delovnih kolektivih po temeljnih organizacijah združenega dela so vključevale veliko število delovnih ljudi, ki so razpravljali o načinu in višini združevanja sredstev potrebnih za izvršitev postavljenih nalog na posameznih področjih;

— naloge in stališča določena v resoluciji o družbeno ekonomski politiki za leto 1974, nalagajo nižjo rast splošne in skupne porabe od rasti družbenega proizvoda. To je narekovalo neobhodno usklajevanje, hkrati pa je zagotavljalo solidarnost in vzajemnost za financiranje skupnih nalog pomembnih za vso SR Slovenijo. Ne moremo še ugotoviti, da smo dosegli visoko stopnjo samoupravnega odločanja, vendar začetek je bil in pogoji za razvoj samoupravnih odnosov so tu. S tem pa smo že bogatejši v izkušnjah, lažje bomo premagovali proračunsko miselnost in razvijali samoupravljanje;

— pri upoštevanju možnosti v letu 1974 z našimi potrebami v letu 1974 smo ugotovili velik razkorak. Težavno in odgovorno usklajevanje smo razvijali v smeri upoštevanja republiškega globala možnih obremenitev in iskanju lastnih možnosti. Prednost je v tem, da smo se skupno opredelili za prioritete v občini in na teh iskali rešitev. Našli smo jo v posebnem samoupravnem sporazumu za združevanje sredstev za tiste prednostne naloge, ki so nam v tem trenutku najbolj v ospredju;

— Socialistična zveza delovnih ljudi v občini in njeni organi imajo še naprej dolžnost spremljanja tega, kar bomo danes podpisali. Z vidika zagotavljanja čim večje demokratičnosti in čim večjega varčevanja z združenimi sredstvi bomo spremljali izvajanje danes podpisanega družbenega dogovora, ki nam odpira pot v širino socialističnih samoupravnih družbenih odnosov.

Ker predstavniki odnosno temeljne organizacije združenega dela in druge samoupravne skupnosti nimajo v občini ustreznega organa, ki bi jih združeval, kot jih v republiki Gospodarska zbornica, je bil na predlog sindikata izvoljen Aleksander Rihtar, da v imenu gospodarstva podpiše družbeni dogovor.

Dogovor so podpisali za:

- Občinsko skupščino Domžale, Albin Klemenc,
- Občinski sindikalni svet Domžale, Marjan Bolhar,
- Občinsko konferenco SZDL Domžale, Jernej Lenič,
- Temeljne organizacije združenega dela, druge organizacije, organe in delovne skupnosti Domžale, Aleksander Rihtar,
- Obrtnike občine Domžale, Franc Mušič,
- Kmečke proizvajalce Domžale, Ivan Nastran,
- Temeljno izobraževalno skupnost Domžale, Milan Flerin,
- Skupnost za zaposlovanje Ljubljana, Klelia Gabrič,
- Temeljno telesnokulturno skupnost Domžale, Stane Skok,
- Temeljno kulturno skupnost Domžale, Stane Habe,
- Skupnost zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja Ljubljana, Anton Miklavčič.

Poleg tega so bili podpisani samoupravni sporazumi in sicer: — o združevanju sredstev temeljnih organizacij združenega dela v letu 1974 za nepokrite naloge v vzgoji in izobraževanju, otroškem varstvu in krajevnih skupnostih;

Podpisovanje samoupravnih sporazumov za potrebe financiranja programov samoupravnih interesnih skupnosti

- o programu otroškega varstva in o združevanju sredstev za njegovo uresničitev;
- o sprejetju programa Temeljne izobraževalne skupnosti Domžale za leto 1974 in o združevanju sredstev za njegovo uresničitev;
- o sprejetju programa izobraževalne skupnosti SR Slovenije za leto 1974 in o združevanju sredstev za njegovo uresničitev;
- o programiranju Temeljne kulturne skupnosti Domžale za leto 1974 in o združevanju sredstev za njegovo uresničitev;
- o programu telesnokulturne skupnosti Domžale za leto 1974 in o združevanju sredstev za njegovo uresničitev;
- o programu skupnosti za zaposlovanje Ljubljana za leto 1974 in o združevanju sredstev za njegovo uresničitev;
- o programu zdravstvenega varstva, združevanju sredstev za njegovo uresničitev in financiranju drugih pravic iz zdravstvenega zavarovanja;
- o osnovah programa Raziskovalne skupnosti Slovenije in združevanja sredstev za njegovo realizacijo v letu 1974;
- o združevanju sredstev za pokojninsko in invalidsko zavarovanje v letu 1974.

Te sporazume je popisalo skupaj 135 temeljnih organizacij združenega dela, drugih samoupravnih organizacij in skupnosti. Tako družbeni dogovor, kot tudi vsi samoupravni sporazumi bodo objavljeni v posebni številki Uradnega vestnika še v tem mesecu.

B. L.

Pooblaščen predstavniki so podpisali 10 samoupravnih sporazumov

Konferenca mladih v izobraževanju ustanovljena

10. maja 1974 so se zbrali delegati aktivov Zveze mladine iz osnovnih in srednjih šol domžalske občine, dijaškega doma in kluba študentov na svoji prvi, ustanovni seji konference mladih v izobraževanju, ki sodi v sklop akcij reorganizacije Občinske konference ZMS Domžale.

Konferenca ima 36 delegatskih mest, od teh je 9 stalnih.

V uvodnem referatu je predsednica dosedanje komisije za šolske aktivne Marinka Hribar dejala, da je v naši občini zelo veliko mladih, ki se izobražujejo in so tudi organizirani v aktivih in klubu. Imamo namreč 9 aktivov v osnovnih šolah, tri v srednjih, v dijaškem domu in klubu študentov. Ena od glavnih nalog konference mladih v izobraževanju bo tudi, da bo delo vseh aktivov in kluba povezano. S tem bo zagotovljeno enotno idejno in akcijsko delo pri reševanju vprašanj, ki so občinskega pomena. Omogočena bo tudi usklajenost z drugimi organi ZMS in ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami. Ob koncu je Marinka Hribar dejala, da moramo popolnoma odpraviti mnenje, da so za družbenopolitično delo in odločanje poklicani in določeni že drugi in da mladi lahko stojimo ob strani in pustimo, da gre družbeno življenje mimo nas.

Konferenca mladih v izobraževanju je sprejela poslovnik o delu konference in njenih organov ter program dela do IX. kongresa ZMS, ki bo v oktobru letos. Delegati pa so še posebej sprejeli sklep, da mora predsedstvo konference pravočasno obvestiti vsa vodstva šol v naši občini o obveznem delovanju marksističnih krožkov, ki morajo po vsebinski strani prednjačiti od celotne izvenšolske aktivnosti. Vsaka šola mora imeti tudi stalnega mentorja za mladinsko organizacijo, ki mora biti s strani Temeljne izobraževalne skupnosti tudi primerno nagrajevan.

Volična komisija konference mladih v izobraževanju je po izvedenih volitvah ugotovila, da je bila za predsednico konference mladih v izobraževanju izvoljena Marinka Hribar, delegatka aktivna ZM na OŠ Šlandrove brigade in za sekretarja Drago Flis, delegat kluba študentov. Za ostale člane predsedstva konference pa so bili izvoljeni: Marta Banko, delegatka aktivna ZM na OŠ Vencija Perka, Bogdan Jerše in Marjan Pohlin, delegata aktivna ZM na Poklicni kovinarski in usnjarsko-galanterijski šoli, Vilma Mežnar, delegatka kluba študentov, Janez Petkovšek in Vesna Primšar, delegata aktivna ZM na Tehniški srednji usnjarsko-galanterijski šoli in Lucija Zaman, delegatka aktivna ZM v Dijaškem domu.

Prva seja konference je uspela. Upamo, da ji bo uspelo tudi vse nadaljnje delo.

Lado Goričan

Razpis

Mlinostroj tovarna strojev Domžale sprejme v uk več učencev v gospodarstvu za naslednje poklice:

- strojni ključavničar
- kovinostругar

Nudimo ugodne učne pogoje z visokimi nagradami, vračamo prevozne stroške in dajemo vsa

ostala nadomestila ter delovno obleko.

Naprošamo vodstva šol, da o tem obvestijo starše in učence.

OGLAS

Simfonični orkester Domžale-Kamnik, vabi vse ljubitelje glasbe na občni zbor, ki bo v petek, 21. 6. 1974 ob 18. uri v dvorani Zavoda za glasbeno izobraževanje Domžale.

Praznovanje 1. maja v Blagovici

Letos je MA Blagovica zaživel z novo močjo. Največ uspeha je požela dramska skupina z veseloigro. Mladi so priredili pustovanje; marca pa so vsem ženam dokazali, da jih niso pozabili in da tudi v Blagovici vemo, kaj je delovna žena, mati in da je 8. marec njihov praznik.

Posebno pa so se mladinci potrudili za dva minula, pomembna praznika:

V soboto, 27. aprila je bila proslava v počastitev obletnice OF in 1. maja — praznika delavcev.

Na proslavi so se vrstile recitacije in pevske točke. Nastopali so mladinci in učenci osnovne šole iz Blagovice. Seveda pa se moramo za pestrost in kvaliteto programa zahvaliti predvsem strokovnemu kadru, ki je k proslavi mnogo prispeval.

Obiskovalci so bili s prireditvijo zelo zadovoljni, obenem pa so imeli priliko spoznati, da mladi mislijo v tem letu in vsekar tudi v bodoče, resno delati.

Proslava za Praznik dela v Blagovici

Tako v kulturnem, kot tudi v drugih področjih.

Po proslavi je bil prvomajski ples. Ob vedrih zvokih so se mladi razživali in zabavali.

Sobotni program so mladinci pripravili z namenom, da ne bi nikoli pozabili vseh žrtev in naporov, ki so bili potrebni, da je Jugoslavija postala svobodna država samoupravnih delavcev.

Ivica Pestotnik

Zahvala

Občinski odbor Rdečega križa Domžale je na letošnji flurografski akciji zbiral prostovoljne prispevke od občanov za primer večje elementarne nesreče, za socialno pomoč revnim družinam, klimatsko in kopališko zdravljenje siromašnih otrok in za zdravstveno prosveto prebivalstva.

Skupno je bilo zbranih denarnih sredstev	Din 64.017,00
Sredstva bodo uporabili takole:	
5 % smo prispevali za nabavo novega flurografskega voza	Din 3.200,00
za pomoč Afriki	Din 5.000,00
v sklad za elementarne nesreče	Din 30.000,00
za 21-dnevno kopališko ali klimatsko zdravljenje siromašnih otrok	Din 20.000,00
za zdravstveno vzgojo prebivalca in za obdaritev starostnikov	Din 5.817,60
Skupaj	Din 64.017,00

Za darovane prostovoljne prispevke se vsem občanom najlepše zahvaljujemo, kakor tudi vsem aktivistom RK, ki so nam pri tem humanem delu pomagali.

Občinski odbor RK Domžale

Prve seje delegatov občinske skupščine

Leopold Aleš, najstarejši delegat na 1. zasedanju občinske skupščine, je do izvolitve predsednika vodil zasedanje vseh treh zborov občinske skupščine

Delegati občinske skupščine, ki so bili izvoljeni na volitvah, 29. in 31. marca letos, so morali na svojih prvih ločenih sejah in kasneje na skupni seji vseh zborov, ki so bile vse 29. 4. 1974, zaradi nemotenega skupščinskega dela najprej sprejeti ustrezne sklepe v zvezi s kadrovskimi zadevami.

Za te so bili pripravljene predlogi po predhodnih širokih in demokratičnih pripravah in razpravah družbenopolitičnih organizacij v občini. Kako so potekale te priprave in oblikovanja dokončnih stališč za predlagane kadrovske rešitve je seznanil delegat sekretar občinske konference SZDL Marijan Stopar.

Med drugim je opozoril na spremembe, ki jih bo novi delegatski sistem prinesel v odločanju delovnih ljudi in ne več samo njihovih predstavnikov, kot je bilo to v dosedanjem predstavniskem sistemu. Glede na to bo v delegatskem sistemu najpomembnejše oblikovanje stališč. Prav gotovo bo stališče delegata v skupščini najbolj pravilno, če bo prevzel izoblikovano stališče delovnih ljudi in družbenopolitičnih organizacij iz sredine, kjer delegat dela in živi. Vsekakor pa bo težko izoblikovati takšno stališče, ki bi vsakogar zadovoljilo. Prav gotovo pa bodo v vsem procesu pravilnega izoblikovanja stališč imeli najodgovornejšo nalogo vodje delegacij. Opisal je potek javne razprave v najpomembnejših funkcijah v občinski skupščini, o katerih so imeli možnost razpravljati vsi občani domžalske občine, vendar na predloge niso imeli spreminjavalnih ali dodatnih predlogov. Prav tako niso imeli pripomb ali drugih predlogov delegati občinske skupščine in so na skupni seji vseh zborov izvolili za predsednika občinske skupščine Jerneja LENIČA, dosedanjšega predsednika občinske konference SZDL Domžale in ravnatelja osnovne šole J. Broz Tito v Domžalah, in za podpredsednika občinske skupščine ing. Srečka BERGANTA, direktorja organizacije združenega dela INDUPLATI Jarše. Na ločenih sejah posameznih zborov so delegati izvolili tudi predsednika in po enega podpredsednika vsakega zbora. Tako je zbor združenega dela za predsednika zbora izvolil Lojzko ROJC, članico delegacije iz TOSAME in za podpredsednika zbora Cilko UKMAR, članico delegacije delovne skupnosti Papirnice Količevo.

Zboru krajevnih skupnosti bo predsedoval Janez ZIBELNIK, član delegacije krajevnih skupnosti Mengeš, podpredsedniške dolžnosti pa bo opravljal Stane MAROLT, član delegacije krajevnih skupnosti Preserje.

Družbenopolitični zbor je za svojega predsednika izvolil Marijo IVKOVIČ iz Vira, za podpredsednika pa Maksa ZAJCA iz Moravč.

Vodstvo izvršnega sveta občine so delegati občinske skupščine zaupali Viliju DRŽANIČU, inženirju organizacije dela in dosedanjemu direktorju OZD TAMIZ Mengeš in za njegovega namestnika izvolili Miloško MODRIJAN, diplomirano pravnico iz Domžal, dosedanjšega vodjo pravne službe v upravi občinske skupščine.

Za člane izvršnega sveta so bili izvoljeni:
Dimitrije DELETIČ, pravnik, ki se ob enem imenuje za načelnika oddelka za ljudsko obrambo;
Albin KLEMENC, direktor Ljubljanske banke — podružnice Domžale;

Anton KNAVS, diplomirani inženir arhitekt, ki se istočasno imenuje za vodjo strokovne službe za sklade in samoupravne interesne skupnosti;

Mirko KOŠNJEK, pravnik, ki se imenuje za načelnika oddelka za notranje zadeve;

Štefan LONČNAR, diplomirani pravnik, ki se ob enem imenuje za načelnika davčne uprave;

Jože POGAČNIK iz Domžal, Prešernova 43;

Ivanka ZAJC, diplomirani ekonomist, ki se ob enem imenuje za načelnika oddelka za gospodarstvo in finance;

Jakob ZANOŠKAR, Količevo.

Za sekretarja občinske skupščine so delegati skupščine imenovali Ludvika POVŽA, diplomanta višje upravne šole ter sprejeli sklep o imenovanju predstojnikov temeljnih in drugih upravnih organov, ki niso člani izvršnega sveta. Tako je bil Janez KOVAČ,

diplomirani inženir arhitekt, imenovan za načelnika oddelka za urbanizem, gradbeništvo in komunalne zadeve, Zmago ČERMELJ, inženir geodezije, za vodjo geodetske uprave občinske skupščine in Srečko BERČIČ, diplomirani socialni delavec, za vršilca dolžnosti načelnika oddelka za skupne in družbene službe.

Nato so delegati na skupni seji imenovali še svet za ljudsko obrambo; imenovali komisijo za volitve in imenovanja, ki jo sestavljajo: Peter PRIMOŽIČ, predsednik komisije in člani: Janez HREN, Ivan KOSIRNIK, Angelca KRŽAN, Franc KERČ, Dušan REBOLJ in Ivan JERETINA, ter pooblastil 11 delegatov za sklepanje zakonskih zvez na matičnem uradu v Domžalah in Mengšu.

Vsi zbori so nato enakopravno sklepali o izvolitvi skupine delegatov, ki bo delegirala delegata v zbor občin skupščine SR Slovenije, in sicer sestavljajo skupino naslednji člani: Jernej LENIČ, inž. Srečko BERGANT, Nataša KALIMAN, Janez ZIBELNIK, Stane MAROLT, Janez CERAR, Lojzka ROJC, Cilka UKMAR, Lado DEJANOVIČ in Zdravko SINK.

Sledilo je glasovanje o listi kandidatov za člane predsedstva skupščine SR Slovenije in za tem o listi kandidatov za delegate v zvezni zbor skupščine SFRJ.

Delegati zbora združenega dela so na svoji ločeni seji izvolili tudi delegate v skupine, ki so skupne za več občin, ki bodo delegirale delegate v zbor združenega dela skupščine SR Slovenije. Za področje prosvete in kulture so izvolili za delegata Alojza CIJANA in za njegovega namestnika Janko JERMAN;

za področje zdravstva dr. Janeza VASLETA in za namestnika Franca ZABRETA;

za področje kmetijstva Primoža GROŠLJA ter za namestnika Ivana LEBARJA;

v skupino, ki bo delegirala delegata s področja obrti sta bila izvoljena dva delegata, in sicer Franc MUŠIČ, ki je tudi vodja skupine in Rudi OSREDKAR ter za namestnika Marjan SMOLNIKAR in Vinko JANUŠ;

v skupino delegatov za področje »državni organi« je bil izvoljen Edvard SPENDAL.

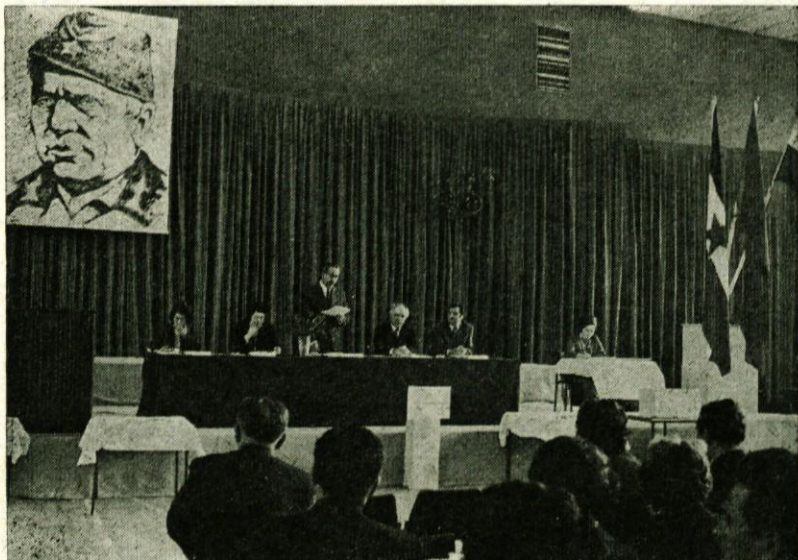
»Področje gospodarstva« domžalske občine ima v zboru združenega dela republiške skupščine svojega delegata, zato so delegati zbora združenega dela občine izvolili skupino desetih delegatov s področja gospodarstva, ki bo delegirala delegata v omenjeni republiški zbor. Skupino sestavljajo: Radovan NIKOLIČ, Alojz REBOLJ, Marjan HAFNER, Ivan REBOLJ, Gizela RIHTAR, Marjan BREZNIK, Ivan OŠEP, Tilka GRČAR, Ivan BREGAR in Elizabeta PENGOV.

Mimo navedenih kadrovskih zadev sta bila delegatom predložena v obravnavo in sklepanje še dva odloka. Od teh je bil eden odlok o uvedbi samoprispevka za sofinanciranje izgradnje in obnovo osnovnošolske mreže v občini Domžale, to je predpis, ki ga je bilo treba sprejeti po uspelem referendumu o uvedbi samoprispevka.

Drugi občinski predpis, ki ga je skupščina soglasno sprejela je bil odlok o spremembi odloka o davkih občanov. Z njim se spreminja stopnja davka iz osebnega dohodka, ki je enotna za vso republiko in znaša 0,20 %.

Pred zaključkom seje je skupščina še razrešila dolžnosti sodnika občinskega sodišča Domžale Staneta SKOKA, ker se je ta že pred tem zaposlil pri drugi delovni organizaciji.

Iz skupščinske pisarne

Novoizvoljeno predsedstvo občinske skupščine: Marija Ivković — predsednica družbenopolitičnega zbora; Lojzka Rojc — predsednica zbora združenega dela; Jernej Lenič — predsednik občinske skupščine; Ludvik Povž — sekretar občinske skupščine in Janez Zibelnik — predsednik zbora krajevnih skupnosti

Napotki delegatom

Z novo ustavo smo uvedli v skupščinsko delo nov delegatski sistem. Delegati so bili izvoljeni. Sestale so se že vse delegacije v KS in TOZD na prve seje. Izmed sebe so izvolile vodje delegacij in tudi delegata, ki se je moral udeležiti 1. seje občinske skupščine.

Že s prvimi sestanki delegacij so nastale tudi prve težave. Ta rubrika naj odkriva težave, skuša naj jih analizirati in z nasveti odpravljati. Najbolj bo uspela, če se bodo te rubrike posluževali sami delegati. Dopolnjujte vanjo o izkustvih, ki so, priznamo, še skromna, pišite o vaših razmišljanjih, težavah, odgovarjajte na vprašanja, postavljajte vprašanja in podobno. Vse o delu in življenju delegacij in delegatov.

Prvi prispevek

Kako naj oblikujemo stališča?

Tovariš Stopar Marjan, sekretar Občinske konference SZDL je na 1. seji občinske skupščine dejal o oblikovanju stališča naslednje:

»Volitve so akt zavzemanja stališč, zato vas prosim, da mi

dovolite spregovoriti nekaj besed pred vašimi odločitvami. Ko smo vodili javno razpravo o novih ustavah in se pripravljali za že izvedene volitve delegatov, smo velikokrat poudarjali, da bo novi delegatski sistem prinesel tudi predvsem velike spremembe v odločanju delovnih ljudi — ne samo predstavnikov, kot je bilo to v dosedanem predstavniškem sistemu. Torej bo najvažnejše v vsem delegatskem sistemu **OBLIKOVANJE STALIŠČ**. Res vas je veliko — 108 delegatov vas bo moralo biti na vsaki skupni seji in to vedno, kajti opravičil, razen za posamezne delegate DPZ, praktično ne more biti, če bo sistem delegiranja v posameznih delegacijah in konferencah delegacij pravilno speljan.

Širom občine pa imamo še 1300 delovnih ljudi s statusom delegata in končno tu 23.000 volivcev.

Stališče delegata v skupščini bo prav gotovo najbolj pravilno, če bo povzel izoblikovanje stališč delovnih ljudi in družbenopolitičnih organizacij iz sredine, kjer delegat dela in živi. Priznati moramo vsi, da si bo težko izoblikovati takšno stališče, ki bi zadovoljilo vsakogar.

Ko so delovni ljudje širom naše občine zbirali delegate, so imeli v vidu, da zbirajo najbolj-

še. Že s tem so bila dana posamezniku velika pooblastila v obliki zaupanja.

To zaupanje nikar izgubiti!

Vaše sposobnosti presoje in izoblikovanja stališč preverjajte neprestano na načine, ki so z ustavo zagotovljeni.

Najodgovornejšo nalogo v vsem procesu pravnega izoblikovanja stališč bodo imeli vodje delegacij. Oni bodo prvi morali presojeti o važnosti in teži posameznih problemov, o katerih bo skupščina razpravljala. Oni bodo morali določiti pot za formiranje stališča.

Ker je na današnji seji največ delegatov, ki so hkrati vodje svoje delegacije naj spregovorim nekaj besed o najvažnejših poteh formiranja stališč delegacije:

Prvič:

O najvažnejših problemih bodo delegacije združenega dela izoblikovale svoja stališča na zborovanjih delovnih ljudi TOZD, delegacije KS na zborovanjih delovnih ljudi v krajevnih skupnostih in delegati DPZ na programskih konferencah družbenopolitičnih organizacij v občinskem merilu.

Drugič:

Veliko primerov bodo delegacije lahko razrešile in si s tem

ustvarile stališče na skupnih zasedanjih z delavskim svetom v TOZD, s konferenco delegatov ali svetom KS v KS in z izvršnimi organi družbenopolitičnih organizacij v občini.

Tretjič:

Delavski sveti v TOZD, sveti KS v KS in izvršni organi DPO v občini imajo tudi svoje specializirane organe — komisije, ki bodo velikokrat zadostovale delegaciji za formiranje stališča.

Četrtič:

Tudi sama delegacija bo morala izoblikovati v posameznih primerih stališča samostojno, vendar v okviru kratkoročnih, srednjeročnih ter dolgoročnih programov TOZD, KS, občine in DPO.

Petič:

Vsakemu delegatu občinske skupščine je dana (v okviru ustave) široka možnost oblikovanja stališča tudi na sami skupščini. O svojih stališčih bo tak delegat obvestil svojo delegacijo. To so nekatere poti, ki jih boste morali ubrati, če se boste hoteli pravilno odločiti: odločiti tako, kot želijo delovni ljudje.

Uredništvo

MLADINCI POKLICNE ŠOLE PRIPRAVILI LIKOVNO RAZSTAVO

V avli Poklicne šole v Domžalah so, 28. aprila odprli razstavo slikarjev-amaterjev Štefana Horvata in Rudolfa Arha. Razstavo je pripravil mladinski aktiv te šole. Mladinci so pripravili tudi recitacijski del otvoritvenega programa. Glasbene točke pa je prispevala Glasbena šola v Domžalah.

Slikar-samouk Štefan Horvat je bil rojen leta 1932 v Otovcih v Prekmurju, po poklicu pa je tehnolog v Iskri. Do zdaj je imel 5 samostojnih razstav in 27 skupinskih razstav, od tega nekatere v tujini. V Domžalah je razstavljal v glavnem pejzaže in tihožitja v olju.

Ing. Rudolf Arh je slikar samorastnik in največ slika trikolore, akvarelu podobni tehniki. Honorarno tudi poučuje matematiko na poklicni šoli.

Slikati je začel že pred vojno, pozneje pa je zaradi pomanjkanja časa slikanje opustil. Iz predvojnih časov pa se je ohranilo le malo njegovih slik. Na razstavi so razstavljene njegove grafike in trikolore.

Razstavo si je ogledalo precej ljubiteljev likovne umetnosti, na otvoritvi pa je bilo tudi dosti mladincev.

D. Flis

ZAHVALA ZA ZAUPANJE

V imenu novoizvoljenih predsednikov zborov in v svojem imenu se vam in preko vas vsem občanom zahvaljujem za zaupanje, ki ste nam ga z izvolitvijo v te družbenopolitične funkcije izrazili.

Vseh nalog in dela, ki je pred nami, se globoko zavedamo, opravili ga bomo le z nesebičnim in požrtvovalnim delom, s katerim si bomo prizadevali opravičiti izkazano zaupanje.

Zavedamo se, da bomo vse ogromno delo, ki je pred nami opravljali le, če bomo pri delu enotni, če si bomo sposobni iz vseh naših hotenj in želja postaviti za našo skupno nalogo tisto, kar bo tudi naš skupni, široki družbeni interes in naše skupno stališče.

Te naloge ne bodo lahke, saj se bomo vsi skupaj srečevali v novosti oživljanja načel nove ustave, pri razvijanju in rasti samoupravnega socializma, ki sloni na delegatskem sistemu.

Toliko lažje in bolje bomo delali, čim bolj s pridom bomo uporabljali delovne izkušnje prejšnje skupščine in čim hitreje bomo preraščali v samoupravno družbo.

Za dosego teh ciljev bomo morali združevati vso strpnost, dobro voljo in znanje vseh nas delegatov ob stalni pomoči in tesnem sodelovanju družbenopolitičnih organizacij, ki nosijo pri naši družbenopolitični preobrazbi ne majhen del.

Če bomo to delo uspešno opravljali, skrbeli za nenehno rast naše občine, za varnost in boljše življenje občanov, bomo vsi skupaj opravičili svoje delo in izkazano zaupanje. To pa je, sem globoko prepričan, iskrena želja in trdna volja nas vseh.

Predsednik: Jernej Lenič

Vesela šola 74

Pionirski list vključuje tudi rubriko »vesela šola«, ki na kratkočasen in hudomušen način dopolnjuje resno šolo. Tekmovanje v znanju je eno izmed pomembnih aktivnosti v programu pionirskega odreda. Gradivo vesele šole dopolnjuje učni načrt in tako pripomore k čim boljšim učnim uspehom.

Vprašanja, zanke in uganke postavljajo znani strokovnjaki, za slikovno plat pa skrbi dolgoletni ilustrator Božo Kos.

In še zanimivost: za letošnje tekmovalce se je prijavilo 360 šol iz 59 slovenskih občin, kar pomeni 45000 veselošolcev.

Vseh pet let obstoja tudi pionirji domžalske občine pridno sodelujejo na razrednih, šolskih, področnih in republiških tekmovanjih.

Če nas zanimajo letošnje številke:

Osnovna šola Dob: 73 tekmovalcev, Osnovna šola Brdo: 150 tekmovalcev, Osnovna šola J. Broz Tito: 160 tekmovalcev, Osnovna šola Šlandrove brigade: 158 tekmovalcev, Osnovna šola Radomlje: 101 tekmovalcev, Osnovna šola Vencija Perka: 204 tekmovalcev.

13. aprila se je 36 veselošolcev zbralo na osnovni šoli Vencija Perka, da se pomerijo med seboj v znanju in da izberejo občinske prvake za posamezne razrede. Borba je bila dokaj izena-

Občinski prvaki »Vesele šole«: Vasja Hafner — Radomlje, Olga Bergant — Dob, Bojan Jamnik — Šlandrova brigada, Mojca Hren — Šlandrova brigada, Marjetka Klemenc — Radomlje in Alenka Keršmanc — Vencija Perka

čena. Končno odločajo točke. Treba je zelo veliko znati, logično sklepati, biti iznajdljiv in razgledan, če hočeš uspeti. Zelo veliko truda in prostega časa je vložena v naslovu »občinski prvaki v znanju«. Vsi ti pionirji so tudi odličnjaki v šoli in aktivni sodelavci v kroških in društvi. Zato zaslužijo vse priznanje in pohvalo.

Tudi na področnem tekmovanju v Ljubljani jim želimo mnogo uspeha.

Mentor PO
Osnovne šole
Vencija Perka

Dejavnost mladinskih specializiranih organizacij

V skladu z novo organiziranostjo ZMS bodo mladinske specializirane organizacije kolektivni člani ZMS ter s svojo množično dejavnostjo tudi sestavni del socialistične zveze. Specializirane mladinske organizacije združujejo veliko število mladih in predstavljajo interesno dejavnost ZM in ta dejavnost je našla pomembno mesto v dokumentih VIII. kongresa ZMS.

Poglaviten namen specializiranih organizacij je oblikovanje mladostnikove osebnosti. V njih mladi zadovoljujejo in uresničujejo širok krog interesov za preživljanje prostega časa, poleg vzgojnega cilja, dejavnost specializiranih organizacij v veliki meri razvija telesno in tehnično kulturo, sam način in vključevanje v specializirane organizacije pa zmanjšuje socialne razlike in nacionalne predsodke, v njih pa je močno zastopan tudi samoupravni princip. Celotna dejavnost teh organizacij je tudi močno prepletena z negovanjem tradicij NOB.

Dejavnost specializiranih organizacij je po svoji zamisli že vključena v koncept vseljidske obrambe, zato se daje tem organizacijam še posebno mesto. V slovenskem prostoru so dobile še poseben poudarek in pomen s sprejetjem načel o vključevanju članov ZMS v obrambne priprave.

Kako je z dejavnostjo specializiranih organizacij v domžalski občini? Po programu OK ZMS bomo organizirali problemsko konferenco o specializiranih organizacijah. V ta namen smo že začeli zbirati podatke o dejavnosti, materialnih možnostih in kadrovske problematiki, vendar je to delo v začetni fazi nekoliko opešalo zaradi drugih obveznosti. Naj napišem nekaj misli o specializiranih organizacijah v naši občini.

Zveza tabornikov predstavlja z obrambnega stališča skoraj najpomembnejšo specializirano organizacijo, ker so njene poglavitne naloge predvsem: vzgoja, samoupravno socialistično usmerjanje mladostnikove osebnosti, tovarištvo, življenje v naravi, izdelava bivakov, postavljanje šotorov, orientacija, samokritičnost, disciplina, samopomoč, uporaba tehničnih pripomočkov, dobro poznavanje določenega geografskega področja, razvijanje fizične kondicije, negovanje in razvijanje tradicij NOB itd.

Če pogledamo nekaj let nazaj, lahko ugotovimo, da je bilo taborništvo v naši občini izredno razvito, medtem, ko sedaj ni več tako množičnega in uspešnega delovanja. Večkrat slišimo, da je vzrok za stagnacijo predvsem v kadrovskih težavah, posredno s tem pa tudi v majhnih materialnih možnostih. Opažamo pa, da v zadnjem času zanimanje za taborništvo narašča. V MA Mengeš pa se že dogovarjajo o ustanovitvi nove taborniške organizacije.

Planinska zveza je v domžalski občini zelo razširjena. V Domžalah in Mengšu delujeta zelo močni organizaciji, poleg njiju pa delujejo še nekatere manjše organizacije.

Planinska zveza razvija predvsem ljubezen do domovine, fizično kondicijo, poznavanje gora, življenje v naravi, samopremagovanje, smučanje, opazovanje, spoznavanje naravnih lepote, kulturnih znamenitosti, izgradnjo samostojnosti, tovarištvo, disciplino, negovanje tradicij NOB itd. Pri domžalski planinski zvezi je ustanovljen tudi

Strelci se vedno bolj uveljavljajo na najrazličnejših tekmovanjih

mladinski odsek. V pogovoru s predstavnikom tega odseka smo ugotovili, da imajo zelo velike materialne težave, predvsem zato, ker je oprema planincev — alpinistov zelo draga.

Počitniška zveza je v domžalski občini verjetno po številu članstva najmočnejša, saj so družine Počitniške zveze skoraj na vseh osnovnih šolah in na Poklicni šoli v Domžalah. Počitniška zveza predvsem vzgaja socialistično usmerjeno osebnost, neguje bratstvo in enotnost, organizira izlete, ekskurzije, partizanske pohode, s svojo dejavnostjo krepi fizične sposobnosti članov, s pridobivanjem določenih veščin itd. Domžalska počitniška zveza se je še posebej angažirala pri razvijanju revolucionarnih tradicij NOB. Delovanje Počitniške zveze je močno otežkočeno zaradi majhnih materialnih možnosti, včasih naleti tudi na nerazumevanje pri svoji dejavnosti. Verjetno je vzrok v premajhnem poznavanju dejavnosti Počitniške zveze. Sicer pa je to edina organizacija, ki je tesno povezana z OK ZMS. Poleg navedenih specializiranih mladinskih organizacij, imamo v Domžalah še:

Temeljno telesnokulturno skupnost;

Zvezo organizacij za tehnično kulturo, kamor so vključene naslednje organizacije in društva: Avto-moto društvo, radioamaterji, Foto-kino klub Mavrica ter Jamarsko društvo;

gasilska društva, ki predstavljajo verjetno najboljše organizirano organizacijo, ki vključuje veliko število mladih;

Rdeči križ;

Strelsko zvezo, ki je poleg tabornikov izredno pomembna za splošni ljudski odpor. Njena osnovna naloga je vzdrževanje

strelske kondicije. V naši občini je zelo dejavna in vključuje veliko število mladih;

Klubi OZN so organizirani skoraj po vseh šolah. Njihov osnovni cilj je borba za mir in enakopravnost med narodi, spoznavanje z aktualnimi mednarodnimi političnimi dogodki in gibanji v svetu ter vpliv na javno mnenje.

treba v bodoče njihove akcije uskladiti z akcijami ZM, kar praktično pomeni, da bi v aktivnosti specializiranih organizacij vključili tudi mladince, ki sicer še niso člani posameznih organizacij.

Večja povezanost specializiranih organizacij in ZM bi tudi omogočila seznanjanje večjega kroga mladih z veščinami in spretnostmi, ki jih razvijajo posamezne organizacije, kar bi nedvomno ugodno vplivalo na večjo zainteresiranost mladih za dejavnosti v specializiranih organizacijah. Zato bo vsekakor potrebno ustanoviti poleg komisije specializiranih organizacij pri OK ZMS Domžale, tudi nekakšen center specializiranih organizacij, ki bi povezoval vse te organizacije, koordiniral njihove programe, vnašal oblike idejno-političnega usposabljanja, zagotavljal finančna sredstva itd. Torej gre samo za združevanje kadrovske, materialne in organizacijske kapacitete, skupno organiziranje tekmovanj, organiziranje nekaterih stalnih oblik usposabljanja itd. S tem pa ne bi ničesar spreminjali, ker ne moremo, glede na specifičnosti posameznih organizacij niti pomisliti na kakršnokoli negiranje bistva organizacij.

Stališče ZMS je, da bi se moral tak center zavzemati za to, da bi sistem financiranja ostal še naprej v okviru obstoječih oblik; poleg tega pa na temelju usklajenih programov še v večji meri zagotoviti sredstva preko oddelkov za narodno obrambo, čeprav se to v veliki meri že izvaja ter preko štabov partizanskih enot in JLA.

OK ZMS se bo zavzemala za širše družbeno vrednotenje specializiranih organizacij ter za njihovo povečano materialno bazo in finančna sredstva. Seveda pa bo potrebno delovanje specializiranih organizacij razširiti v vse sredine, kjer mladi živijo in delajo.

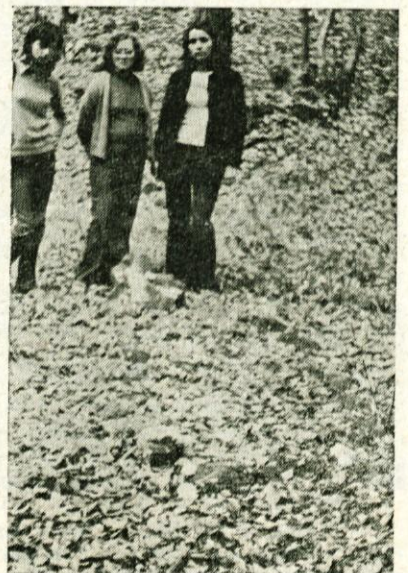
Franc Tekavec

Grob neznanega partizana

Člani biološkega krožka smo med raziskovanjem in ogledovanjem kraških jam na območju Trojice našli na zapuščen in slabo označen grob. Obdan je samo z debelimi kamni, na njem ni niti zasajenega cvetja tako, da se težko opazi. Od domačinov smo zvedeli, da je v njem pokopan neznan partizan, ki je hrabro padel za našo domovino.

Z enominutnim molkom smo se v mislih oddolžili njegovemu spominu. Poleg tega smo zrahljali zemljo in odstranili odpadno listje, da bi grob opazil vsak mimoidoč.

Agata RODE
Osnovna šola DOB

Grob neznanega partizana v gozdu na Trojici

Ob 30-letnici izdaje partizanske bolnice v Kolovcu

V nedeljo, 5. maja se je kljub slabemu vremenu zbralo mnogo nekdanjih prvoborcev in ostalih občanov na kraju, kjer je bila v času NOB znana »Lukova« partizanska bolnica. Za uvod je zaigrala mengeška godba državno himno. Navzoče borce in ostalo občinstvo pa je pozdravil predsednik Krajevnega odbora ZB Radomlje prvoborec Pirš Jože-Luka, nekdanji upravnik te bolnice. V lepem in izčrpnem govoru je orisal tragične dogodke, ki so se zaradi izdajstva dogajali ravno na tem mestu pred 30. leti. Brez diha so navzoči poslušali izvajanja govornika. Presunila jih je tragična smrt požrtvovalnega partizanskega zdravnika dr. Katza. Težak položaj večina ranjencev in njihova oskrba iz bližnjih in daljnih vasi, ki so kljub veliki nevarnosti in grožnjam vneto sodelovali s partizani in storili vse, da bi olajšali trpljenje ranjenih partizanov. Na sam dan izdaje je bilo v bolnici lepo razpoloženje. Kot blisk pa je podrl to upanje in razpoloženje klic malega Poldka: »Luka

Švabi!« In že so bili tu Nemci, ki so sklenili okoli bolnice trojni obroč. Nekako na čudežen način sta se rešila prav Luka in mali Poldek. Vse druge so Nemci neusmiljeno pobili, bolnico polili s petrolejem in jo zažgali.

Po zgodovinskem orisu teh tragičnih dogodkov pred 30. leti so učenci in učenke radomeljske šole dali svoj kulturni program. Radomeljski pevski zbor pod vodstvom Habeta Staneta je zapel nekaj partizanskih pesmi.

Prav bi bilo, da bi za ta kraj poskrbeli tudi sosednji KO ZB in tudi Občinski odbor ZZB NOV ter uredili dohod do tega kraja. Saj ta kraj vsako leto obiščejo mnogi naši šolarji pod vodstvom svojih učiteljev. Vse premalo polagamo pažnje na te zgodovinske kraje, kjer so padali mnogi naši najboljši tovariši in tovarišice za našo svobodo. Naša mlada generacija naj tudi po tolikih letih začuti v svojih srcih vso težo in muko teh nikdar zabrisanih dogodkov in naj jih zvesto prenaša naprej iz roda v rod. Nace Vodnik

Spomenik v Kolovcu, kjer je bila nekdanj znana »Lukova bolnica«. Svečanost ob 30-letnici izdaje in uničenja bolnice se je udeležilo veliko število borcev, občanov in praporov

Še pomnite, tovariši!

Jože Pirš-Luka, nekdanji upravnik bolnice bere spomine na tragične dogodke pred 30. leti

Iz spominov Jožeta Pirša — Luke o bolnici TRIGLAV v Kolovcu pri Radomljah.

»Naša borba se je razvijala iz dneva v dan srditejše, posebno še potem, ko smo prišli nazaj iz Dolenjske, jeseni leta 1943 po kapitulaciji Italije, dobro oboroženi. Kot dobro organizirana in izkušana v borbi, je Šlandrova brigada izvrševala iz dneva v dan večje napade in tako eno za drugo osvajala posamezne okupatorjeve postojanke. V teh težkih bojih je tudi med nami naraščalo večje število ranjencev. Od štaba sem dobil nalogo, da naših ranjencev ne smemo več puščati posameznim aktivistom, ker je okupator slutil, da se zadržujejo pri teh naših ljudeh. Iz dneva v dan je pri-

hajalo do večjih blokad po vaseh, kjer so iskali naše ranjene borce. Zaradi tega smo se takoj pristopili in pričeli iskati primeren kraj za zgraditev bolnice. Težko je bilo to naloge izpeljati v največji konspiraciji in pod težkimi pogoji zbrati dovolj materiala za zgraditev te bolnice. Kot stari preizkušeni borci se vseh teh težkoč nismo ustrašili in smo delo tudi uspešno izvršili.

Bolnica TRIGLAV, kakor se je imenovala, je bila popolnoma opremljena za vselitev, 24. 2. 1944. Se pred njo pa smo imeli provizorično bolnico v dolini, ki pa ni odgovarjala zaradi bližine vasi in premajhnih kapacitet. Tako smo se omenjenega dne ponoči, ko je bilo najbolj mirno in ni bilo okupatorja v bližini, preselili iz Rov na Kolovec. Nepopisen vtis je bil za naše ranjence, ko smo se preje iz zasilne bolnice znašli v novem domu, udobnem in tudi bolj varnem. Z nami je prišel zdravnik dr. Mitja Katz in bil navdušen nad podzemno bolnico, ki je bila higiensko dobro urejena. Življenje naših ranjencev se je vsestransko spremenilo. V prehrani ni bilo velikih težkoč, kjer so se naše terenske organizacije OF, AFŽ in LMS veliko prizadevale, da bi bili naši ranjenci čim bolj hranjeni in se čimpreje vrnili v borbo, kar je bila tudi želja slehernega izmed njih. Najboljše zveze so bile v Dupeljnah pri Jazbecu, ki je bil tudi ob enem naš obveščevalec, na to v Zagorici pri Sinkovcu in drugih sosedih, v Znojilih pri Verčkah, kakor tudi pri mnogih drugih naših aktivistih.

Veliko težav smo imeli s sanitetnim materialom, vendar se

moramo zahvaliti našim zdravnikom posebno dr. Komatarju, dr. Premrou in lekarnarju Karbu. Da so naši ljudje zelo skrbeli za ranjene borce je velikokrat pripomnil Rosov Viktor iz Obrš, ko je prišel iz zveze in poročal, da ni bilo na javki nič drugega, kakor samo tele (pa še tega je sam ukradel). Povedati moram to, da je bila tudi v najtežjih časih v naši bolnici vedno prisotna dobra volja. Čez dan smo vedno pazili na to, da je bil mir, šele ponoči smo se sprostiti in vedno govorili, da smo enakovredni s tistimi borci, ki se borijo v gozdovih. Včasih smo celo po večerji zapeli in zaigrali na harmoniko.

Naše ranjence sta najbolj kratkočasila kuhar Mežnar iz Zlatega polja in mali devetletni Poldek. V partizane je prišel avgusta 1942, ko so mu Nemci požgali dom. Mati je padla v borbi z Nemci že oktobra 1942, kjer je bil Poldek dva dni ob njej, ko je umirala in potem sam našel zvezo s partizani in jim sporočil, kaj se je zgodilo. Ker je bil ves izčrpan in ni zmožal več naporov, smo ga vzeli v bolnico, kjer je skrbel za dobro voljo. K najtežjim ranjencem je v prvih dneh, ko so prišli v bolnico, vedno posedal pri glavah in jim s svojim milim glasom pel partizanske pesmi. Tudi naši ranjenci so ga imeli radi, kot lastnega sina in ker ni mogel obiskovati šole so ga učili pisati in računati. Politične ure, katere je vodil Grič Slavko — Brdavs, kot komisar bolnice, so bile pestre in zanimive, kar je bilo za naše borce v veliko tolažbo. Po prihodu XIV. divizije smo dobili veliko število sestradanih, izčrpanih in ranjenih tovarišev. To je

bilo razumljivo, kajti borci na pohodu štirinajste niso imeli dovolj hrane in so se bojevali v nešteti bitkah. Zaradi tega so se v bolnici dobro počutili in to predvsem zaradi izdatne hrane.

S tem pa ni rečeno, da niso imeli bolniki, kakor vsi ostali težkih ur. Teh ne bomo, ne osebje bolnice, ne ranjenci nikoli pozabili. V mnogih trenutkih je skrb in malodušje prihajalo tudi med ranjence. Vršile so se najrazličnejše težke operacije pred očmi vseh prisotnih.

Amputirali smo noge in roke in to čestokrat brez vseh tehničnih pripomočkov. Šest borcev je v času obstoja bolnice tudi umrlo. Pokopali smo jih v gozdu kakih dvesto metrov od bolnice, k glavi vsakega dali stekleničko s potrebnimi podatki, odkod je in kje se je nahajal, na grob pa zaradi konspiracije zasadili mlado smreko. Nepozaben je trenutek, ko so prinesli osem težjih ranjencev iz Rakitovca, marca meseca leta 1944 in ko je prišlo po treh dneh do močne infekcije. Težko je bilo vsemu našemu zdravniškemu osebju, posebno še dr. Mitji Katzu, šefu IV. operativne cone sanitetnega oddelka. Po treh dneh neprestanega preobvezovanja in nege je zdravnik obupal, ker je bil prepričan, da je nastopila zastrupitev zaradi glasflegmone, ki pa je neozdravljiva. Bali smo se, da bomo vsi okuženi z bacili te neozdravljive bolezni. Tretji dan, ko sva pregledala vse ranjence me je prosil, naj grem spat, on pa da bo še napisal poročilo za Glavni štab Slovenije. Umaknil se je v kuhinjo, napisal poročilo in se vrnil k meni pogledat, če spim. Odšel je ven, vendar je

(Nadaljevanje na 12. strani)

Še pomnite, tovariši!

še predhodno rekel dežurnemu, da se ni treba ustrašiti, zapri za seboj vrata in se sam ustrelil. Takoj sem bil pri njemu, vendar ni bilo za njega nikake pomoči več, ker sta mu dva strela preluknjala srce. Da tega ne bi zvedeli tudi ostali ranjenci smo ga takoj odnesli, vsem tistim, ki so pa vedeli o tem, pa prepovedali govoriti o mučnem trenutku. Takoj sem odšel k Mari Beštrovici, da mora nujno preskrbeti injekcije proti tej bolezni. Te smo tudi dobili tako, da so bili vsi ranjenci naslednji dan že cepljeni. Kurir, ki je takoj odpotoval v IV. Operativno cono je sporočil kaj se je zgodilo in vodstvo je poslalo v bolnico dr. Lojzeta in dva dni nato še dr. Žiga, ki se je takrat nahajal na Pohorju. Po pregledu ranjencev se je ugotovilo, da zastrupitev ni nastala zaradi glasflegmone, ampak, da je to bila neka druga bolezen.

Delo in vsa organizacija je potem nemoteno potekala naprej. Po dobri volji, ki jo je pokazal dr. Lojze, so med ranjenci krožile spet šale vse do 5. maja zvečer. Kot ponavadi smo zopet odšli po hrano k Šinkovcu v Zagorico. Tam smo zvedeli sumljive vesti. Šrajev Jančič iz Radomelj nam je sporočil, da se moramo paziti, ker je Peter Šubelj ušel iz Šlandrove brigade in se pridružil raztrgancem. Trdil je, da dobro ve, da je nekje v kolovških gozdovih bolnica, ki jo vodi »Mlekarjeva baraba« — to sem jaz — in da nas bodo zanesljivo našli. Takoj po prihodu domov smo poslali kurirja za nujno pomoč k partizanom, da nam pomagajo pri evakuaciji. Toda, ker se je naša vojska nahajala nad Štajerskem nismo mogli dobiti ne pomoči in niti ne veze po kurirski poti. 6. maja že v zgodnjih jutranjih urah so Nemci zaprli vse dohode našim aktivistom, da nas niso mogli obvestiti o predstojeci nevarnosti. Vsi naši aktivisti in ljudje po vaseh so s strahom pričakovali, kaj se bo zgodilo tega dne. Zjutraj ob peti uri, ob prvem svitu smo sporočili Jazbecu naj budno spremlja, kaj se dogaja v bližnji okolici. Takoj je odhitiel domov, razpostavil na vse strani obveščevalce, vendar ni mogel dobiti nobenega obvestila. Ob 7. uri je prišel k nam in sporočil, da verjetno ni nič sumljivega. Toda med tem so se po vseh okoliških grebenih zbirale nemške tolpe skupaj z raztrganci, ki so dobro poznali dohode in delovanje ljudi v teh krajih. Toda ljudje kljub mučenju niso izdali ničesar. Bolnico smo ob prvi jutranji zarji temeljito zamaskirali in ukazali največjo tišino. Ker pa po drugem obvestilu nismo mogli slutiti, kaj se dogaja med tem časom okoli nas, smo bili trdno prepričani, da smo za ta dan rešeni. A bilo je drugače. Opoldan pri izmeni dežurstva so naši ranjenci prosilili Poldka, da naj gre na bližnji studenec po pitno vodo, ki je bila boljša kot tista v bolnici. Nekaj minut na to je Poldek ves prepaden pritekel k meni v umivalnico in zavpil: »Luka, Švabi so tu!« Ker se je mnogokrat šalil mu prvi trenutek nisem verjel. Toda takoj nato so se zasli-

šali strelji iz 50 metrov oddaljenega bunkerja. Kaj zdaj storiti? Sam nisem imel nič drugega kot brzostrelko, zato smo kar se da hitro odšli ven, če bo mogoče da zmešamo sled napadalcem. Toda ni bilo nobene pomoči. Vse naokoli je bilo zeleno. Poldek ki je šel zadnji za menoj se je prerinil skozi podrti vrata in tako sva ostala čisto sama in nisva vedela kam so odšli drugi. Težki trenutki so bili tisti čas za naše ranjence in osebje, ki si niso mogli pomagati. Zastajal jim je dih, ko so odmevali strelji iz sosednjega bunkerja, a sami nemočni, da se rešijo. Še težje jim je bilo potem, ko so začeli odmevati puškini kopiti po bunkerju, ker so Nemci iskali kraj, kjer se le-ta nahaja. Končno je potrkalo tudi na vrata in zaslišal se je glas, da se naj vsi takoj vdajo.

V bolnici so vsi molčali in še močneje jih je stisnilo pri srcu. Kaj bo sedaj? Nato so se odprla vrata in začul se je grob raztrgančev glas: »Ala marš ven!« Ker se še vedno ni nihče premaknil so jih začeli poditi s »marš, geraus — banditen«. Vsi, ki so se lahko vsaj malo premikali, so odšli eden za drugim ven. Okrog njih je bil takoj strnjen trikratni obroč z mitraljezi, brzostrelkami in puškami pripravljenimi na strel vsak trenutek. V napadu na bunker se je zelo junaško boril Srečko Vrenjak, ki je štiri mesece prej izgubil mater in sestro, bil ranjen in se ni mogel več zoperstavljati preveliki moči napadalcev. Ker ni nihče od osebja hotel izjaviti kdo je streljal, so rekli njemu, da naj gre kamor hoče. Toda po 15. korakih so ga neusmiljeno ustrelili. Ker pa ni bil takoj mrtev, je k njemu pristopil gestapovec in ga še dvakrat ustrelil v tilnik. Vse ranjence, ki so bili zunaj so zvezali z bodečo žico na hrbtu in jih spraševali, če bodo lahko hodili? Najtežje je to občutil mali Franc Maselj, ki je imel razbito ramo in komaj malo zaceljeno roko tako, da je bila ta negibna in jo ni mogel na ukaz raztrganca dati na hrbet. Toda nekdo je stopil k njemu ga s puškinim kopitom udaril po rami in mu zvil roko na hrbet. Nato so morali vsi ležati 2 uri na trebuhu položeni v 4 vrste. Janeza Kosmatina — Mežnarja iz Zlatega polja so raztrganci neusmiljeno preteпали in vsega pregazili z okovanimi čevlji in ga zmerjali s kuharico — »banditsko svinjo«. Vedno razigrani Mežnar je v velikih bolečinah klical ženo in otroke na pomoč, vendar mu to ni pomagalo. Tako so jih mučili še več, posebno tiste, katere so raztrganci poznali že prej. Med njimi je bil tudi Luka Hribar — Kofinarjev iz Dupelj, ki so ga vprašali kaj naj naredijo sedaj z njim? Ker pa je že prej izgubil svojo zaročenko jim je z gnusom odgovoril, da naj naredijo, kar hočejo in so ga resnično nato ubili. Medtem časom pa so se najbolj zagrizeni in okrutni napadalci napotili v bolnico k ostalim nepokretnim in jih postrelili. Med tistimi, ki so jih streljali sta bila tudi dva, ki nista bila smrtno zadeta. Eden je bil Rus po ime-

nu Aleksander, drugi pa iz Bele krajine. Ležala sta pod kupom ubitih in sta bila onesveščena. Po popolnem izropanju bolnice so mrtve posuli s slamo, polili s petrolejem in vse skupaj zažgali. Omenjena dva sta se med tem časom osvestila, vendar nista pokazala, da sta živa in se rešila iz goreče postojanke. Nič lažje kot nam osebju, ki smo se rešili ni bilo tudi našim aktivistom, ki so žrtvovali vse svoje moči za našo borbo, posebno

pa tistim, ki so bili najbolj potrebni pomoči.

Leta tečejo in čas tudi celi rane. Vsem tistim, ki so bili odpeljani v taborišča, ki so bili mučeni in ki so jim nekateri kraji ostali za vedno v spominu, tako bo tudi nam ostala ta tragedija vedno v spominu. Zato je prav, da naj ta skromni spomenik pripoveduje še našim poznim rodovom o vseh mukah, ki so jih morali pretrpeti naši borci in naši ranjenci.«

Varstvo ostarelih

Po popisu prebivalstva v letu 1971 je bilo v občini Domžale 32027 prebivalcev, od tega:

— v starosti od 65 do 69 let — 1.150

— v starosti od 70 do 74 let — 964

— v starosti nad 75 let — 759.

Iz leta v leto narašča število ostarelih občanov, ki so ostali sami. Z njihovo problematiko se srečuje poleg ostalih skrbstveni organ. Področje dela zajema domsko varstvo ostarelih ter njihovo socialno in ekonomsko problematiko.

Družbene denarne pomoči

Večini ljudi je v veliko zadovoljstvo zavest, da si lahko urejajo življenje po lastnih načelih in z lastno odgovornostjo. Občutek samostojnosti, ki ga zlasti staremu človeku daje lastno stanovanje, je eden od važnih pogojev za nadaljnjo njegovo osebnost. Zato je vedno bolj aktualno vprašanje, kako poskrbeti za primerno nastanitev starejših oseb. STAR ČLOVEK NAJ OSTANE V OKOLJU, KATEREGA JE NAVAJEN. Uresničevanje tega načela, pa ni le stvar občanov, ki že preživljajo dobo ostarelosti, tudi ne samo socialne družbe ali zdravstvene službe, pač pa družbe kot celote.

Skrbstveni organ je v lanskem letu obravnaval preko 500 prosilcev družbene pomoči. Komisija za dodeljevanje družbene pomoči je ugodno rešila 140 prošelj, ostale pa so bile ali zavrjene, umaknjene, ali negativno rešene. Pravico do družbene denarne pomoči imajo po odloku tisti občani, s stalnim bivališčem v občini Domžale, ki zaradi mladostnosti, invalidnosti, starosti, bolezni ali drugih vzrokov niso sposobni za pridobitno delo in so brez sredstev za preživljanje, niti nimajo oseb, ki bi jih bile po zakonu ali pogodbi dolžne in sposobne preživljati in jim ni mogoče pomagati na noben drug način. O družbeni pomoči in višini dodeljene pomoči odloča komisija za družbeno pomoč.

Delo komisije je težko, saj ima v vidiku prošnja, prosilca in določila odloka. Prošenj je veliko. Potrebni družbene denarne pomoči je tudi več, vendar so določila odloka v nasprotju z ugotovitvami skrbstvenega organa, saj je veliko prosilcev takih, ki imajo preskrbljene in dobro sitirane otroke, zaprosijo pa za družbeno pomoč saj »otroci imajo lastno družino« oziroma, »se jim nočejo zameriti«. Za primer navajamo tri primere prošelj, oziroma prosilcev.

Občanka »Marija« je zaprosila za družbeno pomoč. Navedla je, da je stara 72 let, živi sama na manjšem posestvu, ki ga ne more sama obdelovati. Ugotovljeno je bilo, da ima prosilka pet dobro situiranih otrok, ki pa živijo v sosednjih občinah. Prosilka ne privoli v zemljiškoknjižno zavarovanje v korist občine.

In druga je občanka »Francka«. Stara je 69 let, bolehnata. Imela je samo mater, dninarico, ki je že zdavnaj umrla. Po njej ni podedovala ničesar, ker mati ni imela pravice do ničesar, razen sobice v najemu. Tudi sama je bila za deklo pri raznih družinah. Delovne dobe nima priznane.

Morda še primer »Anice«, stare 22 let, ki noče delati. Je zdrava, za delo sposobna. Rodila je otroka. Očetovstva noče urejati. Sredstev za preživljanje otrok nima. Komu zdaj družbeno pomoč? O tem bo odločila komisija. Možna bo pritožba.

Nastanitev in oskrba v tujih družinah

Oskrba v tujih družinah je v naši občini precej razvita oblika skrbi za ostarele osebe, ki nimajo svojcev in ne lastnih dohodkov. V letu 1973 je bilo v oskrbi 40 ostarelih oseb. To so osebe, ki bi spadale v domove počitka ali v zavode, pa je bilo zaradi prenapoljenosti teh potrebno urediti varstvo na domu, to je v rejniških družinah. Za oskrbništvu ca. 400.— do 600.— din, so ostareli dobili celotno oskrbo: stanovanje, hrano in nego. Kolikor je oskrbovanec še zmožen za delo, pomaga pri lažjih kmečkih opravilih. To je oblika varstva ostarelih, kjer oskrbovanec ostane nekje v domačem okolju.

Domovi za stare ljudi

V občini Domžale sta dva domova počitka in sicer v Domžalah in v Mengšu. Oba sprejemata tudi oskrbovance iz sosednjih občin tako, da sta domova stalno polna, vseh prosilcev pa niti ni možno sprejeti. Dom počitka v Domžalah ima 73 oskrbovancev, od tega 45 iz naše občine. Dom počitka Mengeš ima 150 oskrbovancev, od tega 46 iz naše občine. Oskrbovanci v domu pričujejo oskrbovanci sami, otroci oskrbovancev oziroma občina iz proračunskih sredstev. Število prošelj za domove počitka narašča iz leta v leto. Trenutno je pri referentu 16 prošelj za domove počitka.

Marta Savec

Na osnovi 27. člena pravilnika o pogojih za pridobitev stanovanjske pravice na najemnih stanovanjih in posojil iz solidarnostnega stanovanjskega sklada, izvršilni odbor skupščine solidarnostnega stanovanjskega sklada občine Domžale razpisuje naslednji

2. JAVNI NATEČAJ

ZA DODELITEV STANOVANJSKE PRAVICE NA NAJEMNIH STANOVANJH SOLIDARNOSTNEGA STANOVANJSKEGA SKLADA OBČINE DOMŽALE

NAMEN:

V skladu s sprejetim zakonom o družbeni pomoči v stanovanjskem gospodarstvu (Ur. list SRS, št. 5-12/72) in v skladu z drugimi predpisi in sklepi, je solidarnostni stanovanjski sklad občine Domžale iz namenskih sredstev kupil 30 stanovanj v letu 1974, za rešitev stanovanjske problematike najbolj perečih stanovanjskih primerov v občini: starih ljudi, mladih družin in socialno šibkih. Stanovanja bodo vseljiva do konca l. 1974.

Javni natečaj je namenjen kot podlaga za kandidiranje za pridobitev stanovanjske pravice na najemnih stanovanjih solidarnostnega stanovanjskega sklada občine Domžale.

PRAVICA:

Pravico udeležbe na natečaju ima vsak občan, ki ima stalno bivališče v občini Domžale.

POGOJI:

Za pridobitev stanovanjske pravice na najemnih stanovanjih solidarnostnega stanovanjskega sklada mora prosilec izpolnjevati določene pogoje. Pravica občana do stanovanjske pravice se ugotavlja na osnovi materialnih dokazov (listine, ogledi, zaslišanja). Prosilec v celoti odgovarja za točnost podatkov, ki jih kontrolira pristojna komisija. **Komisija bo upoštevala samo v roku vložene vloge, h katerim je priložena celotna zahtevana dokumentacija.**

Glede na številčnost družine lahko prosilci pridobijo stanovanje naslednje velikosti:

- za eno osebo — največ garsonjero,
- za dve osebi — največ enosobno stanovanje,
- za tri osebe — največ dvosobno stanovanje,
- za štiri osebe in več — največ trosobno stanovanje.

DOKUMENTACIJA:

Prosilec za pridobitev stanovanjske pravice mora predložiti naslednjo dokumentacijo:

1. praprošnjo za najemno stanovanje (obrazec za praprošnjo se dobi na Biro 71 Domžale, Ljubljanska 110 a);
2. priporočilo zdravnika, če zdravstveno stanje prosilca terja boljše stanovanjske razmere;
3. potrdilo ZZB NOV, če je prosilec sodeloval v NOV;
4. potrdilo o dohodku družine v zadnjih šestih mesecih;
5. potrdilo o premoženjskem stanju;
6. potrdilo o delovni dobi;
7. potrdilo o neto mesečnem dohodku prosilca, če prosilec ni zaposlen (1973);
8. potrdilo o času stalnega bivanja v občini Domžale,
9. mlada družina mora dostaviti še:
 - a) izjavo, da se bo v 10 letih izselila iz stanovanja,
 - b) izjavo delovne organizacije, da bo v 10 letih skupaj s prosilcem rešila njegov stanovanjski problem,
 - c) potrdilo banke, da varčuje za stanovanje,
 - č) dokazilo o času trajanja zakonske zveze.
10. Zaposleni še priporočilo delovne organizacije, nezaposleni pa priporočilo krajevne skupnosti.
11. Zaposleni izven občine Domžale dokazilo o višini bruto osebnih dohodkov in bruto skladov skupaj na zaposlenega v preteklem letu.
12. Dokazilo o zaposlitvi pri zasebnem delodajalcu.
13. Dokazilo o nezaposlenosti.

ROK IN KRAJ:

Prosilec mora vložiti vlogo najkasneje v 30 dneh od dneva izida javnega natečaja v Občinskem poročevalcu. Vloge z zahtevano dokumentacijo je treba dostaviti osebno ali priporočeno na naslov Solidarnostni stanovanjski sklad — Biro 71 Domžale, Ljubljanska 110 a.

Sklad bo obvestil vse udeležence o izidu natečaja.

Predsednik
Izvršilnega odbora Skupščine
solidarnostnega stanovanjskega sklada
Lapajne Franc, dipl. oec. l. r.

Novogradnja osnovne šole Venclja Perka

Problem šolskih prostorov v Domžalah je zelo pereč. Zelo hitro doseljevanje mladih družin v Domžale pogojuje nujnost izgradnje nove osemletke V. Perka v Domžalah. Na referendumu za podaljšanje samoprispevka je na volišču v osnovni šoli V. Perka kar 89 % volilcev glasovalo za podaljšanje, saj je program napovedoval izgradnjo nove osemletke.

Razmere v stari šoli so neznosne za učitelje in učence. Ta osnovna šola je bilo do zdaj nekoliko odrinjena, delno tudi zaradi neodločnosti samih Domžalčanov. Vanjo pa hodi nad 500 otrok iz zahodnega dela Domžal, Dragomlja, Šentpavla, Depale vasi in okolice. Novogradnjo opravičuje tudi dejstvo, da je na

polovico vseh šoloobveznih učencev domžalske občine prav v Domžalah.

Za novogradnjo je pripravljen rezervat za Ljubljansko banko, to je med Prešernovo, Ljubljansko in Roško ulico ter železniško postajo. Zemljišče bo merilo 120 x 110 m, potrebno pa bo podreti eno hišo. Lokacija ob Prešernovi bi pomenila, da večini otrok ne bi bilo treba hoditi čez domžalsko glavno križišče, kar bi bilo potrebno, če bi šolo zgradili, kjer je bila predvidena prej, to je ob Savski cesti. Seveda pa bi rezervat tam ostal, saj bo z rastočimi potrebami v bližnji prihodnosti tudi tam potrebna nova šola.

V prvem programu za izglasovanje samoprispevka leta 1969 je

bila za šolo V. Perka predvidena adaptacija za 800 starih milijonov. Zdaj adaptacija ne bi več zadoščala novim potrebam hitro rastočih Domžal, zato so družbenopolitične organizacije domžalske občine v program za podaljšanje samoprispevka vnesle novogradnjo šole V. Perka.

Skład za izgradnjo šolske mreže v občini je koncept novogradnje sprejel, seveda pa se bodo pojavile težave okoli vrstnega reda izgradnje posameznih objektov. Ker so potrebe Domžal očitne, bi se z novogradnjo pričelo že jeseni l. 1975, takoj po dokončanju prve faze adaptacije dobne šole. Do pričetka gradnje se bodo odkupila zemljišča, Biro 71 pa bo pripravil načrte in dokumentacijo. Novogradnja bi se ob poprejšnji gradnji telovadnic na Brdu in v Moravčah zakasnila vsaj za eno leto, pravočasno pa bi se lahko začela le, če bi v Moravčah in na Brdu pokazali dovolj solidarnosti z domžalskimi potrebami in pristali na začasno odložitev gradnje telovadnic pri teh šolah tako, kot so bili Domžalčani solidarni s temi kraji, ko je bila zaradi gradnje popolnih osemletk v Radomljah, Moravčah, Mengšu in na Brdu odlagana gradnja šole V. Perka. So ugovori, da bodo v Domžalah v primeru te novogradnje kar tri nove šole. Vendar pa je v Domžalah le ena nova šola, saj je šola Josipa Broza-Tita na Rojah in vanjo hodijo učenci Vira, Količevega in Jarš ter le 50 učencev iz dela Domžal nad glavno cesto. Tako je v Domžalah le polovica učencev v novih prostorih, v Mengšu, Moravčah, Radomljah in na Brdu pa imajo vsi učenci nove prostore.

Domžalam se tudi očita, da se stare šole le selijo iz starih v nove prostore. Vendar tako je bilo tudi pri vseh drugih nanovo zgrajenih osemletkah v občini, povsod so že prej obstajala stara poslopja. Stari objekt osnovne šole V. Perka pa se bo koristno uporabil za dnevno varstvo otrok, posamezne srednje šole in ostalo šolsko dejavnost.

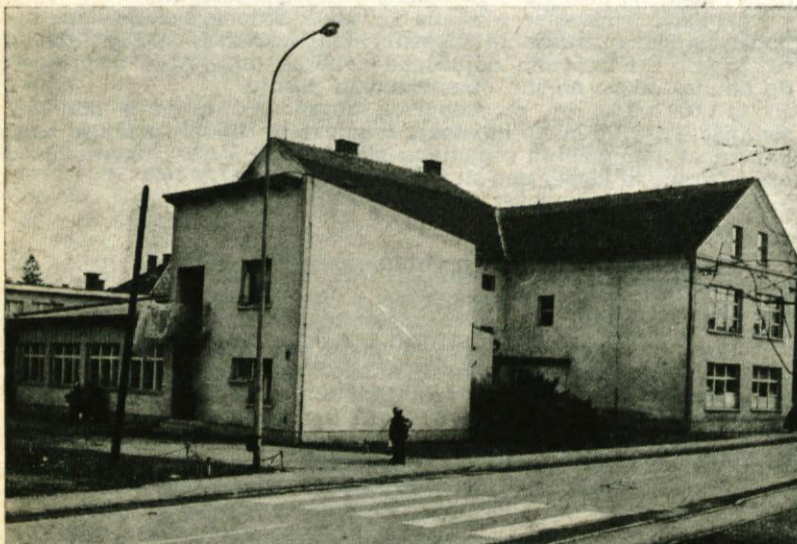
Potrebe Domžal dobro ilustrira tudi podatek, da je v tem mestu vsako leto kar 100 novih šoloobveznih več kot prejšnje leto, kar pomeni, da je v 6. in 7. letih potrebna nova šola. Tudi novi objekt ob Prešernovi cesti predvideva prizidek, saj bi po končani prvi fazi šole obiskovalo le 650 učencev. Po končani fazi pa bi imela šola 950 učencev. Novi objekt bo zgrajen po novih načrtih, ki bodo že upoštevali reformo izobraževanja.

Če odmislimo telovadnici na Brdu in v Moravčah ugotovimo, da bodo po končani prvi fazi adaptacije v Dobu na voljo sredstva, ki se stekajo iz samoprispevka.

Po predvideni 20 % valorizaciji bi nova osnovna šola V. Perka stala od milijardo 800 do milijardo 900 starih milijonov.

Občani krajevne skupnosti Domžale in predstavniki družbenopolitičnih organizacij so na skupnem sestanku zahtevali, da se nova šola prične graditi že naslednje leto, da takrat pa naj bi Biro 71 pripravil načrte in dokumentacijo, saj je nujno zagotoviti tudi drugi polovici domžalskih učencev sodoben pouk. Soglasna je bila tudi zahteva po lokaciji ob Prešernovi cesti.

Drago Flis

Kdaj bo drugače izgledala šola Venclja Perka

LEK — TOZD Kemija pred novimi nalogami

9. aprila je bila v LEK Mengeš, ki tvori v sklopu celotne organizacije Temeljno organizacijo združenega dela — Kemija, slovesnost ob polaganju temeljnega kamna pri začetku gradnje novih obratov na tem področju. Te slovesnosti so se mimo predstavnikov centralnih samoupravnih organov, vodstva delovne organizacije, samoupravnih organov TOZD Kemija Mengeš, udeležili tudi predsednik občinske skupščine Albin Klemenc, sekretar komiteja Občinske konference ZKS Milan Narat in drugi predstavniki krajevnih organizacij.

Uvodne misli je podal direktor ing. Zupan, v katerih je na kratko orisal razvoj delovne organizacije in med drugim dejal:

»Med obema vojnama je delovala na slovenskem delniška družba SALUS s proizvodnim obratom v Mengšu, kjer so v manjših količinah izdelovali eter, razne ekstrate in nekatera zdravila. Po vojni smo začeli tu zidati objekte za kemično proizvodnjo. Največ je bilo zgrajenega v letih 1955 — 1960 in tako je na tej lokaciji zrastle 5 obratov, od tega 4 za kemično proizvodnjo, to je za proizvodnjo farmacevtskih surovin in 1 obrat za proizvodnjo gotovih zdravil.

V zadnjih letih smo vlagali investicijska sredstva v farmacevtsko proizvodnjo, med tem časom pa je proizvodnja v kemičnih obratih toliko narasla, da proizvodne kapacitete več ne zadoščajo. Zato smo pristopili k ponovni gradnji. Pričeli smo z rekonstrukcijami na obratu za anorganske soli in na obratu za organske sinteze. Sedaj pa začnemo z večjimi investicijskimi vlaganji na obratu za ekstrakcijo zdravilnih zelišč, kateremu pa bo sledila izgradnja novega obrata za organske sinteze. Investicija bo letos v prvi fazi znašala okoli 20.000.000 v naslednjih letih pa še za okoli 60.000.000 din. Predvideva se, da bo bruto realizacija v novem obratu za ekstrakcijo znašala v začetku obratovanja okoli 80.000.000 din, kasneje, ko bodo zgrajene vse kapacitete, pa celo 165.000.000 din.«

In od kod toliko sredstev za investicije? Kolektiv se je zavestno odpovedal delu dohodka in si je s tem ustvaril tolikšne sklade, da lahko začne izvajati veliki investicijski program. Ne

samo potrebe, ampak tudi spoznanja, da je nujno potrebno iskati surovinsko bazo doma in s tem postati neodvisen od velikih gospodarskih težav na svetovnem tržišču, je bilo tisto, ki spodbuja kolektiv v njegovih sedanjih prizadevanjih.

Kot surovino za pridobivanje visokovrednih zdravilnih substanc bodo uporabljali ržene rožičke, naprsteneč, divji kostanj in iz uvoza morsko čebulo. Proizvodnja pa ne bo namenjena samo za domače tržišče, ampak bo dve tretjini namenjene tudi za izvoz.

In kar je najbolj pomembno: celotni proizvodni postopek je izdelan v lastnem raziskovalnem oddelku in to z domačimi Lekovimi strokovnjaki. Osnovno

Predsednik zbora delavcev Janez Habjan je simbolično začel gradnjo novih silosov

vprašanje, ki stoji pred delovnim kolektivom je pravočasna izgradnja dovolj velikih silosnih kapacitet, ki bodo morale že v letošnjem poletju biti pripravljene za uskladiščenje osnovne surovine, to je rži, ki jo bo dal trg.

Namestnik glavnega direktorja ing. Breskvar pa je poudaril to, da je LEK s svojimi kapacitetami in predvsem kakovostnimi proizvodi spodrinil z jugoslovanskega tržišča tuje proizvajalce

Janez Zibelnik govori na proslavi v počastitev praznika OF in 1. maja Lekovim delavcem na Gobavici

in da že del svojih proizvodov tudi izvažajo. Velikega pomena pa je tudi renome, ki so si ga ustvarili mladi Lekovi strokovnjaki v strokovnem svetu, kjer je njihovo delo visoko cenjeno. Toda to ni stvar enoletnega prizadevanja, ampak je bil to daljši proces, skozi katerega je šla vrsta mladih ljudi in katerim je bila pri vzgoji vedno dana pomoč. Tako tudi sedaj ni bojazni, da bi ostali na pol poti, ampak ravno nasprotno: povečane kapacitete bodo ustvarjale novo materialno bazo, na kateri bo mogoče dosegati še večje rezultate.

Od prisotnih gostov je predsednik občinske skupščine Albin Klemenc poudaril, da ima gradnja novih proizvodnih obratov velik pomen za gospodarski razvoj občine in posebno še za prebivalce same, ker bodo lahko našli nova delovna mesta v novogradjenih Lekovih obratih. Z začetkom gradnje na tem območju pa bo končno le prišlo do realizacije tistega, kar je bilo večkrat prisotno tudi v sami skupščini.

Ravno tako je predsednik Krajevne skupnosti Mengeš Anton Blejce poudaril, da je že sedaj obstajala močna povezava med kolektivom in organi krajevnih skupnosti, predvsem pri reševanju perečih komunalnih vprašanj.

Po tej uvodni svečanosti je predsednik zbora delavcev Janez Habjan vzdal temeljni kamen na mestu, kjer se je začela gradnja novih silosov.

V vseh besedah je bilo občutiti optimizem, ki bo brez dvoma pripomogel k temu, da bodo prizadevanja kolektiva resnično rodila sadove in da bo proizvodnja v novih obratih stekla po načrtih, kar bo široka osnova za nadaljnji razvoj ne samo kolektiva, ampak celotne naše farmacevtske proizvodnje.

In kakšna bo skrb za delavce?

Pri vsem tem pa niso pozabili na družbeni standard zaposlenih delavcev. Zavedajo se, da morajo zgraditi novo poslopje za družbeno prehrano, da morajo poskrbeti za zdravo rekreacijo svojih delavcev in da morajo še bolj čvrsto povezati celotni kolektiv. Zaradi tega so se

odločili, da bodo vsako leto ob praznovanju praznika OF in 1. maja organizirali tovariško srečanje na Gobavici. Letošnje srečanje je bilo kljub hladnemu vremenu prijetno in sproščeno. 27. aprila je bila pred domom na Gobavici slovesnost, pri kateri so sodelovali pionirski in mladinski pevski zbor Osnovne šole Matija Blejca-Matevža iz Mengeša, recitatorji in orkester DKPD Svoboda iz Mengeša. Slovesnost je otvoril predsednik centralnega delavskega sveta, slavnostni govor, v katerem je orisal zgodovinski pomen OF in 1. maja, pa je imel Janez Zibelnik.

Prepričani smo, da bo kolektiv, ki stoji pred velikimi nalogami znal združiti v svojem prizadevanju tako uspehe na proizvodnem področju, kakor tudi tovariške vezi, ki bodo še boljši porok za nadaljnji procvet celotnega LEKA in občinskega gospodarstva.

R. L.

ADAM RAVBAR

V soboto, 22. junija bo na Krumperku že 12. tradicionalna prireditev Adam Ravbar.

Pisali smo že, da je za letošnjo prireditev izdelal scenarij znani filmski režiser Jane Kavčič. Po mnenju strokovnjakov je scenarij zelo dober, le da je izvedba le tega zelo zahtevna. Novost letošnje predstave bo v tem, da je to predvsem igra zvoka in svetlobe, ki jo bodo dopolnjevali nekateri prizori iz zgodovine o turških navalih, z osrednjo legendarno osebnostjo Adamom Ravbarjem.

Gledalci bodo gledali prireditev s ploščadi pri jamarskem domu in ne kot običajno preč gradom. Krumperk pa bo osvetljevala umetna svetloba bengaličnega ognja, raket in žarometov. Ob romantični svetlobi bo zaživela tudi dolina med gledalci in gradom. Na obrobju doline pa bodo igralci odigrali nekaj prizorov.

Morda še to, da podobne igre zvoka in svetlobe pri nas še nismo imeli prilike videti.

Stane Stražar

Direktor TOZD Kemija, ing. Zupan na mestu, kjer se bo začelo z gradbenimi deli

Iz organizacij zveze rezervnih vojaških starešin

Rezervne vojaške starešine so v preteklih dveh mesecih največ pozornosti posvetili izvajanju strokovnega programa izobraževanja svojih članov, obrambni vzgoji mladine, zunanjepolitični situaciji v svetu in notranjim organizacijskim vprašanjem.

Iz obveznega dela strokovnega programa so bila v vseh osnovnih organizacijah ZRVS izvedena predavanja za rezervne vojaške starešine na temo »Okupacijski sistem v sodobnih razmerah«. Predavanja so bila povsod skrbno in kvalitetno pripravljena in izvedena s projiciranjem ustreznih skic in potrebnimi obrazložitvami. Ob tem je bil predvajan tudi naš najnovejši film »Krajevna skupnost na začasno zasedenem ozemlju«, kar je predavanje popestrilo in izpopolnilo.

Povprečna udeležba rezervnih vojaških starešin v osnovnih organizacijah je bila 80-odstotna.

Med 20. aprilom in 9. majem so rezervni vojaški starešine na vseh popolnih osnovnih šolah v občini pripravili in izvedli »obrambni dan«, za učence sedmih in osmih razredov.

Na iniciativo Komisije za družbenopolitično delo in obrambno vzgojo prebivalstva pri občinskem odboru ZRVS, je bil na Koordinacijskem odboru za SLO pri OK SZDL Domžale, sprejet program obrambnih dni na šolah, ki so ga ravnateljstva šol z odobravanjem sprejela. Vsebinska programa dela z učenci je bila osredotočena predvsem na usmerjanje mladih v vojaške poklice. V štirih urah, kolikor je bilo na razpolago v vsaki šoli, je delo potekalo po naslednjem:

— predvajani so bili trije zanimivi in poučni filmi: »Studentje v uniformi«, »Vrhovni komandant na manevru Svoboda-71« ter »Volimo TE« iz Dneva mladosti 1973 — Beograd;

— prikazana in demonstrirana je bila celotna pehotna lahka oborožitev pehotnih enot JLA in naših partizanskih enot: z opisom, pojasnili o nameni in delovanju sredstev in orožij;

— podane so bile podrobne informacije s položaja vojaškega starešine v naši družbi in oboroženih silah, njegovim delom, strokami vojaških poklicev, pogoji šolanja, o vojaških internatih, gimnazijah, srednje vojaških šolah in akademijah.

Informirani so o podružabljanju ljudske obrambe, pripravah na SLO ter pomembnosti sodelovanja in vključevanja mladine v razne oblike dejavnosti, ki so pomembne za krepitev obrambne moči dežele.

Učenci so pokazali veliko zanimanje in postavljali številna vprašanja iz prikazane oborožitve in bojne sposobnosti naših oboroženih sil in na njih dobili ustrezne odgovore. Z zanimanjem so spremljali tudi informacije o vojaških šolah in poklicih v JLA.

Filme si je ogledalo 1082, demonstriranja oborožitve in informiranja o vojaških poklicih, pa se je udeležilo 512 učencev.

Za učence Strokovnega izobraževalnega centra v Domžalah, so bili v tem času predvajani filmi: »Studentje v uniformi«, »Bojno streljanje združenega odreda« (z manevra Svoboda-71), ter »In na morju — jež« (z manevra Podgora-72).

Omenjene filme si je ogledalo

384 učencev in učenek.

Z dijaki četrtega letnika Srednje tehniške usnjarske galantijske šole v Domžalah, je bil pripravljen in organiziran redni pomladanski orientacijski pohod. Pohod je vseboval elemente vojaških veščin kot so: hojo s pomočjo topografske karte, hojo po azimutu in reševanje topografskih nalog, na stezi v dolžini 8 km. Pohoda se je v slabem vremenu udeležilo 45 dijakov in dijakinj.

Vse navedene akcije na omejenih šolah so izvajali in pripravili rezervne vojaške starešine Občinskega odbora ZRVS, iz osnovnih organizacij ZRVS, Koordinacijskega odbora za SLO pri OK SZDL in Oddelka za narodno obrambo pri občinski skupščini.

Ena od programskih nalog ZRVS je tudi delovanje organi-

zacije na obujanju in razvijanju svetlih tradicij NOB, izven organizacije in med mlajšimi rezervnimi starešinami.

Kot vsako leto, se je tudi letos udeležilo zaključne slovesnosti Pohodov ob zici okupirane Ljubljane in 10 km dolgega manifestativnega pohoda tovarištva in spominov — devet petčlanske ekip rezervnih vojaških starešin.

V mesecu marcu so rezervni vojaške starešine sklicali tudi sejo AKTIVA ZK občinskega odbora in ožjih vodstev osnovnih organizacij ZRVS. Seja je bila posvečena seznanjanju in obravnavi novo nastalim odnosom naše države s sosednjo Italijo ter ob tej priliki obsodili italijanske pohlepne zahteve do našega ozemlja.

Občinski odbor ZRVS je za rezervne starešine vojaške-upoko-

jence z občinskega območja organiziral tudi sestanek, na katerem so obravnavali aktualna vprašanja vojaških zavarovancev. Navzoče so seznanili z novimi predpisi o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, zdravstvenem zavarovanju, obravnavali pa so tudi osnutek statuta skupnosti socialnega zavarovanja vojaških zavarovancev. Ugotovili so, da so novi predpisi in Zakon o zdravstvenem zavarovanju velika pridobitev, da pa so predpisi izšli dokaj pozno. Na sestanku je bila obravnavana tudi stanovanjska problematika vojaških zavarovancev in ugotovili so, da kritičnih primerov v občini ni! Na novo izdane predpise so udeleženci imeli nekatere objektivne kritične pripombe, katere so posredovali pristojnim organom.

MB

Kuharski tečaj v Domžalah

V mesecu marcu in aprilu je obiskovalo kuharski tečaj 24 tečajnic. Tečaj je bil v prostorih osnovne šole Šlandrove brigade v Domžalah, vodila pa ga je predmetna učiteljica gospodinjstva Ivica Fabčić. Prav v letošnjem letu praznujemo 25-letni

jubilej svetovnih dni zdravja, ki je prav posvečen prehrani z geslom:

»Pravilna prehrana — boljše zdravje«. Ta tema je zelo pereča, ker imamo enako, kot vse druge države v svetu, hude skrbi in resne zdravstvene proble-

me v zvezi s pomanjkljivo prehrano, slabimi navadami in s higieno in preskrbo živil. Vsak dan lahko beremo o nepravilni prehranjenosti in nedohranjenosti, ki zahtevajo iz dneva v dan nove žrtve. Vemo tudi, da slaba prehrana zmanjšuje obrambne sposobnosti telesa proti infekcijam, zlasti pri otrocih. Prav tako ni pravilno preobilno hranjenje in napačna izbira živil, kar vodi k stalnemu naraščanju presnovnih motenj ter boleznih srca in ožilja in tako skrajšuje življenjsko dobo ljudi.

Pomembno se mi zdi zgoraj navedeno, ker se dejansko vse pre malo zavedamo pravilne in zdrave prehrane.

Naša želja je bila, da se tečajnice v tečaju čimveč nauče, kar jim bo koristilo v vsakdanjem življenju. To kar so pridobile na doma, pa neizogibno pelje k boljšemu uspehu, boljši in bolj zdravi prehrani. To pa je bil tudi naš namen, ko smo razpisali tečaj. Upamo, da smo s tem dosegli tudi svoj namen.

Rajko Radmelič

Udeleženke kuharskega tečaja pri praktičnem delu v sodobno opremljeni učilnici za gospodinjstvi pouk

Končno trgovina na Rodici?

Občani KS Jarše na zborih volilcev in drugod že leta odločno zahtevajo zidavo nove trgovine na novi lokaciji tako, da bi se uresničila več kot 15-letna želja,

da območje — ki se je med tem močno urbaniziralo — dobi primerno in sodobno samopostrežno trgovino z vsem, kar spada zraven (tik pred II. svetovno vojno in še nekaj let po osvoboditvi so bile na tem območju štiri trgovine, mlekarna in mesarija).

Sedanja (ena sama) trgovina ZP ABC DO NAPREDKA v Grobljah že dolgo ne ustreza zahtevam sodobne trgovine. Zgrajena pa je bila s prostovoljnimi delom občanov pred več kot 25. leti v Zadrudnem domu. Opremila pa jo je Kmetijska zadruga Jarše. Že takrat, ko je bila zgrajena

se je vedelo, da lokacija ni najbolj primerna...

Po več kot 25-letih pa se je pri nas v občini mnogo spremenilo. Trgovina v Grobljah pa je ostala nespremenjena — samo 25 let starejša — in edina na področju KS Jarše.

Kaj je bilo dosedaj narejenega?

Svet KS Jarše je v teh letih in nazadnje še z Biro 71 ukrenil vse, kar je bilo v njegovi pristojnosti. Še več! Tako je bilo do sedaj že narejeno: izbira lokacije, sprememba zazidalnega načrta, lokacijska dokumentacija, pridobljen izvajalec, ki je pripravljen veliko kreditirati itd.

ZP ABC DO NAPREDEK je tudi že odkupil zemljišče (kar mislimo da je tudi prav) in se zavezal, da bodo pričeli z gradnjo

najkasneje do, 15. aprila 1974. V Jaršah smo bili zaradi tega več kot zadovoljni.

Toda...

April mesec 1974 je prišel, z njim 15. dan, z gradnjo pa nič! Zopet so sledili sestanki, pogovori, iskanja itd. Na sestanku, ki je bil na upravi ZP ABC DO NAPREDEK, dne 7. maja 1974 je bilo dogovorjeno (o drugih in ostalih podrobnosti, ter poteku dogodkov bomo še poročali):

— ZP ABC DO NAPREDEK bo pri BIRO 71 naročil izdelavo glavnega projekta za trgovino na Rodici (S-1) ali

— odkupil primeren projekt.

Rok — 21. maj 1974, ali bo resnično ostal tako, kot smo se dogovorili?!

A. S.

Domžalski upokojeenci so zborovali

V nedeljo, 5. maja so se polnoštevilno zbrali domžalski upokojeenci v veliki dvorani Komunalnega centra v Domžalah na svojem rednem občnem zboru. Za uvod in pozdrav je pevski zbor upokojeencev pod vodstvom pevovodje Staneta Habeta zapel vrsto narodnih in partizanskih pesmi. Tega zbora so se udeležili predstavniki Republiškega odbora DU tov. Cerar, predstavniki DU iz Kamnika, Mengša in Moravč. Kot predstavnik Občinskega odbora ZZB NOV Domžale pa se ga je udeležil narodni heroj Franc Avbelj-Lojko.

Iz obširnega poročila, ki ga je podal doseđani predsednik DU Domžale, je bilo razvidna izredna aktivnost upravnega odbora in mnogi doseženi uspehi v tej poslovni dobi. Saj je bil delavni plan ne samo v celoti dosežen, temveč tudi presežen. Naj zato navedemo vsaj nekaj teh delovnih uspehov.

Po dolgi in meumorni razpravi med DU Domžale in pristojnimi forumi, tako na republiškem kot občinskem nivoju, je bil končno rešen problem gradnje Doma upokojeencev v Domžalah. S to gradnjo, ki je že v začetni fazi bo rešen tudi problem Doma počitka v Domžalah in v Mengšu. Finančna sredstva bodo po predračunu znašala približno 1.600 S milijonov, ki jih bodo prispevali Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja in domžalska občina.

Rezultat uspešnega sodelovanja DU iz Solidarnostnega sklada za gradnjo stanovanj je bil, da bo do konca julija dobilo najemna stanovanja kar 21 naših upokojeencev. Za to gre vsa zahvala razumevanju komisije za dodelitev teh stanovanj pri tem skladu. DU sama že doslej razpolaga z 20. stanovanji za upokojeence.

DU je z organizacijo mnogih izletov v razne kraje Slovenije in izven nje nudilo vsem udeležencem teh izletov dovolj razvedrila in zadovoljstva. Prav bi bilo, da bi organizatorji teh izletov pomislili tudi na tiste upokojeence, ki se teh izletov zaradi nizkih pokojnin ne morejo udeleževati in jim po možnosti vsaj enkrat dali to priliko. Pri zadnjem referendumu za podaljšanje prispevka za izgradnjo šolske mreže je tudi 4000 domžalskih upokojeencev dalo svoj močni delež. Po skoraj desetih letih si je DU le priborilo lepe in nove poslovne prostore v stanovanjskem bloku v Jenkovi ulici št. 11. Pri tem je DU dobilo vso podporo in razumevanje pri Republiškem odboru DU, komisiji za rekreacijo, za kar smo ji vsi domžalski upokojeenci za res hvalježni. S pridobitvijo novih prostorov in z novimi odnosi do članstva, se je število članstva naglo večalo. Zato bo klubski prostor, ki je sedaj lepo opremljen resnično postal zbirališče upokojeencev ne samo iz Domžal, temveč tudi iz ostalih krajev.

V dvorani sami, ki je bila zelo živahna in bi bila še bolj, če bi bila dvorana drugočena, je bilo iznešeno med drugim tudi tole:

Staroupokojeenci se upravičeno jeze na vedno večje razlike med starimi in novimi pokojninami. Kdaj se bo to nehalo? Upokojeenci bodo pri svojih zahtevah toliko bolj uspešni, v kolikor bodo znali zahtevati priznanje za svoje dolgoletno delo.

Predstavniki pevskega zbora DU je apeliral na težak položaj zbora, ki mu primanjkuje novih moči in vabi vse, ki bi hoteli sodelovati naj to store čimpreje. Pevski zbor ima za seboj lepo vrsto samostojnih koncertov, sodelovanja na vseh mogočih pri-

reditvah in bo slavilo 15-letnico svojega obstoja.

Glede novega časopisa upokojeencev »Vzajemnost« je navzočim vse pojasnil tov. Cerar. Letna naročnina stane za člane 18 din. Udeleženci so se zanimali kaj bo letos z regresom in kdaj bo?

Prav bi bilo, da bi se ustanovila posebna komisija za večjo kordinacijo dela ne samo med DU v domžalski občini, temveč tudi z društvi upokojeencev kamniške občine. Borimo se za iste

cilje, imamo iste probleme, pa bi jih skupno tudi lažje reševali. Razširi naj se mreža poverjenikov za čimboljšo obveščenost naših članov.

Izvoljen je bil 35-članski ple-num, ki bo izmed sebe izvolil 9-članski sekretariat za vodenje vseh poslov.

Zbor so pozdravili vsi predstavniki društev in organizacij, ter mu želeli tudi v naprej čimveč delovnih uspehov.

Nace Vodnik

Čistili so potok

Prišel je četrtek in z njim težko pričakovani športni dan. Nižji razredi so se odpravili na igrišča, starejši pionirji pa smo se odločili, da bomo sodelovali v akciji in sicer v čiščenju okolja. Naša prva točka je bil potok, ki se vijuga skozi našo vas Dob in nam ni ravno v ponos. Še tistih bore malo rib uniči umazanija, ki je je vse preveč v našem potoku.

Kaj vse smo našli v potoku? Od steklenic, pločevink, koles, do volanov, kuhalnikov, opeke in olupkov. Po tem sodeč, vaščani res niso zbirali, kaj so metali v ubogi potok.

Prišli smo do prvega mostu. Pod njim smo potok poglobili in razširili. Tako smo storili tudi pri ostalih mostovih, še posebej pa smo se potrudili pri mostu blizu novega Gasilskega doma.

Peljali smo še trikrat. Utrujeni, toda veseli hkrati, smo se še enkrat ustavili pri mostu. Pogled na potok je bil tokrat drugačen. Bil je bister, globlji in pa tudi precej širši. Ponosni na svoje delo smo se odpravili domov. Tudi vaščani in naši mentorji so bili z delom zelo zadovoljni.

Torej, delo smo dobro opravili. Odločili smo se, da bomo še skrbeli za okolico Doba. Saj je vas mnogoštevilna in je res potrebno, da pazimo in ne onesnažujemo potokov.

Marta Cerar

V radomeljski šoli se dobro zavedajo vedno hujšega onesnaževanja narave, zato so tudi učenci organizirali »očiščevalno« akcijo

Mladinska delovna akcija »čiščenja« v Dobo

Razpis dveletne administrativne šole — oddelek za odrasle

V šolskem letu 1974/75 razpisujemo I. letnik dveletne administrativne šole — oddelek za odrasle v Domžalah.

Zaradi pomanjkanja tega kadra v naši občini želimo, da malo obširneje opišemo potek šolanja.

Šola traja 2 leti. Sprejemali bomo osebe z dokončano osnovno šolo in ki so stare 17 let. Po uspešnem končanem šolanju se lahko zaposlite v raznih organizacijah kot administrator, pisarniški referent, strojepiska, stenodaktilografka, evidentičarka ipd. Pouk je 3-krat tedensko v popoldanskem času, po 4 šolske ure. Eno polletje traja 15 tednov.

Slovenščina, strojepis in stenografija so predmeti, ki potekajo obe šolski leti. Zgodovina je samo eno polletje v I. letniku, zemljepis eno polletje v II. letniku, ekonomika podjetij eno polletje v I. letniku, upravni postopek eno polletje v II. letniku. Pisarniško poslovanje, družbena ureditev SFRJ in gospodarsko računstvo pa je v vsakem letniku po eno polletje. To pa, so tudi vsi predmeti v obeh letnikih. Ob pridnosti, določenem samoodrekanju pa je vsaki dostopno, da konča šolo v dveh letih. Naj povemo tudi to, da so izpiti v Domžalah, da izprašuje predavatelj, ki predmet poučuje.

Učnina se plačuje v obrokih in sicer, ob vpisu dva obroka skupaj, nato pa v osmih obrokih do vsakega 15. v mesecu. V učnino so vštete knjige, uporaba pisalnih strojev, izpiti v prvem rednem roku in predavanja.

V šolskem letu 1973/74 je bila učnina 2.600 dinarjev.

Odločite se in vpišite!

Prijave sprejemamo na Delavski univerzi v Domžalah, Koldvorska 6, do 25. junija, kjer lahko dobite tudi vsa podrobnejša pojasnila, lahko tudi po telefonu 72-082.

Delavska univerza Domžale

UVOD

Pravijo, da beseda ni konj. Vsi tej trditvi očitno ne verjamejo! Nekateri vidijo v besedi podivjana konja, ki hrza od same jeze, se dviga s prednjimi nogami, pripravljen, da te brcne s kopiti, če se mu približaš. Tako čuti jo tisti, ki se besedi nočejo približati.

Pisana beseda je še posebno vabljava, če izvira izpod spretno-

ga peresa. Spretnost pa ni le velik oranžen balon, ki se razbli- ni, ko ga zbedeš z buciko. Besede, ki ti bodo naslikale tvoj vsakdan, naš svet, morejo biti le plod poizkusov, vaj, iskanj... Začeti je treba!

V našem klubu že koraka nekaj tistih, ki jih veseli pisanje. Pridružite se še tisti, ki preveč oklevate, pa čeprav čutite, da bi radi marsikaj izrazili v pisani novinarski ali literarni besedi.

Skok Jože

PLITVICE OSVOJENE

S prijateljem greva na Plitvice, ne vem zakaj ravno tja. Odločila sva se, da bova šla z avto- stopom. Že na domžalski avto- busni postaji nama ustavijo. V Ljubljani dežuje. Na Dolenjski cesti prav nihče ne ustavi — vsakdo pač ni dekle. Le sadi- stični obrabi se nama prikrito smehljajo izza orosenih avtomobilskih stekel. Kdor se opraviči na ta način, da z ročno kretljivo pokaže, da bo na prvem ovinku zavil z glavne ceste, je že dober.

Potem na vlak. V Zagrebu spet na vlak. Opazujem hrvaško pokrajino. Takoj po Zagrebu močvirje. Nato Kordun, gričevnat in porasel z grmovjem. Nato planota Mala Kapela, ki je prav taka kot Velika planina. Sem ter tja raztresene srbske vasi- ce. Ruševine pravoslavnih cerk- va, ki so jih zažgali ustaši. Vse ozemlje od Karlovca skoraj do Splita je nacionalno mešano, za- to je bilo to med vojno prizo- rišče najstrašnejšega ustaškega nasilja.

Pozno popoldne pride vlak v Vrhovine, ki je postaja najbližja Plitvičkim jezerom, ki so oddal- jena 24 km. Avtobusa za Plitvice pa »nema do jutra«, kot nama povedo prijazni domačini. Kaj zdaj? Napotiva se peš. Seveda vmes štopava. Še tistih nekaj avtomobilov, ki se vozijo po mrzli Liki, je povsem »nabasanih«. Na- to ustaviva kmeta z vozom. Jaz sedim na klopci, prijatelj pa mo- ra sesti na dero, ki je prej ver- jetno prevažala gnoj. Vendar »kôbila taksij« naju pelje le 2 km. Nekaj zatem pa nama ustavi pravi avtomobil. Zakonski par iz Zagreba, ki je imel tako sre- čo, da je uspel zopet najti torbo s pol milijona, pozabljeno v go- stilni pri Vrhovinah. Zato je bil tudi do naju tako milosten. Na moj predlog izstopiva že pri Plitvičkem Ljeskovcu, kjer naj bi bil tam mladinski dom. Na ne- srečo že dalj časa ni odprt, zato pešačiva 9 km do hotelov pri Spodnjih jezerih. Po dvehurnem treningu hitre hoje, prideva do hotelskega kompleksa. Nato ta- vava okoli in iščeva privatno so- bo, ki je ne najdeva, končno pa greva kar v hotel, za katerega veva, da ga bova dobro plačala, čeprav bo zraven tudi zajtrk. Vse te kolobocije samo zato, ker nisva imela informacij.

»Kako pa naj potem odloča naš neposredni proizvajalec v primeru, da nima nobenih infor- macij, saj sva tudi midva, od- kar sva odšla iz Domžal, zaradi pomanjkanja informacij, delala same napačne odločitve,« ugotovi prijatelj.

Po bornem zajtrku se napotiva gledat jezera. Čeprav je slabo vreme, je vendar zelo lepo. Vse- eno pa so Plitvice ogroženo naravno čudo. Apnenčaste pregra- de, preko katerih tečejo slapovi, bi se same obnavljale z nanosi, seveda, če ne bi bilo vpliva oko- lja, ki je tam zaradi ceste, ki se včasih skoraj dotika jezera, zelo onesnaženo. Pozimi cesto posipajo s soljo, ki jo pomla- dansko deževje vso odplavi v jezera, taka voda pa neusmilje- no razjeda pregrade. Ker tam teče cesta proti morju, je v glav- ni sezoni veliko prometa, tako je na cesti tudi veliko kapljic odpadnega olja, ki so spet od- plavljene v jezera. Ob jezerih je tudi preveč betona, hoteli so se gradili brez razmišljanja o oko- lju. Ljudje ob rečicah, ki se ste- kajo v jezero, perejo z deter- genti in milom, kar je tudi škod- ljivo za pregrade. Hotelov ne bodo več gradili, napravili pa bodo tudi obvozno cesto tako, da bo človek verjetno vseeno re- šil Plitvice.

Nato greva na večerjo, ki je precej draga. Izgleda, da so le- pote Plitvic zaračunane v vsa- kem zrezku.

Zjutraj domov. Meni že zmanj- ka denarja, zato mi mora vse plačevati prijatelj. Vlak proti Za- grebu je tako nabit, da ljudje nabiti po hodnikih ne puste no- ter »novinca«. Priklopijo še en vagon in »brzec« je v Zagrebu. Nato greva domov z željo, da bi na Plitvice kdaj prišla tudi s svojim avtomobilom, saj so člo- vekove želje pač vedno večje.

Drago Flis

PO NAŠI DOMOVINI

V okviru dejavnosti mladins- kih aktivov je tudi organizacija izletov po Sloveniji in tudi v za- mejstvo. V letošnjem letu je naš aktiv v sodelovanju z mladins- kim aktivom Prevoje-Sentvid marca organiziral izlet v Planico, kjer smo si ogledali smuške polete. Izleta se je udeležilo 42 mladincev, večina iz Doba in vsi so bili z izletom zelo zadovoljni, predvsem zato, ker cena potova- nja ni bila visoka. Tudi vre- me nam je bilo naklonjeno, ves dan je sijalo sonce, v avtobusu pa je odmevala pesem, drug dru- gemu smo pripovedovali šale in komaj čakali, da pridemo v Planico. Tu je bilo že zelo veliko ljudi, zato smo se kar porazgu- bili in z vseh koncev opazovali

skakalce, ki so se poganjali v globino. Navdušeno smo zaplo- skali vsakemu, pa naj je skočil še tako malo. Po zaključku pri- reditve smo se odpeljali na Br- nik, kjer smo se za kratek čas ustavili. Utrujeni, vendar zado- voljni smo se razšli po domovih in že sklenili, da prihodnji izlet organizira mladinski aktiv Prevo- je-Sentvid.

21. aprila smo se odpeljali v drugi konec naše domovine v Lo- garsko dolino. Dež, ki je ves te- den pred izletom pršil, je v ne- deljo nehal in vsi veseli smo se odpeljali proti Stajerski. Avto- bus je bil pol, zopet je odmevala pesem, tokrat ob spremljavi ki- tare in orglic. Po krajšem po- stanku na Trojanah, smo se pri- peljali v Logarsko dolino, kjer pa je bilo precej mrzlo. Vsi smo se napotili k slapu Rinki, najbolj vztrajni pa na vrh Okrešlja, kjer je še precej snega. Pot v dolino je bila precej manj naporna in avtobus je odpeljal proti domu sester Logar, kjer smo začeli peči čevapčice, izbrani moški

Mladinci pod slapom Rinke

obeh mladinskih ekip pa sta od- igrali nogometno tekmo. Novo- ustanovljena kulturna skupina je poskrbela za zabavo. Žal je dan prehitro mineval in morali smo proti domu. Vožnja proti Dom- žalam je hitro minila, kajti ob petju in pogovoru je čas bežal in posloviti smo se morali, a le do naslednjega izleta.

Vera Grošelj

MOJ NAJLEPŠI DAN

Ura je štiri zjutraj. Po- gledala sem skozi okno. Mrak je ležal med gorami in tišina se je plazila po mrtvem skalovju. Lahka sapica mi je mršila nepo- česane lase. Začelo se je svitati. Sivo skalovje, pokrito z blešče- čimi kapljicami rose, je ožive- lo. Nestrpna in omamljena od lepo- te narave, sem zbudila očeta, mamo in brata. Še vsi zaspani, smo se po mračnem hodniku prebili do vrat. Stopila sem pred kočino in obstala. Tanek žarek ju- tranjega svita me je obilil po obrazu. Zdelo se mi je, da me je nekdo pobožal z nežno dlan- jo. Brat je z roko pokazal naj- višji vrh in povedal, da so te črne točke, ki se pomikajo na vrh, ljudje. Kako sem se čudila in kar nisem verjela, da je to res.

Čas je hitro tekkel. Ura je bila že pet. Mrtvo skalovje je ožive- lo. Slišati je bilo jodlanje. Vča- sih je zletel v globino, neznano kam, tudi kakšen kamen. Po ro- bu malega Triglava se je proti vrhu pomikala črna veriga ljudi. Kmalu je zajela tudi nas in čez kake tri ure nas je privedla na vrh. Neizmerno sem bila vesela, ko sem stopila na najvišjo toč- ko naše domovine.

Bela meglica, ki je za hip pre- plavila vrh, me je objela v svo- je naročje in mislila sem, da sem visoko na nebu, svet pa je pod mano in je ves moj.

Ko sem se zbudila iz teh sanj, je meglica že izginila nekje v da- ljavni. Pogled mi je švigal z gore na goro, iz doline v dolino. Ni- koli prej nisem verjela, da se s Triglava vidi Jadran, sedaj pa sem se prepričala na lastne oči. Mnogo lepega sem še videla in ne vem, če bi bil dovolj ta list za izpoved vseh mojih čustev. Z vrha sem odhajala v upanju, da se bom še vrnila na Triglav.

Tadeja Čepon

LITERARNI VEČER

V sejni sobi v Sentvidu se je zbralo okoli 40 mladincev. Vsi so napeto pričakovali nastop do- mačih ustvarjalcev vezane in ne- vezane besede. Kaj podobnega se še ni godilo v tisti sobi.

Predsednik aktiva je predstavil nastopajočega in podal pomen in spored večera. Najprej je pre- bral nekaj pesmi Viktor Jemec, s katerimi je hotel prikazati res- nost življenja, odgovornost za vse in predvsem moč mladih, ki lahko s prav usmerjeno energi- jo spreminjajo svet in sebe. Vera Grošelj je prebrala sestavek o izletu v Logarsko dolino z dobskega gledališča, Viktor Je- mec pa s prevojske perspektive. Z vseh strani pa sta bila zapisa precej duhovita in prisotni so ob koncu navdušeno ploskali.

Posebnost pa je pripravil Tone Homar. Usedel se je nekoliko vi- še, ugasnil luč in si prižgal ob sebi ročno rdečo žarnico. Okolje se mora ujemati z vsebino, zato so bile na vrsti ljubezenske pe- smi, nato pa še šokantne o bo- govih, hudičih in mrličih.

Sledil je splošen razgovor, kjer so vsi trije nastopajoči razlagali svoje poglede na življenje.

Mislím, da je bil to eden naj- bogatejših večerov v naši sobi. O njem ljudje še kar naprej go- vorijo in bodo še govorili. Upam, da bo iz tega navdušenja zraslo še precej novih piscev, ki bodo pripravili še prihodnje literarne večere.

VIKTOR JEMEC

POHOD NA OKLO

V okviru praznovanja obletni- ce ustanovitve OF in praznika dela je mladinski aktiv Dob pod pokroviteljstvom Občinske kon-

ference ZMS Domžale organiziral 2. tradicionalni pohod na Oklo. Pohoda naj bi se udeležili predstavniki vseh aktivov ZMS in borci.

Tako smo se 27. aprila ob 6. uri zbrali mladinci iz vse domžalske občine, bilo nas je okoli 60, in predstavniki borcev. Krenili smo proti Brezovici, kjer je bila naša prva kratka postaja. Med potjo smo obujali spomine z lanskega pohoda in kaj kmalu prišli k spomeniku padlim borcem na Oklem. Stopili smo okoli spomenika. Prvi je spregovoril predsednik OK ZMS Domžale Franc Tekavec. Poudaril je pomembnost praznika OF in opozoril udeležence, da smo zbrani skoraj iz cele Jugoslavije, med nami je namreč bilo tudi nekaj dijakov iz drugih republik, ki obiskujejo šole v Domžalah. V svojem kratkem nagovoru se je dotaknil odnosov z Italijo in poudaril, da je vloga mladih v družbenem življenju čedalje večja. Opozoril je na pomen splošnega ljudskega odpora in vsem udeležencem zaželel prijeten dan. Po njegovem nagovoru je sledil kratek kulturni program, ki so ga pripravili mladi iz Doba. Ob zaključku slovesnosti pa je spregovoril predsednik Občinskega odbora ZZB NOV Domžale Franc Avbelj-Lojko. Opisal je razmere tik pred drugo svetovno vojno, delovanje KP in samo ustanovitve OF, v drugem delu pa dogodke na Oklem, katerih žrtvam je posvečen spomenik. Mladi smo ga z zanimanjem poslušali, odpravili smo se tudi k spominski plošči posvečeni obletnici konference KP, kjer sta nam Franc Avbelj in Slapar Franc-Tugo pripovedovala o dogodkih iz NOB, potem pa so mladinci obema borcema postavljali vprašanja. Najbolj jih je zanimal odnos Koroških Slovencev do partizanov, o katerem nam je govoril tov. Slapar. Oba pa sta poudarila pomembnost takih pohodov za krepitev splošnega ljudskega odpora.

Potem smo krenili proti Brezovici, kjer smo se okrepčali s sendviči in čajem. Malo utrujeni, vendar zadovoljni, smo se okoli 13. ure poslovili v Dobu.

Vera Grošelj

PLES, KI GA NAJRAJE PLEŠEMO — KAJ JE TO?

Pri nas in drugod — na zahodu posebno — je običajna oblika plesa ob spremljani pop-glasbe »shake« ali ples, ki mu ne moremo dati pravega imena. Zadržuje, da imaš vsaj nekaj smisla za ritem, moraš pa biti kolikor toliko vzdržljiv v nogah.

V mnogih revijah beremo o pop-skupinah in smereh, ki jih te iščejo. Pisci nas podrobno seznanjajo o grupah in njihovih zvezdah. Tako zremo prav vse: od tega, kako se je zvezdnik rodil, se preživljal, zaslovel, do tega kakšne velikosti hrenovk najraje uživa.

Vsi pa ne ljubijo glasbe le zaradi glasbenih skupin. Mnogim je predvsem od plesa. Trenutno nas zanima oblika plesa, ki jo najraje »izvajamo« v disko klubih in drugod.

Kakšen smisel je v vsem zvižanju, krotovičenju in skakanju, ob katerem pričena starejši plesalec, ki ni ravno v formi, resno razmišljati, če še vse kosti stojijo na pravem mestu? Nekaj res mora biti v vsej tej stvari, ki tako »zažiga«, te vsega prevzame, da »šopaš« do onemoglosti.

Svobodni ples ima malo zveze s klasičnimi plesi. Plesalcu ostaja popolna svoboda gibanja. Če se pri tem slučajno pretegne, potem se sme zahvaliti le samemu sebi.

»Shake« vsekakor sovпада s pričetkom beat-glasbe iz šestdesetih let. Glasba, ki so jo vnesli Beatlesi je označevala začetek svojstvene revolucije med mladimi — posebno na zahodu. Bila je protest proti industrializirani družbi, ki je strahovito napredovala po vseh strahovitih druge svetovne vojne, proti svetu starejših, ki so vse zasluge pripisovali sebi, mlade pa puščali ob strani.

V našem govoru bomo ostajali pri tem svobodnem plesu. Iz vsakodnevnih izkušnje ločujemo ta ples na hitri in počasni ples. V hitrem plesu nima plesalec — izjema potrjuje pravilo — prav nobenega stika s soplesalko. Včasih je res prav vseeno, ali plešeš s kolegico, svojo »punco«, ali pa staro mamo. Res je, da lahko na vsake toliko časa pokažeš soplesalki vso šarmantnost nasmeha ali čvrsto raščeno zobovja. Lahko tudi zatuliš, da muzika ugodno odmeva po tvojih slušnih organih. Sicer pa oba »ustvarjata« po svoje.

Ni malo tistih, ki se bodo upravičeno spraševali zakaj tako. Na kaj, za vraga, se spleča med plesom osredotočiti? Ali na plesalko ali na glasbo, ki prihaja iz močnih stereofonskih zvočnikov? Omenili smo že kako je s plesalko. Sam položaj te prisiljuje, da se skoncentriraš na glasbo.

Jakost zvočnih valov je premočna, da bi doživljal glasbo res občuteno. V sprejemanju »komada« prevladuje ritem in melodija. Zvoki delujejo kot posebni dražljaji na telo, ki odgovarja nanje s kretinjami. Na poseben način se odzovemo na zvočne valove različnih jakosti. Nekateri pa ugotavljajo, da bistvo dojetja ni v sprejemanju melodije in ritma. Plesalec predvsem odgovarja zvočnim vibracijam, ki zadevajo ob njegovo telo. Zato tudi reagira z vsemi deli telesa: z glavo, nogami, trebuhom, boki itd. To je poseben način pogovarjanja telesa z zvoki, ki prihajajo s plošče.

Na zvoke pa vsakdo reagira drugače. V tem je popolnoma svoboden. V gibih hoče izraziti glasbo, izraziti sebe, podoživeti vso melodijo in ritem. Ob vsaki melodiji ima občutek, da doživlja nekaj novega, da prihaja iz enega sveta v drugega. Na doživljanje plesa pa ne vpliva le melodija, ritem, udarjanje zvočkov ob telo, temveč tudi ambient, katerega del si sam in ga sam pomaga ustvarjati.

Ples, o katerem govorimo, je sproščanje, neka notranja potreba, sproščanje odvečne energije, ki se skriva v notranosti, a ji ne veš imena. Po vsej verjetnosti je to sproščanje zasičenosti, ki se nabira kot posledica hitrega življenjskega tempa, pomanjkanje časa, da bi se zaustavil in marsikaj razmislil o sebi in drugih, nezmožnosti, da bi dogajanje okoli sebe občutil tako, kot si želiš.

Kot nasprotje prejšnjega hitrega plesa po postavljamo po-

časen ples, počasno vrtenje v krogu. Občutek imaš, da je že sam zunanji videz plesa v disko klubih komično načrtovan. Kot, da bi iskali nadomestilo za prejšnji površen stik med plesalca, ki sta sedaj v tesnem kontaktu — vsaj fizičnem, če že ne drugačnem. Tudi je res, da se za marsikoga »ples« s tem šele začena, da večina nanj komaj čaka, pri marsikaterem paru pa plesalka s prostovoljnim odhodom pokaže, da ji ni do nadaljnega »hecanja«. Da ta ples ni kar tako, dokazujejo »trpeči izrazi« rosno mladih plesalcev.

Na prvi pogled izgleda, da je z našim plesom vse v redu. Na eni strani popolno neskladje v stikih med plešočima, se pravi — slaba komunikacija, po drugi pa tesen stik, čeprav ni rečeno, da se imata plesalca »res tako rada« kot kažeta na zunaj.

Iz vsega sklepam na naslednje: če smatramo, da je svobodni ples, ki smo ga poimenovali »shake«, težnja po sprostitvi zaradi silovitega tempa industrijske družbe, kar se kaže tudi pri nas, zaradi hitrega življenjskega tempa, ki mu je podvržen današnji človek — ta živi pod stalno napetostjo — potem je ta ples po vsebinskem, kakor zunanjem videzu »odtujitev«.

Po vsebinski plati je lažen, ker je že sama oblika sproščanja podobna napetosti, ki si ji podvržen pri premagovanju vsakodnevnih naporov in težav v svetu, ki ga živiš. Ples izražen v sunkovitih kretinjah, rogovilje-

nju, šopirjenju v prazno, ko ti je »vse ravno«, je le v drugačni podobi izražena slika življenjskega tempa v sodobnem svetu. Lahko se huđuješ nad vsem, nad seboj, pri tem krepko preklinjaš, vedno boš še ob tako hudi reakciji ostajal v lastnem vrtincu gibov. V bistvu boš še vedno ostajal »odtujen«, čeprav si domišljaš drugače.

Po zunanji strani pa je ples lažen, ker onemogoča pristen stik med plesalcem, če izhajamo iz predpostavke, da je ples oblika družabnega stika med ljudmi. Najbolj izrazito se kaže nasprotje med hitrim in počasnim plesom. Počasen ples namreč kaže na zunaj, če ne veliko, pa vsaj čustveno navezanost plesalca s plesalko, ki pa sta lahko popolnoma tuja.

Ob našem plesu res smemo prihajati do nekaterih pomislekov. Kaže pa, da nam je ta ples kljub temu všeč, saj je še vedno popularen na večini mladinskih plesov, pa ne le mladinskih.

Zanimiva je še druga oblika bolj svobodnega plesa, npr. ples v krogu. Plesalci plešejo v krogu, v sredi pa eden ali dva izbirata novega plesalca. To pa je že pristnejši stik med posamezniki, ki »drži« skupaj družbo, ko se ta zabava. Drugače pa je s počasnim plesom. Do sedaj še nisem doživel, da bi večja skupina plesala počasen ples skupaj. Po pravici povedano, pa si je kaj takega tudi težko predstavljati.

Jože Skok

Prevojci v jamah

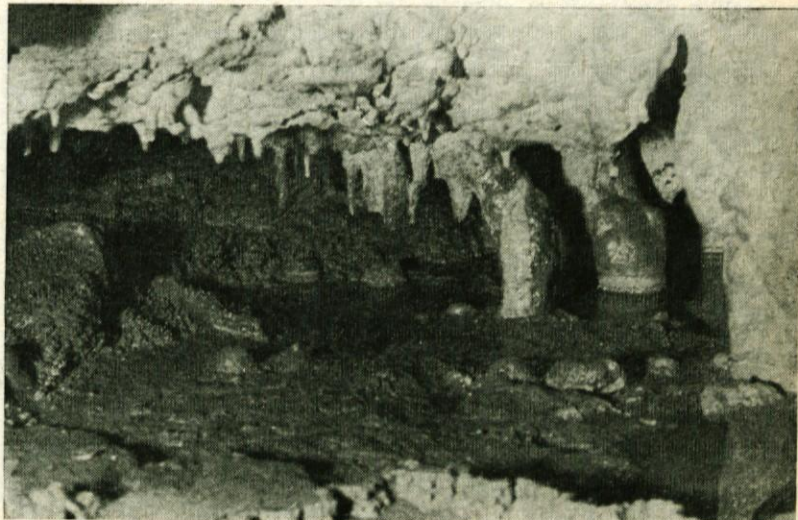
V začetku aprila je MA Prevoje-Sentvid pričel z delovno akcijo. 28 mladincev je izkopal 28 jam za električne drobove.

Po službi ali po pouku so fantje v delovnih oblekah, oboroženi z lopatami in krampi napadali travnike in njive. Nekateri so naleteli na močvirnat svet in so komaj sproti izmetavali od vsepovsod prodirajočo vodo s korci, drugi so se mučili z laporjem in na njem razbijali krampe, nekaj srečnežev pa si je lahko nekaj časa pomagalo z lopatami. Delovne postave so počasi izginjale pod zemljo, krtine okoli jam pa so postajale vse večje.

Problemi so se pričeli zaradi velikih globin, ker so jame kopali do 185 cm globoko, niso pa koračarski rod. Najtežji je bil izhod. Stene so bile ravne, zato kopač ni mogel sam iz jame. Z zunanjo pomočjo se je vse dobro uredilo kljub nekaterim ponesrečenim poizkusom.

Ker so delavci potrebni plačila, smo se s KS in posebnim odborom za elektrifikacijo domenili za 2000 din, ki jih bomo koristno porabili. Ta akcija nas je okrepila telesno, prav tako pa je okrepila odnose s KS in vsemi njenimi prebivalci.

Viktor Jemec

Jamarji odkrivajo skrit podzemeljski svet, ki ima polno čarov

KULTURNI POROČEVALEC

90 - letnica Godbe na pihala Domžale

V soboto, dne 11. maja 1974 je Godba na pihala Domžale v dvorani komunalnega centra v Domžalah, ki je bila zasedena skoraj do zadnjega sedeža, imela slavnostni koncert ob 90-letnici delovanja.

Po uvodni krstni izvedbi koračnice »Stara fanfara« — skladbe prof. Albana Persija, ki vodi domžalsko godbo že 12 let, je spregovoril predsednik ing. Jože Sicherl, ki je uvodoma pozdravil predstavnike političnega in kulturnega življenja v domžalski občini, predstavnike sosednjih godb in številne ljubitelje glasbe in se zahvalil za podporo, ki so jo in jo še nudijo jublantu. Nato so godbeniki v prvem delu koncerta izvedli še »Vdanostno koračnico« Edvarda Griega, Duet in finale iz opere Zrinjski« skladatelja Ivana Zajca in skladbo »Na paradi« Charlesa Fisherja.

Nato je polkovnik Pavel Brzula, dirigent vojaške godbe, v imenu predsedstva Zveze kulturno prosvetnih organizacij Slovenije po kratkem nagovoru, v katerem je poudaril pomen godbe, predvsem pri krepitvi narodne zavesti in širjenju glasbene kulture, razdelil zlate, srebrne in bronaste Gallusove značke za služnim in dolgoletnim godbenikom.

Zlate Gallusove značke so prejeli: Ivan Loboda, Janko Abe, Vinko Svetlin, Albano Persi, Franc Ulčar, Franc Osolnik, Janez Juvan;

— srebrne Gallusove značke so prejeli: Jože Fugger, Miha Simon, Konrad Grum, Jože Sicherl, Jože Jezernik, Ivan Loboda in Žibert Joahim;

— bronaste Gallusove značke so prejeli: Franc Loboda, Bogdan Smon, Janez Dimc, Tine Osolnik, Ciril Loboda, Metod Loboda, Drago Tavčar, Tine Pavli, Karol Juvan, Franci Zabret, Darco Zupančič, Pavli Janez, Miran Zupančič in Janez Spreitzer.

Za njim jes spregovoril predsednik Občinskega veta ZKPO Domžale Slavko Pišek, ki je med drugim tudi poudaril velike zasluge godbe pri širjenju glasbene kulture. Godbi je izročil prelepo sliko akademskega slikarja Daniela Fuggerja, godbenikom Ivanu Lobodi, Jankotu Abetu in Vinku Svetlinu pa priznanja za nad petdesetletno delo v godbenih vrstah. Priznanje je izročil tudi kapelniku prof. Albanu Persiju, ki sedaj že toliko let tako uspešno vodi domžalsko godbo. Godbi je zaželel še nadaljnjih uspehov.

Prelepo sliko, pravtako delo akademskega slikarja Daniela Fuggerja, so jublantu izročili tudi predstavniki Mengeške godbe, ki bo letos 21. junija slavila enak jubilej, 90-letnico delovanja. Prelep šopek slovenskih nageljnov so jublantu izročili tudi predstavniki Moškega pevskega zbora Društva upokojencev Domžale. Ob koncu je spregovoril še predsednik skupščine Kulturne skupnosti Domžale dr. Miro Stiplovšek, in imel tale nagovor:

»Kulturna skupnost Domžale je sklenila podeliti Godbi Domžale ob 90-letnici njenega delovanja najvišje občinsko priznanje za delo na kulturnoprosvetnem področju — Kersnikovo nagrado. Glasbena dejavnost je danes v kulturnem življenju v domžalski občini v množičnem in kakovostnem pogledu na prvem mestu, za kar ima velike zasluge tudi današnji jubilar. Domžalska in Mengeška godba sta začeli delovati leta 1884, kot prvi podeželski godbi na Kranjskem in imata danes med vsemi kulturnimi društvi v občini najdaljšo tradicijo delovanja, ki ga je za kratek čas prekinila le nemška

Člani domžalske godbe ob praznovanju 90-letnice svojega obstoja in plodnega delovanja

okupacija. Ustanovitev domžalske godbe in njeno delovanje pred prvo svetovno vojno, pa ni bilo pomembno le v kulturnem pogledu, temveč tudi v narodnostnem, saj je s svojimi nastopi uspešno preprečevala namere Tirolcev, da bi dali Domžalam nemški videz ter bila tako trdna opora utrjevanja slovenske narodne zavesti.

V obdobju med dvema vojnama je domžalska godba še razširila svojo dejavnost na amatersko gledališko področje. Leta 1929 je zgradila tudi prvi godbeni dom na Slovenskem. Tako je bilo v tem času najaktivnejše in najpomembnejše kulturno društvo v tedanji domžalski občini.

Po svoboditvi, za katero so žrtvovali svoja življenja trije člani domžalske godbe, se je začelo novo obdobje v njenem delovanju. Godbeniki so uspešno premagali prve težave, leta 1952 so iz skupine pri Delavskem prosvetnem društvu Svoboda spet ustvarili samostojno društvo, zlasti pomemben uspeh pa so dosegli s pritegnitvijo mladih glasbenikov med izkušene, dolgoletne zveste člane. Po ustanovitvi Glasbene šole, domžalska godba uspešno sodeluje z njo pri krepitvi svojih vrst s šolnimi kadri, s čimer si je ustvarila pogoje za dotlej najvišje stanje

članstva in za svoj kakovostni napredek. V zadnjih dveh desetletjih je domžalska godba nastopila na pomembnih političnih in kulturnih prireditvah, na številnih proslavah, na komemorativnih svečanostih, posebej pa je pokazala svojo nenehno kakovostno rast s samostojnimi koncerti, na katerih je z odlično izvedbo, tudi zelo zahtevnih del, pritegnila veliko poslušalcev in žela njihovo vsestransko priznanje. 42-članski kolektiv domžalske godbe ima v zadnjem času kar okrog 50 različnih nastopov letno, od teh približno 10 zunaj občine. Lansko leto je domžalska godba zelo uspešno nastopila tudi na reviji slovenskih godb na pihala. Na področnem tekmovanju v Ribnici je osvojila 3. mesto, v slovenskem merilu pa se je uvrstila med 15 najboljših, od skoraj 50 nastopajočih.

Vsi navedeni podatki iz boga-

plemenito poslanstvo na glasbenem področju tudi na pragu stoletnice tako uspešno izpolnjevali kot doslej, hkrati pa jih zagotavljam, da bodo pri svojih prizadevanjih deležni vse moralne in materialne podpore Kulturne skupnosti. Po teh besedah je podelil Kersnik, nagrado.

Diplomo častnega člana so pa godbeniki podelili Karlu Kušarju, ki je 17 let sodeloval pri godbi in še sedaj nenehno skrbi za njeno rast. Za izkazano priznanje se je tovariš Kušar zahvalil za to izjemno čast in se spominja na besede, ki jih je izrekel ob 75-letnici, ko je izrazil željo, da bi bila za 100-letnico godba zopet v svojih preurejenih prostorih, godbenega doma, ki je bil zgrajen leta 1929.

V drugem delu koncerta so godbeniki odlično zaigrali še skladbe: Simoniti-Hermana »Potrkan ples«, fantazijo »Moč usode« Giuseppea Verdija in »Florentinsko koračnico« Juliusa Fučika.

Za res lep obisk je pokazal, da imajo prebivalci Domžal in okolice radi godbo, zato tudi niso štedili z aplavzi pri zares odlično izvedenih točkah slavnostnega koncerta. Zato so godbeniki dodali še Sabotinijevo koračnico »Festosa«, in s tem zaključili jubilejni koncert potem, ko je pred izvedbo zadnje dodatne točke predsednik društva ing. Sicherl izročil šopek dirigentu prof. Persiju in se mu v imenu godbenikov zahvalil za vloženi trud.

Ob 90-letnem jubileju je Kulturna skupnost Domžale založila izredno bogato ilustrirano zbiruro, v kateri je podan zgodovinski razvoj domžalske godbe.

Kot vsako leto so tudi domžalski godbeniki z budnico na dan 1. maja igrali po domžalskih ulicah, kjer so jih prisrčno pozdravili občani in delovni ljudje. Kako je godba priljubljena so dokazali prebivalci dela Taborske ulice, gostišče Januš in Keber, na treh krajih v Študi in na dveh krajih na Savski cesti. Povsod so z navdušenjem sprejeli godbo in dokazali, da radi žrtvujejo kakšen požirek za okrepčilo godbenikov, ki jih na dan delavskega praznika zbudijo z budnico. Tone Ravnikar

Foto-kino klub Mavrica nenehno skrbi za strokovno izpopolnjevanje in vzgojo svojega številnega mladega članstva. Slika predstavlja člane kluba v Arboretumu Volčji potok, kjer je znani mojster fotografije Vlastja Simončič vodil praktičen pouk v naravi

Odgovor na članek Prešernova proslava v Trzinu

Članek »Prešernova proslava v Trzinu«, ki je bil objavljen v drugi številki Občinskega poročevalca, nas je izzval, da pojasnimo, kaj delamo prosvetne delavke-učiteljice Osnovne šole Trzin, ki nam je v članku neutemeljeno očitano, da premalo sodelujemo s prosvetnim društvom in premalo skrbimo za kulturo na vasi. Globoko smo užaljene zaradi takih očitkov, ker smo si z našim delom prislužile le krepko klofuto. Zdaj smo šele dokončno spoznale, koliko je vredno delo prosvetnega delavca in z njim ves trud otrok, ki poleg rednega šolskega dela pridno sodelujejo tudi v izvenšolskih dejavnostih. Prosvetni delavci smo bili in bomo tarča, v katero lahko cilja puščice prav vsak, celo taki, ki so komaj dobro odnesli pete iz osnovnošolskih klopi, kajti še vedno je velika večina občanov, ki so prepričani, da učitelji delamo samo toliko časa, dokler traja pouk, potem pa smo prosti kot ptički na veji. Zato bomo občanom Trzina — tudi tistim, ki še imajo ali že nimajo več šoloobveznih otrok — nekoliko obširneje objasnile naše delo oziroma po mnenju članov prosvetnega društva in mladine, naše nedelo. Opisale bomo samo naše delo v tekočem šolskem letu.

V mesecu septembru je KUD Franc Kotar Trzin praznovalo 50-letnico svojega obstoja. Pri kulturnem programu resda nismo sodelovali s svojim programom, ker se je pouk šele dobro pričel, med počitnicami pa ne moremo angažirati učencev za razne vaje, ker imajo njihovi starši že v naprej planirane dopuste, pa tudi nam pripada trideset delovnih dni dopusta v času letnih počitnic, ki si jih med letom ne moremo privoščiti. Imamo pa v mesecu septembru pravzaprav samo učence prvih treh razredov, s katerimi tudi z našo najboljšo voljo ne bi mogli v nekaj dneh sestaviti program za občinstvo. Pri razviritju prapora in pri celotnem programu ob tem ceremonialu je sodelovala vsa šola z vsemi prosvetnimi delavkami, čeprav je bilo to v nedeljo popoldne. Toda bili smo skoraj neopaženi, kljub lepo postrojeni vrsti pionirkov in pionirk v pionirskih kapicah in ruticah z zastavicami v rokah, kajti v pozdravnem nagovoru je šolsko mladino pozdravil samo predsednik občinske konference SZDL, tovariš Lenič.

Podeljevala so se razna priznanja za požrtvovalno delo pri prosvetnem društvu, toda naše delo, zlasti pa delo ene izmed naših tovarišic, ki je že kot pionirka in kasneje kot mladinka in še kasneje, ko je že postala prosvetna delavka, vseskozi pridno sodelovala s prosvetnim društvom, je šlo neopaženo mimo. Tudi ta tovarišica bi zaslužila vsaj ustno priznanje, čeprav sedaj že skoraj deset let marljivo pripravlja program samo s šolskimi otroki. Ne iščemo pohval za naše delo in se tudi same ne znamo hvaliti, zato pa tudi ne dovolimo, da bi naše delo kdo omalovaževal. Vsaka izmed nas pa je srečna, če vidi zadovoljne obraze svojih učencev ob aplavzih, s katerimi jim dajejo priznanje starši.

Vsako leto pripravimo tudi program za komemoracijo ob spominskem obeležju padlih borcev v Trzinu. Pri komemoraciji smo vedno navzoče vse tovarišice s svojimi učenci in damo tudi levji delež programa. Sprašujemo pa se, kje je bila tisto nedeljsko popoldne vsa trzinska mladina, pa vsi člani prosvetnega društva in svojci padlih borcev, ko je le peščica vaščanov

in šolska mladina počastila spomin padlih junakov? Zakaj se niso takrat izkazali s svojo udeležbo, kajti tudi pieteta do padlih borcev-domačinov je del naše kulture? Takrat nas spet nihče ni videl!

In dalje! Prišla je proslava Dneva republike. Spet je dala naša šola dobro polovico programa, ki se ga niso naučili naši osem, devet in desetletni otroci v enem dnevu. Treba je bilo žrtvovati mnogo ur neplačanega časa, da so se naučili prizorčke, pa recitacije, pa ritmično sestavo in pesmi, ki jih je zapel pionirski pevski zbor. Ni to naše plačano delo, toda rade delamo in še bomo delale, ker čutimo dolžnost, da našim otrokom damo mimo rednega šolskega dela tudi čimveč možnosti za izvenšolsko dejavnost. Večkrat se je že zgodilo, da smo morale — na željo prosvetnega društva — naš program skrajšati. Pri programu sodelujejo navadno vsi učenci, tudi taki, ki za to nimajo ne vem kakšnih sposobnosti. Vsak otrok rad sodeluje in zavedamo se, da mu s tem krepimo samozavest in mu pripomoremo do prijetnega občutka, da je tudi on s svojim trudom nekaj prispeval. Tudi to je samo drobec vzgoje, ki jo dajemo našim malčkom. Toda, komaj pride mo z vso to maso otrok za zavese odra, že začnejo deževati na naše otroke razna opozorila, kot npr.: Da nihče ne prijema zaves! Glejte, da bo mir! Da ne bi kdo hodil sem in tja! itd., tako, da smo dobile že večkrat občutek, kot da so jim naši otroci za odrom pač odveč. Povedati moramo, da so ti — pravzaprav tudi njihovi otroci in naši učenci — v glavnem disciplinirani in se pokoravajo navodilom, ki jim jih dajemo za odrom tovarišice. Da pa bo otrok vseskozi stal za odrom kot cvek, tega naj nihče ne pričakuje od tako majhnih in živahnih otrok, ampak naj raje glede discipline med programom najprej vsak pomete pred svojim pragom, kajti besede mičejo, zgledi pa vlečejo.

In že se je približalo Novo leto in z njimi radodarni dedek Mraz. Prosvetno društvo je pod pokroviteljstvom Krajevne skupnosti organiziralo proslavo dedka Mraza v dvorani. Uprizorilo je igrico Pod Novoletno jelko, v kateri je sodelovala tudi šola. Ples meglic in snežink, ki je vključen v tem prizorčku, je naučila ena izmed naših tovarišic in prišla tudi zvečer k vaju. Toda to spet ni bilo nič! Pri novoletnem programu v dvorani in ob podelitvi daril otrokom so bile vseskozi navzoče tudi tovarišice, a izgleda, da spet neopažene. Dedku Mrazu je zmanjkalo daril in dobrovoljno smo sprejeli njega in njegovo spremstvo naslednji dan, v soboto popoldne, v šoli, da je še ostalim otrokom razdelil darila. Naši šolarji pa so še posebej praznovali Novoletno jelko v šoli, kar je bila naša domena s starši že na prvem roditeljskem sestanku v oktobru. Pobrале smo prostovoljne prispevke od staršev in skupaj z nekaterimi mamiciami pripravile našim učencem bogato obložene mize raznovrstnih slaščic, sadja brezalkoholnih pijač in hrenovk. Oči otrok so žarele ob tako okusno dekoriranih mizah, saj je izgledalo kot v pravljici »Mizica pogni se!« Tudi to ni bilo brez truda in požrtvovalnosti mater, ki so pripravile vse te dobrote, kakor tudi naše tovarišice, ki je organizirala to novoletno praznovanje. Zato se ob tej priliki še enkrat zahvaljujemo vsem mamiciam, ki so nam tako nesebično priskočile na pomoč: Dolenc Ivi, Lovše Adi, Mušič Slavi, Šmon Ivanki,

Perne Mici in Štefe Ani. Še posebno zahvala pa naj ob tej priliki velja tudi ravnatelju Zavoda za glasbeno izobraževanje Domžale, ki je vedno pripravljen žrtvovati svoj prosti čas, da nam priskoči na pomoč s harmoniko — brezplačno. Radi ga imamo in veseli smo, če ga vidimo v naši sredini, saj ga naši učenci ob novoletnem praznovanju kar niso mogli pogrešiti.

Tudi mi v Trzinu smo, tako kot vsi Mengšani, že težko čakali otvoritev nove šole v Mengšu, ki je bila, 9. februarja. Ker pa smo bili podružnična šola oziroma smo po novem statutu OZD dislocirani oddelki Osnovne šole Matije Blejca-Matevža, se ravnamo po delovnem programu naše centralne šole. Zato smo tudi mi imeli spremenjene zimske počitnice. Ker pa vsako leto sprejmemo program proslav že na prvi delovni konferenci v novem šolskem letu, smo vse tovarišice točno seznanjene tudi s tem,

da je 8. februarja kulturni praznik. Glede tega naj nam nihče ne soli pameti! Zaradi spremembe zimskih počitnic smo tudi prosvetne delavke šole v Trzinu skupaj z učenci proslavile ta dan skupaj z Mengšani ob otvoritvi nove šole. Za vse nas je pomenil ta dogodek velik kulturni praznik. Ob devetih popoldne smo krenili izpred šole v Trzinu peš proti Mengšu in se tudi peš vrnili okrog dveh. Našo dolžnost smo opravile. Obstaja pa domena s prosvetnim društvom že iz prejšnjih let, da pri proslavi kulturnega praznika šola s programom ne sodeluje, ker so naši otroci že premajhni za tako globoke stvaritve, kot nam jih je dal Prešeren. Pa kljub temu naši učenci dobro vedo, kdo je bil Prešeren in zakaj so na ta praznik pouka prosti, ker imamo to vključeno v redni šolski program. Da pa bi naši učenci na tej proslavi ponovili del novoletnega programa Nadaljevanje na 24. strani

Breznikova proslava v Ihanu

26. marca je minilo 30 let od smrti velikega slovenskega jezikoslovca in slavista dr. Antona Breznika.

Mladi Ihanci so izvedli na ta dan uspel literarni večer v spomin na svojega rojaka. Na proslavi v Gasilskem domu so nastopali z lastnimi literarnimi deli — spisi in pesmimi. Sodelovalo je trideset učencev in učenk iz višjih razredov osemletke in raznih srednjih šol. S pristnostjo, globino in kvaliteto svojih literarnih prvencev so osvojili simpatije številnih gledalcev, ki so do zadnjega kotička napolnili dvorano.

Šolski upravitelj je v svojem govoru orisal lik znanstvenika dr. Antona Breznika kot človeka, zavečnega Slovence, ki je bil vse svoje življenje z vsem srcem navezan na rojstni kraj Ihan in na svoje rojake. S trdim delom in vztrajnostjo je v težkih časih dosegel pri svojem delu na jezikovnem področju izredne uspehe, saj ga naš narod prišteva med vodiine slovenske jeziko-

slovce. Zbiral je in zapisoval ljudske pripovedke, zgodbe, reke, predvsem pa ljudske pesmi, ki so bile v njegovem času v Ihanu še vedno žive med ljudstvom in jih tako rešil pozabe.

Program so popestrili mladi ihanski instrumentalisti — gojenjci Zavoda za glasbeno izobraževanje Domžale. Na proslavi je sodeloval tudi pionirski pevski zbor s pesmimi: Lipa zelenela je, Po jezeru bliz Triglava in Mojčina pesem.

V kulturnem življenju Ihana je bila proslava prijetna osvežitev. Izvirna zamisel mladine, da z lastnimi literarnimi deli počasti spomin na velikega rojaka, je vredna pohvale.

30 let je poteklo od njegove smrti, a še do danes nima v svojem rojstnem kraju primerne obeležja ali spomenika. Iskrene besede, ki so privrele iz src mladih Ihancev naj zato predstavljajo živ spomenik velikemu Ihancu dr. Antonu Brezniku.

A. K.

Pionirski zbor Osnovne šole Ihan na proslavi ob 30-letnici smrti jezikoslovca dr. Antona Breznika

ODGOVOR NA ČLANEK PREŠERNOVA PROSLAVA V TRZINU

ma — Ples snežink in meglic — je bila želja tovarišice Ručigajeve, ki je pravzaprav mentor prosvetnega društva. Če pa med samimi člani in organizacijskim odborom za proslavo ni dovolj sodelovanja, potem to prav gotovo ni naša krivda. Ker pa smo bili po tovarišici Ručigajevi obveščeni o proslavi en dan pred počitnicami, smo učenke, ki so plesale ta ples, naročile za vajo na dogovorjeni dan proslave dopoldne, t. j. v petek dopoldne. Toda v sredo so imele učenke že vajo pod vodstvom tovarišice Ručigajeve, zato sem ji prepustila vajo še v petek, ker je najbolje, da jih uči samo eden, pa čeprav gre samo za utrjevanje. In končno je bila proslava v Trzinu prestavljena na dan otvoritve šole v Mengšu. In že je tu huda kri, ker nismo bile navzoče na proslavi vse tovarišice učite-

ljice, ampak samo ena, ki je bila zadolžena, da poskrbi za red v dvorani. Kaj ta navzoča kolegica ni učiteljica, ni vzgojiteljica? Pa tudi za odrom je bila, ko so učenke vadile ples ob spremljavi kitare. Je niste videli? Ne, ker je za vas preveč neznamna in nevsiljiva. Učenke tudi niso bile brez mentorice. Saj je bila tovarišica Ručigajeva! — Ni dovolj? Je bilo na proslavi premalo občanov? Kje je bila tudi tokrat mladina in vsi člani prosvetnega društva? Pa vsi ostali vaščani?

In kje smo prosvetne delavke-učiteljice, sprašujete? V šoli in na vseh proslavah in kulturnih prireditvah. Vedno nas najdete v šoli, kjer se skupaj z učenci prizadevamo, da bi usvojili čimveč znanja in delovnih navad ter osnov lepega, humanega življenja za prihodnost, po katere poti so naši najmlajši

še začeli korakati. Vedno in povsod smo bile pripravljene pomagati in sodelovati in tudi raznih sestankov smo se, kolikor se je le dalo, redno udeleževale. Ob vsakem času pa se tudi nas ne da sneti s kljuko, ker imamo še mnogo drugih obveznosti v zvezi z našim poklicem, od seminarjev in aktivov do rednih delovnih konferenc, vse izven rednega delovnega časa. Kdo nas vidi, ko pozno v noč bedimo ob pripravah na pouk za prihodnji dan in ob popravah pismenih izdelkov in kopicah testov? Naše delo se ne konča po četrti ali peti šolski uri, ko odzveni šolski zvonec. Tudi prosvetni delavci smo plačani za 42-urni delovni teden in moramo tudi mi svoje prejemke z delom opravičiti — prislužiti. Kaj pa govorilne ure in roditeljski sestanki, pa dopolnilni pouk? To ni delo?

In nazadnje še eno vprašanje prosvetnemu društvu: Se vam zdi dovolj, da pošljete osemletnega otroka, naj ustno prenese naši tovarišici vabilo za na sestanek, ki je še isti dan? Mar nismo vredne pismenega vabila — tako kot ostali povabljeni vsaj kak dan preje, kajti me smo poleg tega, da smo prosvetne delavke, tudi gospodinje in matere?

Še bi lahko osvetljevale naše delo, a zaenkrat naj bo dovolj. Upam, da smo vsem bralcem Občinskega poročevalca, zlasti pa vsem občanom Trzina, prikazale naše delo tako, da bodo lahko razsodili, če sodeluje in pomaga pri širjenju kulture na vasi tudi šola?

V imenu vseh tovarišic
Teodora Blejč

Robič dobi spomenik

Kulturna skupnost Domžale in Društvo glasbenih umetnikov Slovenije vabita na Stilne koncerte GROBLJE 74

31. maj

Marcel Ostaševski — bariton
Ileana Bratuž-Kacjan — sopran
Zdenka Lukec — klavir
Marijan Lipovšek — klavir
Šoštakovič, Lipovšek

7. junij

Trio Cavaliere
klasična in romantična glasba

14. junij

Slovenski godalni kvartet
Janez Lovše — klavir
Barber, Ukmar, Franck

20. junij

Oktet Gallus
renesančna glasba, narodna in umetna pesem

28. junij

Godalni orkester Glasbene šole Domžale
dirigent Tomaž Habe
glasba dunajskih klasikov
Vsi koncerti bodo v Muzeju Jelovškovih fresk v Grobeljski cerkvi pri Domžalah.

Pričetek vseh koncertov ob 20. uri.

Slovenski jamarji praznujemo letos 150 letnico rojstva pionirja slovenske biospeleologije Simona Robiča. Še posebej pa se mu bomo odložili domžalski jamarji. Pri jamarskem domu na Gorjuši mu bomo postavili lep spomenik.

Pobudo domžalskih jamarjev sta pozdravili tudi Jamarska zveza Slovenije in Speleološka zveza Jugoslavije in seveda tudi druge jamarske enote v Sloveniji, društva in klubi.

Sedaj potekajo zadnje priprave za postavitve tega spomenika. Akademski kipar Stane Kolenc je že izdelal lepo skulpturo Simona Robiča. Svoje delo morata končati še livar in kamnosek. Bronasti kip bo stal na stebri iz hotaveljskega marmorja.

V okviru Robičevega jubileja smo razpisali nagrade za najboljše šolske naloge iz prirodoslovja, posebej pa še prispevke o našem osamelem krasu, o jamah na njem in drugih kraških pojavih. Ker je bil rok za oddajo teh prispevkov precej kratek (10. maj) ga podaljšujemo do konca maja in vabimo učence naj pošljejo čimveč prispevkov. Prejeli smo že nekaj prav zanimivih spisov. Posebej bomo nagradili vsakogar, ki nas

bo obvestil o kakšni novi jami, ki je še nimamo registrirane ali zabeležene.

Nagrade bomo razdelili 23. ju-

nija ob priliki odkritja spomenika Simonu Robiču na Gorjuši.

Društvo za raziskovanje jam
Simon Robič Domžale

V Domžalah deluje pri Zvezi kulturno-prosvetnih organizacij likovna sekcija, ki jo vodi akademski slikar Daniel Fugger. Sekcija dela vsak ponedeljek v prostorih bivše I. osnovne šole v Domžalah

Simpozij o jamskem katastru

Jamarji po uspeli akciji v Osoletovi jami v Dešnju pri Moravčah

Za jugoslovanski simpozij o jamskem katastru, ki bo 25. in 26. maja v jamarskem domu na Gorjuši, se je do 10. t.m. prijavilo že 26 udeležencev iz vseh republik in avtonomnih pokrajin (Srbija 2, Črna gora 1, Hrvatska 6, Bosna in Hercegovina 1, Makedonija 2, Vojvodina 1, Trst 3 in iz Slovenije 10). Računajo, da se bo simpozija udeležilo okrog 40 strokovnjakov — jamarjev. Namen simpozija je predvsem, da bi se jamarji in ljudje v znanstvenih ustanovah pogovorili o enotnem vodenju jamskega katastra v Jugoslaviji. Do tega srečanja, ki je že drugi po vrsti, bo prišlo na pobudo predsednika Speleološke zveze Jugoslavije dr. Franceta Habeta. Zvrstilo se bo okrog 10 referatov znanih speleologov. Res je, da imamo slovenski jamski kataster precej dobro urejen, ni pa

usklajen s katastrom jam v drugih republikah.

Kaj je jamski kataster? Ko jamarji jamo raziščejo, jo morajo izmeriti in izrisati. Vsa dokumentacija mora biti izdelana v treh izvodih. Po enega dobiva Institut za raziskovanje krasa v Postojni, Jamarska zveza Slovenije, eden pa ostane društvu. Šele potem dobi vsaka jama svojo številko. Izpolnjevanje katastra je zelo zahtevno, saj je treba odgovoriti na vrsto vprašanj s področja hidrologije, geologije, o nastanku jame, biologije, arheologije idr.

Domžalski jamarji se bomo potrudili, da bo to jamarsko srečanje dobro organizirano, da bo delo potekalo nemoteno in tako prispevali k razvoju jugoslovanske speleologije.

Stane Stražar

Še o mostu čez Bistrico

V Domžalah sta predvidena namesto sedanjega mostu čez Bistrico kar dva nova. Pri teh razpravah pa je bil premalo podarjen glavni vzrok okvare mostu, to pa je nepravilno vzdrževanje same struge Bistrice in nepravilne melioracije pritokov Bistrice. Z uničenjem več jezikov se je povečala hitrost vode in s tem erozija dna in brega struge. Most čez Bistrico je bil vseskozi pravilno vzdrževan in še zdaleč ni dotrajan. Povesil se je zaradi porušitve jezov tik ob njem. Ta je ob enem dovajal vodo nekdanjemu Usnjarskemu tehnikumu, sedaj Tovarna TOKO, takozvano »žagano vodo«.

Vendar škoda na mostu in Usnjarskem obratu ni edina, ki je nastala zaradi porušitve jezov. S tem, ko se je rečno dno struge znižalo za več kot 3(!) m, so prišle na površje litoželezne cevi mestnega vodovoda, ki potekajo vzporedno z mostom in vodijo potem v vodovodni rezervoar na Šumberku. Nadalje je deroča voda izpodkopala več kot 10 m širok pas desnega brega v lepi dolžini 100 ali več metrov. Zdej, zdej se bo zvrnil v strugo drog električnega voda in pri sedanji »hitrosti« regulacije struge bo izpodkopana tudi kanalizacija.

Vodovodne cevi so zdej prevzele vlogo jezov, voda se zliva preko njih in jih polagoma izpodkopava. V slučaju močnejšega deževja pa bo prišlo tudi do porušitve teh cevi. Mnenja smo, da je odveč pisati o škodi, ki bi s tem nastala, ker si to vsak sam lahko predstavlja.

Zato bi bilo nujno, da podjetje, ki regulira Bistrico, takoj in brez odlašanja začne z utrjeva-

njem vodovodnih cevi ob mostu ali z drugo besedo, nemudoma je treba narediti jez, ki bo rešil domžalski vodovod pred uničenjem. Stališče omenjenega podjetja, da se ta del struge ob mostu lahko šele tedaj uredi, ko bo zregulirana vsa ostala struga, v tem primeru nikakor ni umestno in kaže na togost.

Čim bi bilo dno struge urejeno, pa se nudi rešitev, ki bi investitorju gradnje mostov prahrnila precej denarja. Z manj stroški, kot bi stalo samó podiranje obstoječega mostu, bi se z izravnanjem in utrditvijo mostnih pilotov v rečnem dnu izkazalo, da je leseni hrastov most za lažji promet še popolnoma dober. Za težji promet bo pa takó zgrajen most mimo kegljišča.

In še nekaj bi morali napisati. Omenjeni bistriški most, ki ga nekateri zdaj tako mačehovsko obravnavajo, je stoletna povezava več krajev na levem bregu Bistrice z Domžalami. Je povezava s kraji, ki dajejo Domžalam dragoceno delovno silo, in od katerih sta samo naselji Podšumberk iz Zaboršt žrtvovali 12 svojih mož in sinov v partizanih. Je nadalje ponosni podaljšek Ceste talcev do spomenika talcev. Kaj si bodo mislili učenci domžalskih šol, ko bodo prihajali za Dan mrtvih trumoma k spomeniku, noseč cvetje? Da spomin na talce zasluži samo ozko brv, po kateri se bodo morali drenjati?

Na koncu prosimo, da vzame te naš dopis kot dobronameren in konstruktivni prispevek pri reševanju skupne domžalske problematike.

Prizadeti občani

Ljudski običaj na Krumperku

Društvo za raziskovanje jam Simon Robič Domžale bo tudi letos organiziralo priljubljene ljudske običaje na Krumperku. Povorka voz bo šla po običajni poti z Virz skozi stari del Doba na Gorjušo. Vsi, ki želite sodelovati na tej tradicionalni pri-

reditvi, se čimprej prijavite. Poleg voz, na katerih bodo domačini pokazali različna domača opravila, bodo nastopile tudi narodne noše, ki jih še posebej vabimo.

Organizatorji

Ljudski običaji

ŠPORTNI POROČEVALEC

Uspelo tekmovanje v krosu

V počastitev dneva vstaje, 27. aprila, je ŠSD Matije Blejca-Matevža iz Mengša v sodelovanju s TTKS in TIS Domžale, organiziralo spomladanski kros. Nastopilo je kar 331 pionirjev in pionirk iz osnovnih šol domžalske občine. Sodelovale so vse osnovne šole, razen osnovne šole Brdo. Pred tekmovanjem je tovariš Jernej Lenič, ravnatelj osnovne šole J. B. Tito, govoril o pomenu Praznika vstaje.

Kljub temu, da vreme tekmovalcem ni bilo naklonjeno, so dali vse od sebe. Tekmovanje je bilo brezhibno organizirano, zato je v celoti lepo uspelo. Upamo, da bo postal kros tradicionalna prireditel.

Pri dečkih je bila najbolj uspešna ekipa iz Mengša, pri dekletih pa ekipa iz Moravč.

Prvih šest posameznikov in prve tri ekipe so prejeli diplome.

REZULTATI:

Dečki — 5. razred:

1. mesto — Jure Jerič, Mengeš
2. mesto — Marko Hren, Šlandrova brigada
3. mesto — Feliks Vodlan, Radomlje

Deklice — 5. razred:

1. Darja Cerar, Moravče

2. Helena Mulej, Mengeš
3. Heda Kopač, Moravče

Dečki — 6. razred:

1. Franc Bevk, Mengeš
2. Franc Uršič, Šlandrova brigada
3. Ivan Železnikar, Mengeš

Deklice — 6. razred:

1. Marija Avbelj, Moravče
2. Majda Vidic, Moravče
3. Irena Zabret, Mengeš

Dečki — 7. razred:

1. Branko Orešek, Šlandrova brigada
2. Jože Skok, Mengeš
3. Peter Ručigaj, Mengeš

Deklice — 7. razred:

1. Marinka Trdina, Mengeš
2. Irena Simon, Šlandrova brigada
3. Dejana Horvat, Dob

Dečki — 8. razred:

1. Igor Mlakar, Mengeš
2. Nace Marinič, Šlandrova brigada
3. Bogdan Blejč, Mengeš

Deklice — 8. razred:

1. Barbara Firm, Moravče
2. Nevenka Burnik, Mengeš

3. Zvonka Pogačnik, Šlandrova brigada

EKIPNA UVRSTITEV:

Dekleta — 5. razred:

1. Moravče
2. Mengeš
3. Radomlje

Dečki — 5. razred:

1. Radomlje
2. Mengeš
3. Šlandrova brigada

Dekleta — 6. razred:

1. Moravče
2. Mengeš
3. Šlandrova brigada

Dečki — 6. razred:

1. Mengeš
2. Radomlje
3. Josip Broz Tito

Dekleta — 7. razred:

1. Moravče
2. Mengeš
3. Šlandrova brigada

Dečki — 7. razred:

1. Mengeš
2. Radomlje
3. Šlandrova brigada

Dekleta — 8. razred:

1. Mengeš
2. Moravče
3. Šlandrova brigada

Dečki — 8. razred:

1. Mengeš
2. Šlandrova brigada
3. Dob

MLAJ

KEGLJASKI DVOBOJ

V okviru praznovanja meseca mladosti sta se na Trojanah na prijateljskem dvoboju v kegljanju pomerila mladinski aktiv Trojanje in aktiv mladih delavcev Ljubljanske banke — podružnica Domžale. Med mladinci in mladinkami sta zmagali ekipi aktiva Trojanje.

Po končanem tekmovanju smo se dogovorili, da bomo začeto sodelovanje še nadaljevali in utrjevali. Poleg povratnega srečanja v kegljanju se bomo pomerili tudi v drugih športnih disciplinah. Sodelovanje pa bomo še razširili na druge dejavnosti aktivov.

Zbliževanje mladih in izmenjevanje delovnih izkušenj bosta zanesljivo prispevala h kvaliteti in uspešnosti dela, tako novoustaljenega aktiva mladih delavcev Ljubljanske banke — podružnica Domžale, kot mladinskega aktiva v Krajevni skupnosti Trojanje.

Lado Goričan

Najboljši pionirji — prometniki učenci osnovne šole Vencija Perka v Domžalah

Pokal, odličja in diplome, ki jih je osvojila ekipa osnovne šole Vencija Perka

Tekmovanje »Kaj veš o prometu«, izobraževanje pionirjev — zmanjšuje število žrtev cestnega prometa.

Občinsko kolesarsko tekmovanje je bilo, 6. aprila v Domžalah, o katerem smo že poročali v prejšnji številki Občinskega poročevalca.

Prometno tekmovanje pod geslom »Kaj veš o prometu v letu 1974« se je nadaljevalo na medobčinskem tekmovanju v Trbovljah, dne 13. aprila 1974.

Tekmovalo je 138 tekmovalcev iz 16 občin ljubljanske regije. Tekmovanja v Trbovljah sta se iz naše občine udeležili dve ekipi v sestavi osmih tekmovalcev.

Za višjo skupino:

1. Primož Žabnikar, 8. razred, Osnovna šola V. Perka Domžale
2. Boris Tavčar, 8. razred, Osnovna šola V. Perka Domžale
3. Vojko Šlibar, 8. razred, Osnovna šola V. Perka Domžale

4. Roman Otolani, 8. razred, Osnovna šola Josip Broz Tito, Domžale.

Rezerva — Franc Šuštar — Osnovna šola Radomlje.

Za nižjo skupino:

1. Roman Zalokar, 5. razred, Osnovna šola Dob
2. Srečo Perič, 6. razred, Osnovna šola Radomlje
3. Janez Pavlič, 5. razred, Osnovna šola Dob
4. Dušan Vidali, 6. razred, Osnovna šola V. Perka Domžale

Rezerva — Mitja Jereb — Radomlje

Ekipa občine Domžale je na tekmovanju v Trbovljah z znanjem in spretnostjo osvojila 1. mesto in si s tem priborila pokal v trajno last. Prejeli so tudi zlata odličja in diplome. 2. mesto je osvojila občina Ljubljana-Center, 3. mesto pa občina Ljubljana-Bežigrad.

Prilava na prometno parado

Med posamezniki se je odlično uvrstil Primož Žabnikar, učenec 8. razreda Osnovne šole V. Perka Domžale. S tekmovalcem občine Ljubljana-Bežigrad si je delil 1. do 2. mesto, vendar mu je žreb odločil drugo mesto.

Za nadaljnje tekmovanje, v republiškem merilu, so se plasirali naslednji tekmovalci iz 16 občin ljubljanskega območja.

1. Primož Žabnikar — Osnovna šola V. Perka Domžale
 2. Boris Tavčar — Osnovna šola V. Perka Domžale
 3. Roman Otolani — Osnovna šola Josip Broz Tito Domžale
 4. Jože Vrhovec — Osnovna šola Litija
- in rezerva: Vojko Šlibar — Osnovna šola V. Perka Domžale
- Šesto republiško prometno tekmovanje je bilo v Krškem, dne 20. 4. 1974.

Omenjena ekipa je nadaljevala tekmovanje uspešno in dosegla izmed 120.000 učenci-tekmovalci v Sloveniji odlično 8. mesto v republiškem merilu in za to prejela diplome Republiškega sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu.

Najboljši so bili domačini iz Krškega, ki so se udeležili tudi državnega tekmovanja, ki je bilo 4. maja v Sarajevu.

Druga je bila ekipa iz Postojne, tretja pa ekipa iz Murske Sote.

Podobno tekmovanje o prometnem znanju je pionirsko »Kviz tekmovalcev«, ki je bilo na 6. Republiškem srečanju pionirjev prometnikov v Ajdovščini, dne 4. in 5. maja 1974.

Tega tekmovanja se je udeležila tudi naša občina z dvema ekipama.

Ekipa I. — Osnovna šola V. Perka Domžale

1. Boris Tavčar, 8. razred
2. Helena Pajer, 8. razred
3. Jože Rugelj, 6. razred

Ekipa II. — Osnov. šola. Šlandrove brigade Domžale

1. Igor Karlovšek, 8. razred
2. Darja Novak, 8. razred
3. Marjan Prisljan, 7. razred

Na tekmovanju v Ajdovščini je nastopilo 50 ekip iz vse Slovenije. Tekmovanje je obsegalo orientacijski pohod po mestnih ulicah in določene naloge:

- a) reševanje nalog s področja prometne varnosti — tudi na magnetni plošči;
- b) spoznavanje zgodovinskih in kulturnih znamenitosti kraja in zgodovino NOB ajdovske občine,
- c) znanje uporabe kompasa in določanje smeri pohoda po načrtu trase;
- d) osnove znanja nudenja prve pomoči;
- e) streljanje z zračno puško v tarčo.

Orientiranje s kompasom, nudenje prve pomoči in streljanje z zračno puško je letos prvič organizirano s področja splošnega ljudskega odpora.

Posebno v sedanjem času je potrebno, da je tudi mladina seznanjena s problematiko na tem področju.

Po dvodnevem tekmovanju pionirjev prometnikov v Ajdovščini, ki je potekalo v zelo slabem vremenu, saj je dva dni

neprenehoma deževalo, je med petdesetimi 3-članskimi ekipami zasedla prva tri mesta Ajdovščina, kar nedvomno kaže na prednost domačega terena.

Ekipa Osnovne šole V. Perka Domžale je zasedla takoj za domačini iz Ajdovščine prvo mesto, to je — četrto.

Uvrstitev ekip do 10. mesta je naslednja:

1. Ajdovščina I. — Šola Col
2. Ajdovščina II. — šola Dobravljje
3. Ajdovščina III. — Šola Ajdovščina
4. Domžale — Šola V. Perka
5. Ljubljana-Bežigrad
- 6.—7. Ravne na Koroškem
- 6.—7. Brežice
8. Kranj
9. Nova Gorica
10. Krško

Osnovna šola Šlandrove brigade je dosegla 21. mesto. Med vsemi ekipami pa je v streljanju z zračno puško dosegla najboljši rezultate z 32 krogi, po dva naboja na tekmovalca.

Na vseh prometnih paradah, ki so se vršile ob priliki tekmovanj, so bili udeleženi tudi naši najboljši pionirji-prometniki in tekmovalci v lepih belih letnih uniformah, ki jih ima največ naša občina po zaslugi občinske skupščine — Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu.

Vsem tekmovalcem z vseh prometnih tekmovanj s področja prometne vzgoje iskreno čestitamo za odlične uvrstitve na občinskem, medobčinskem in republiškem tekmovanju.

Udeležbo na tekmovanjih nam je omogočil in nam nudil vso pomoč Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu pri občinski skupščini občine Domžale. Posebno se zahvaljujemo za vso pomoč načelniku Mirku Košnjaku in Savotu Avblju.

Vso organizacijo prometnih tekmovanj je vodila Delavska univerza Domžale, zato ji gre vse priznanje in zahvala v imenu Sveta in vseh pionirjev-prometnikov.

Ob tej priliki se tudi zahvaljujemo vsem mentorjem, ki delajo na področju prometne vzgoje na šolah.

Zahvaljujemo se tudi postaji milice Domžale za sodelovanje in pomoč.

Na svidenje v prihodnjem letu na občinskem prometnem tekmovanju!

Anton Pajer

Mentor osnovne šole V. Perka — Domžale

Zahvala

Adlešič Ivana in Miha se iskreno zahvalujeta SOB Domžale za podarjeno kolekcijo fotografij ob njuni zlati poroki.

Obenem se zahvalujeta za prisrčen sprejem in darila, ki sva jih dobila ob najinem visokem jubileju.

Delo kegljaškega kluba Domžale

Kegljaški klub Domžale ima trenutno 31 članov, kateri so registrirani kot športniki in se redno udeležujejo treningov, kakor tudi nastopajo na tekmah.

Treningi so 2-krat tedensko in sicer na 2 stezah. Udeležbe na treningih so dobre, saj se jih vsakokrat udeleži poprečno 16 članov, kar je dejansko preveč za dober trening. Zaradi tega smo že premišljevali, da bi morali najeti kegljišče še za kakšen dodatni termin, vendar se bojimo stroškov, saj nas sedanja najemnina stane ca. 1.400 ND mesečno — za 56 ur treninga. Tukaj ni računana najemnina za prvenstvene tekme in izredne treninge, ravno tako ne takse za nastope in potni ter drugi stroški. V letu 1974 nastopamo s štirimi moštvi v različnih prvenstvih in sicer:

1. Izbrano moštvo v II. republiški ligi 8 × 200 lučajev

2. Ekipe Domžale I. v mali ligi 6 × 100 lučajev

3. Ekipe Domžale II. v mali ligi 6 × 100 lučajev

4. Eno moštvo v prvenstvenih bobenih igrah (10 tekmovalcev).

Rezultati tekem v letošnjem letu.

II. republiška liga — zahod

Nastopa 12 moštev iz zahodnega dela Slovenije. Vsako moštvo je moralo nastopiti po 1-krat na 8 kegljiščih. Pri tem se štejejo negativne točke in sicer: I. mesto 2 točki, II. mesto 4 točke itd. Po določitvi vrstnega reda in ocenah nastopov bomo šele naknadno izvedeli, na katero mesto smo se uvrstili oziroma kakšen uspeh smo dosegli. Kot novinci v II. ligi smo začeli dokaj slabo, nato pa smo po prvem delu igrali odlično.

Rezultati v I. ligi (8 × 200 lučajev)

Kegljišče	Podrtih kegljev
Ajdovščina	6.390
Nova Gorica	6.555
Saturnus Ljubljana	6.660
Kočevje	6.566
Palace Portorož	7.004
Punta Piran	1.964
Jesenice	7.020
Triglav Kranj	6.877

Omeniti velja tekmovalce, ki so presegli rezultat 900 kegljev: Janez Kosec 2-krat, Stane Janežič 1-krat, Slobodan Podbrežnik 1-krat, Boris Limovšek 4-krat in Hafner Marjan 3-krat, ki je s 949 kegljev dosegel najboljši rezultat.

Rezultati tekem v borbenih igrah:

Ekipe:	Rezultati
Javna skladišča : Domžale	357:586
Domžale : Javna skladišča	302:365
SGP Grosuplje : Domžale	431:320
Domžale : Sloga Zadobrova	414:357
Sloga Zadobrova : Domžale	356:415
Domžale : Kamnik	425:355

25. 5. igramo povratno tekmo Kamnik : Domžale v Jaršah.

V svoji III. skupini smo na I. mestu in tudi bomo ostali. Po končanih tekmah se bodo prvaki skupin pomerili na turnirju za

uvrstitev na republiško prvenstvo.

Rezultati tekmovanj v mali ligi (6 × 100 lučajev):

Ekipe Domžale I.:

Ekipe:	Rezultati
Sora : Domžale I.	2.443:2.246
Domžale I. : Sora	2.232:2.309
Iskra apar. : Domžale I.	2.599:2.501
Domžale I. : Iskra apar.	2.294:2.289
Izolirka : Domžale I.	2.262:2.333
Domžale I. : Izolirka	50:(p.f.)
Domžale I. : Tankist	2.274:2.328
Tankist : Domžale I.	2.493:2.433
Nomžale I. : Invalid Lj.	2.250:2.266
Invalid Lj. : Domžale I.	2.339:2.202

Ekipe Domžale II.:

Ekipe:	Rezultati
Vesna : Domžale II.	2.329:2.469
Domžale II. : Vesna	2.371:2.212
Domžale II. : Javna skladišča	2.404:2.227
Javna skladišča : Domžale II.	2.428:2.374
Petrol : Domžale II.	2.626:2.489
Domžale II. : Petrol	2.335:2.292
Lokomotiva : Domžale II.	2.569:2.563

Naša zmagovalna ekipa v Trbovljah, 13. IV. 1974

Domžale II : Lokomotiva	2.428:2.365	8 × 100 Domžale I. —	3.229:2.928
Ilirija : Domžale II.	2.307:2.360	Domžale II.	
Domžale II. : Ilirija	2.396:2.306		

Prijateljske tekme

6 × 100 Domžale —	
»Napredek«	2.301:2.239
10 × 100 Domžale —	
»Rašica«	3.937:3.503

Poleg tega je izbrano moštvo imelo še 4 trening nastope na kegljišču Konšek na Trojanah, zaradi priprav za nastop v II. republiški ligi.

Vse treninge in nastope na domačem kegljišču uradno registramo ter rezultate nastopajočih članov štejemo za prvenstvo kluba za leto 1974. Jurij Vulkan

OBČINSKO ŠAHOVSKO PRVENSTVO OSNOVNIH ŠOL

V soboto, 30. marca 1974 se je v dvorani Komunalnega centra v Domžalah pomerilo 25 ekip pionirjev na 4 deskah iz devetih osnovnih šol v občini. Najštevilnejša udeležba je bila v kategoriji mlajših in starejših pionirjev, kljub temu, da smo pogrešali v teh kategorijah tudi druge šole oziroma pionirske odrede kot so Dragomelj, Ihan in drugi. Od teh nižjeorganiziranih šol se je udeležil le PO Trzin.

Iz rezultatov je razvidno, da so se na to tekmovanje odredi temeljito pripravljali, predvsem v osnovni šoli Vencelj Perko Domžale, ki so od štirih kategorij osvojili kar tri prva mesta in se poleg Radomelj priborili sodelovanje na republiškem prvenstvu, ki bo predvidoma maja meseca nekje v Sloveniji.

REZULTATI:

Mlajše pionirke:

	Točke
1. Osnov. šola Vencelj Perko Domžale	5,5
2. Osnov. šola Moravče	5
3. Osnov. šola Šlandrove brigade Domžale	1,5

Starejše pionirke:

1. Osnov. šola V. Perko Domžale	14
2. Osnov. šola Moravče	13,5
3. Mengeš	9

Mlajši pionirji:

1. Osnov. šola Radomlje	24,5
2. Osnov. šola V. Perko Domžale	23,5
3. Osnov. šola Šlandrove brigade Domžale	17,5

Starejši pionirji:

1. Osnov. šola V. Perko Domžale	19,5
2. Osnov. šola Mengeš	17
3. Osnov. šola Brdo	15

Rak

NOGOMETAŠI IHANA NAJBOLJŠI V OBČINI

V domžalski občini sedaj tekmuje skupaj 9 nogometnih moštev. Osem njih tekmuje v ljubljanski nogometni podzvezi, in sicer v najvišji ligi so: NK Dob, NK Domžale in NK Ihan. V I. razredu tekmujeta Mengeš in Induplati Jarše, v II. razredu so razdeljeni: Krašnja, Lukovica, Radomlje, osnovalo pa se bo še moštvo v Moravčah. Ali ne bi bilo potrebno malo razmisliti ali res taka nujnost po ustanavljanju klubov? Vsekakor bi morali za klube, ki so v nižjih skupinah organizirati občinsko ligo.

Rezultati klubov podzvezne lige so večkrat tudi dvoštevilčni, če se ozremo, da v Dobu tudi ni

vse tako, kot bi moralo biti. Kljub temu, da imajo urejeno strokovno stran se dogaja, da ni resnosti, kar se kaže tudi iz rezultatov, tekem, ki so jih zgubljali s 15:0 in 5:0.

NK Domžale je šel v spomladansko sezono s popolnoma novo ekipo in bo zato moral zapustiti to ligo in se preseliti v nižji rang tekmovanja. Dočim pa lahko trdimo, da je moštvo oziroma sploh nogomet v Ihanu na najboljši poti, kar se tudi vidi po 17. kolu tekmovanja v lestvici članov in mladincev. V letošnji sezoni so od 6 tekem izgubili samo eno in to z Zagorjem, kljub boljši igri.

Lestvica članov LNP lige XVII. kolo:

Kamnik	17	13	3	1	45:11	29
Elan	17	12	2	3	58:21	26
Ihan	17	9	4	4	33:23	22
Zagorje	17	9	3	5	33:23	21
Cementarna Trbovlje	17	9	2	6	61:29	20
Črnuče	17	8	1	8	30:27	17
Krim	17	7	2	8	27:31	16
Dob	17	7	2	8	27:49	16
B. Krajina	17	5	4	8	33:38	14
Enotnost Jevnica	17	5	3	9	23:26	13
Domžale	17	1	2	14	15:47	4
Rakek	17	2	0	15	23:78	4

Mladinska B liga 17. kolo:

Zagorje	16	10	5	1	54:12	25
Elan	17	11	2	4	66:24	24
Kamnik	17	9	4	4	24:31	22
Domžale	17	8	4	5	39:25	20
Ihan	17	8	4	5	35:27	20
Cement	17	9	2	6	33:33	20
Črnuče	17	8	2	7	31:29	18
B. Krajina	17	6	2	9	48:45	14
Dob	17	6	2	9	41:50	14
Krim	16	4	5	7	30:41	13
Enotnost	16	2	3	11	20:29	7
Rakek	16	2	0	14	16:78	4

Franc Rahne

IN MEMORIAM

Pavla Kokalj — Goropeška mama

V prvi polovici marca smo se poslovili od Pavle Kokalj iz Goropeč nad Ihanom. Njeno 80-letno življenje je bilo povezano s trdim kmečkim delom in preživljanjem devetero otrok, ki jim je dala življenje. Že pred II. svetovno vojno ji je umrl mož tako, da je na domačiji ostala sama. Ljubezen do zemlje ji je dajala moči, da je preživljala otroke in skrbela za dom. V času vojne je samotna kmetija kaj kmalu postala zatočišče prvih partizanov in aktivistov OF. Vsem, ki so prihajali k njej je dajala tisto, kar je imela. Njeni otroci so se vključili v ilegalno in pomagali partizanom vse do novembra 1943. leta, ko je okupator ob pomoči izdajalcev požgal domačijo, njo in otroke pa odvedel v Kamnik, Begunje in taborišča na Bavarskem. Mučenje jo niso zlomili niti smrt naj-

mlajšega sila, ko je morala gledati njegov nečloveški pokop v taborišču. Želja, ki jo je vseskozi nosila v sebi, da bi po končani vojni videla svoje otroke, se ji je izpolnila. Klonila ni niti takrat, ko so jo več kot dve uri pretepali gestapovci ob goreči domačiji. Vsi otroci pa so bili že od leta 1943 naprej člani SKOJ-a.

Na pogorišču je z njihovo pomočjo zgradila nov dom in spet začela z vso ljubeznijo skrbeti za opuščeno zemljo. Čeprav so otroci odhajali, si ustvarjali svoje družine, so se vedno radi vračali domov, kajti ljubezen, ki so jo spoznali ob njej v mladosti in najkrutejših časih je ostala v njih. Bila jim je svetel zgleđ, da ne smeš kloniti niti takrat, ko je v življenju najtežje, kajti življenje prinaša mnogo težkih trenutkov in tudi bolečine.

Na zadnji poti so se od Goropeške mame poslovili mnogi borci in aktivisti. V poslovnih besedah predsednika KO ZB NOV Ihan Karolina Panceta in predstavnice Občinskega odbora ZZB NOV Domžale Ane Testenove, pa je bila pokojna Pavla prikazana ne samo kot skrbna mati številne družine, ampak kot tudi ena izmed tako poznanih partizanskih mater. Ob poslednjih akordih žalostinke so se ji poklonili prapori, svoj zadnji dom je našla v tisti zemlji, ki jo je tako goreče ljubila. Spomin na njo pa bo ostal v vseh, ki so jo spoznali v najtežjih časih in katerim je vedno dajala ne samo tople besede in kruha, ampak tudi zavest, da bo v svobodi življenje bogatejše in lepše. Ku

Vinko Majcen — Triglavski

18. maja bo minilo leto dni, od kar smo se za vedno poslovili v Mengšu od Vinka Majcena Triglavskega.

Rodil se je leta 1898 v Straži pri Novem mestu, kot sin delavske družine. Po poklicu je bil železničarski uslužbenec, poleg tega pa je opravil tudi mojsterski izpit za puškarja. Služboval je v raznih krajih in se končno naselil v Mengšu.

Takoj ob napadu na Jugoslavijo se je leta 1941 vključil v ile-

galno delo in bil eden izmed prvih organizatorjev vstaje v škofjeloškem okrožju. Kot mojsterpuškar je dobavljal partizanom orožje in s tem pomagal, da so bile enote na škofjeloškem območju vedno dobro preskrbljene z orožjem in municijo. Za to njegovo početje, je po odkritju njegove skupine, okupator obsodil njega in vse ostale na smrt. Vendar je že preje odšel v partizane, kjer se je zadrževal na področju IV. operativne cone, kot tehnični izvedenec za orožje in ostalo partizansko tehniko.

Po osvoboditvi se je aktivno vključil v delo in je bil upravnik vojaških delavnic v Ljubljani vse do upokojitve. Na terenu pa se je vključil v družbenopolitično delo. Več let je bil podpredsednik bivše občine Mengeš, odbornik občine Domžale in vrsto let predsednik poravnalnega sveta in sodnik porotnik. Poleg tega je aktivno sodeloval tudi v drugih družbenopolitičnih organizacijah. Upokojen je bil kot kapetan I. klase, bil je nosilec partizanske spomenice 1941, prejel je Orden za hrabrost, Orden za vojaške zasluge s srebrnimi meči, poleg tega pa tudi več občinskih priznanj in odlikovanje za svoje plodno družbenopolitično delo. R. L.

Jožetu Flisu v spomin!

lal tudi številne prelepe skrinje z vgrajenimi slikami, sedaj že tudi pokojnega Jožeta Karlovskega.

V mlajših letih se je poleg kulturno prosvetnega dela, saj je kot član prosvetnega društva nastopil na številnih igrah, udeleževal predvsem kot vnet športnik. Starejši Domžalčani se ga spominjajo predvsem kot aktivnega nogometnega sodnika, saj skoraj ni bilo nogometne tekme, kjer ne bi sodeloval. In še kasneje, ko ni bil več aktivni sodnik, ga najdemo med aktivnimi navijači.

Jože Flis je 15. marca 1974 sklenil svojo življenjsko pot. Zares mnogo prezgodaj, če pomislimo, da je komaj dve leti užival sadove svojega truda in dela kot upokojenec.

Gornja slika nam kaže Jožeta Flisa v njegovi formi, kot nogometnega sodnika. Posnetek je s tekme, ki je bila pred leti odigrana v Domžalah med starimi in mladimi. Poslal nam jo je Jožetov dolgoletni prijatelj Žan Pavlin iz Amerike z željo, naj mu bo lahka slovenska zemlja, ki jo je tako ljubil.

Njegovi želji se pridružujejo tudi prijatelji iz Domžal.

Umrl je Stane Vrankar

Rodil se je pred 42 leti v Obršah pri Zlatem polju, v kmečki družini in ostal do svoje prerane smrti prizadeven in eden najnaprednejših kmetov v Zlatem polju. Komaj deset let star je gledal 1942, kako okupator požiga njegovo rojstno domačijo. Istega leta je bil brutalno s svojci odgnan, s krajšimi postanki v Sentvidu nad Ljubljano in v Begunjah, v koncentracijsko taborišče na Bavarsko. Tam je občutil tri leta trde nemške »vzgoje«. Trinajstleten fant je dočkal konec vojne daleč stran od svoje požgane domačije. Med hudimi boji je bil nekaj dni pred zlomom fašizma pobegnil s staro materjo iz taborišča in peš prišel do Jesenic in nato domov. Doma ga je čakalo spet trdo delo pri obnovi domačije. Rad je delal na polju in v gozdu, rad je delal tudi doma pri obnovi strojev in poslopj.

Delal je za starše, ženo in svoje štiri majhne sinčke.

Vsi so ga imeli radi. Ugasnilo je plemenito srce pravega kmečkega delavca, ki je našel tudi veliko prostega časa za skupne zlatopoljske interese. Ni pa nikoli našel časa zase, da bi skočil na zdravniški pregled, kajti vedel je, da ne bi smel potem več delati. Brez dela pa...

Stane, vedno te se bomo spominjali kot človeka, ki nam je bil vsem blizu.

Marijan STOPAR